

TORAH OHR • THE CHASSIDISHE PARSHA

פרשת בראשית

Parshas Bereishis

The 11 maamarim of Torah Ohr on the parsha.

The Hebrew and the translation

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/bereishis/

Contents

PARSHAS BEREISHIS

Maamar 1	השמים כסאי והארץ הדום רגלי אי זה בית וגוי “The heavens are My throne and the earth is My footstool”	3
Maamar 2	כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה וגוי “For as the new heavens and the new earth”	15
Maamar 3	ביאור על הנ"ל An Explanation of the Above	38
Maamar 4	להבין הטעם שנשתנה יצירת גוף האדם משאר כל... To understand the reason why the formation of man's body differs...	55
Maamar 5	ולהבין בתוס' ביאור ענין וייצר ה' אלקים את... To understand with further explanation the matter of “And Havayah Elokim formed...”	62
Maamar 6	לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו It is not good that the man be alone; I will make him a helper opposite him	76
Maamar 7	ויאמר ה' אלקים הן האדם היה כאחד ממנו... “And Havayah Elokim said: Behold, man has become like one of us”	86
Maamar 8	להבין ענין הברכות כי הנה אנשי כנה"ג תקנו... “To understand the matter of the blessings”	99
Maamar 9	יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה “Yaval — he was the father of those who dwell in tents”	124
Maamar 10	צאינה וראינה וגוי Go Forth and Gaze	129
Maamar 11	בעטרה שעטרה לו אמו כי מצות התורה הן... “With the crown with which his mother crowned him”	140

השמים כסאי והארץ הדום רגלי אי זה בית וגו'

“The heavens are My throne and the earth is My footstool”

1 השמים כסאי והארץ הדום רגלי אי זה בית וגו'. להבין איך שייך עליו ית' לומר כסאי והדום רגלי.

“The heavens are My throne and the earth is My footstool; what house...,” etc. [We need] to understand how it is fitting to say of Him, blessed be He, “My throne” and “My footstool.”

שהרי אין לו דמות הגוף ואינו בגדר מקום וכמ”ש הנה מקום אתי שהוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו.

For He has no bodily form and is not within the bounds of place, as it is written, “Behold, there is a place with Me”: for He is the place of the world, and the world is not His place.

אך להבין הענין כי הנה התורה היא מן השמי' כמ”ש כי מן השמים דברתי וגו'

But to understand the matter: the Torah is from heaven, as it is written, “For from heaven I spoke,” etc.;

דהיינו שהיא בחי' שמים כי שמים אש ומים. וכך גבי התורה כתיב מימינו אש דת למו.

that is, it is of the level of “heaven,” for shamayim (heaven) is fire and water. And so it is written concerning the Torah, “From His right hand, a fiery law for them.”

2 והנה כתיב ושמרתם את חוקתי ועשיתם אתם אתם כתיב שהאדם הוא העושה את התורה. וכך אנו

מבקשים בברכת אהבת עולם אהבתנו כו' לשמור ולעשות ולקיים

Now, it is written, “And you shall keep My statutes and do them (osam)”; atem (“you”) is written: that man is the one who makes (ha’oseh) the Torah. And so we ask in the blessing “With an everlasting love You have loved us,” etc.: “to keep, to do (la’asos) and to fulfill (lekayem).”

תחלה לעשותה ואח"כ לקיימה והיינו ע"י אב הרחמן רחם עלינו ותן בלבנו בינה שמבחינת רחמים עליונים נמשך בינה והתבוננות בלב להיות בה ועל ידה עשיית והתהוות התורה.

First to do it, and afterwards to fulfill it. And this is through "Merciful Father, have mercy on us and put understanding (binah) in our hearts": for from the level of supernal mercy, Binah and contemplation are drawn into the heart, so that in it and through it there be the making and the coming into being of the Torah.

3 וכיצד תהי' התבוננות זו מבואר בק"ש [בקריאת שמע] שמע לשון הכנה והכנה זו היא בתיבת שמע עצמה

And how this contemplation is to be explained in the reading of the Shema: Shema is an expression of understanding, and this understanding is in the word Shema itself;

כי שמע שם עי' פי' כי עי"ן רבתי היא בחינת לך ה' הגדולה והגבורה וכו'

for Shema is shem ayin ("the name of the ayin"). That is: the enlarged ayin is the level of "Yours, Havayah, are the greatness and the might," etc.,

ז' מדות עליונות שהם בחינת לך דהיינו שהם בטלים אליו ונכללים במקורן שעדיין אינן בבחינת המשכה והתפשטות למטה להיות עולים בשם גדולה וגבורה וכו' ואזי נקרא בשם עי' רבתי

the seven supernal attributes, which are the level of "Yours": that is, they are nullified to Him and included in their source, not yet in a state of being drawn down and spreading forth below so as to go by the names of greatness, might, etc.; and then it is called by the name of the enlarged ayin.

והמשכה שנמשך ומתפשט למטה הוא רק בחינת שם לבד שהוא הארה בעלמא

And the drawing down that is drawn and spreads forth below is only the level of a "name" alone, which is a mere glimmer,

וכמאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שאין זו אלא מבחינת שם ומדת מלכותו ית' כי מלכותך מלכות כל עולמים כתיב.

as in the saying, "Blessed be the name of the glory of His kingdom forever and ever": this is only from the level of a "name" and of His attribute of Malchus (sovereignty), blessed be He, for it is written, "Your kingship is a kingship over all worlds."

4 וזהו ענין בינה להבין דבר מתוך דבר פי' תוך דבר נקרא בחינת ממלא כל עלמין שהיא בחינת שם דהיינו בחינת זיו והארה הנמשך תוך עלמין.

And this is the meaning of Binah (understanding): to understand one thing from within another. That is, “within” a thing is called the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is the level of a “name,” that is, the level of a radiance and glimmer drawn within the worlds.

וצריך להבין מזה שאינו אלא זיו כנ"ל שהוא ית' הוא הסובב כל עלמין ולית מחשבה כו' ולא מכל מדות אליו כלל

And one must understand from this that it is only a radiance, as mentioned above; that He, blessed be He, is the One who encompasses all worlds (sovev kol almin), and “no thought [can grasp Him],” etc., and [He is] “not of any of these attributes at all.”

וע"י זה נמשך להיות ואהבת את הוי"ה אלהיך ממש לדבקה בו ית' בא"ס ב"ה ממש כמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי וגו'

And through this there comes to be “And you shall love Havayah your G-d” — truly: to cleave to Him, blessed be He, to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, truly, as it is written, “Whom do I have in heaven? And besides You I desire nothing,” etc.;

שיהי' [שיהיה] רק חפצו ורצונו שהוי"ה אור א"ס ב"ה עצמו יהיה אלהיך שורה בקרבך דהיינו שיהא גילוי אור א"ס ב"ה עצמו על נפשו

that his only desire and will be that Havayah, the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, be “your G-d,” dwelling within you; that is, that there be a revelation of the Infinite Light, blessed be He, itself upon his soul.

דהיינו ע"י בכל לבבך שהוא כמ"ש אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף כי רוח אייתי רוח ואמשיך רוח שע"י רוח האדם העולה למעלה שישים אליו

And this is through “with all your heart,” which is as it is written, “If he sets his heart to Him, His spirit and His breath He will gather to him”; for “a spirit brings a spirit and draws forth a spirit”: through the spirit of man that rises upward, when he “sets [his heart] to Him,”

דהיינו שלכבו יכסף לדבקה בו ית' ולהמשיך בחי' גילוי אלהותו ית' על נפשו ותוך נפשו.

that is, when his heart yearns to cleave to Him, blessed be He, and to draw a revelation of His G-dliness, blessed be He, upon his soul and into his soul,

אזי רוחו ונשמתו מבחינת סובב כל עלמין אליו יאסף להיות מתאסף השראתו אצלו בקרב איש ולב עמוק

then “His spirit and His breath,” from the level of the light that encompasses all worlds, “He will gather to him,” so that His indwelling is gathered to him, “within a man and a deep heart.”

ומזה נמשך להיות והיו הדברים האלה אשר אנכי מי שאנכי מצוך כו' שע"י זה נמשך גילוי אלהותו והתהוות התורה בבחינת שמים אש ומים.

And from this there comes to be “And these words which I (Anochi) — who I am — command you,” etc.; for through this there is drawn down a revelation of His G-dliness and the coming into being of the Torah at the level of “heaven,” fire and water.

כי הנה התורה קדמה אלפים שנה לעולם פ"י עולם נקרא בחינת אש ומים והתורה גבהה מעלתה מאד בבחינת אלפים שנה שהם למעלה מבחינת עולם וכדי שתמשך לבחינת עולם

For the Torah preceded the world by two thousand years. That is: “world” is the name for the level of fire and water, and the Torah is exceedingly lofty in its standing, at the level of “two thousand years,” which are above the level of “world”; and in order that it be drawn down to the level of “world,”

דהיינו להיות מימינו אש כו' שהוא רמ"ח מצות עשה שמימין ושס"ה מצות לא תעשה משמאל כו' that is, that there be “From His right hand, fire,” etc., which is the 248 positive commandments, which are from the right, and the 365 prohibitions, from the left, etc. —

הנה המשכה זו היא על ידי אתערותא דלתתא בואהבת בכל לבבך רוח אייתי רוח ואמשיך רוח this drawing down is through the arousal from below in “And you shall love... with all your heart”: “a spirit brings a spirit and draws forth a spirit.”

וע"י זה ודברת במ ודברת לשון הנהגה והמשכה דהיינו להיות המשכת אור א"ס ב"ה בתורה. And through this, “and you shall speak of them”: vedibarta (“and you shall speak”) is an expression of leading and drawing, that is, that there be a drawing down of the Infinite Light, blessed be He, into the Torah.

5 וזהו ענין וידבר ה' אל משה שהמשכת הוי"ה להיות התורה צריך להיות המשכה תחלה לבחינת משה שהוא מבחינת כי מן המים משיתיהו.

And this is the meaning of "And Havayah spoke to Moshe": that the drawing down of Havayah so that there be Torah must first be a drawing down to the level of Moshe, who is of the level of "for I drew him out of the water."

וזהו השמים כסאי שהשמים היא התורה הרי היא כסא ע"ד משל שנעשה לשבת וישיבה זו היא השפלה לגבי עמידה שכשהאדם עומד הנה הוא בעל קומה וראשו ומוחו גבוהים מעל הארץ וע"י ישיבה נשפל קומתו.

And this is "The heavens are My throne": the heavens are the Torah, and it is a throne — by way of analogy — which is made for sitting. And this sitting is a lowering compared with standing: for when a person stands he has full stature, and his head and brain are high above the ground, and through sitting his stature is lowered.

כך התורה נעשה כסא לאור א"ס ב"ה לבחינת ראשו שהיא בחינת רצונו וחכמתו ובינתו

So the Torah is made a throne for the Infinite Light, blessed be He, for the level of His "head," which is the level of His will, His wisdom and His understanding;

דאנת חכים ולא בחכמה ידיעא ומבין ולא בבינה ידיעא ובתורה יורדים ומשתלשלים חכמתו ובינתו בדברים גשמיים כתפילין וציצית וצדקה ותרומות ומעשרות וקרבנות כו':

for "You are wise, but not with a knowable wisdom, and [You] understand, but not with a knowable understanding"; and in the Torah His wisdom and understanding descend and come down, step by step, into physical things, such as tefillin, tzitzis, charity, terumos and tithes, and sacrifices, etc.

6 והארץ הדום רגלי. הדום בלשון הפסוק הוא כמו שרפרף בלשון הגמרא שהוא ג"כ כסא קטן.

"And the earth is My footstool." Hadom (footstool) in the language of the verse is like shrafrat in the language of the Gemara, which is also a small seat.

והוא מה שמעמידין תחת רגלי היושב להגביה הרגל מעל הארץ וע"ז אמרו בגמ' [בגמרא] על פסוק כרסון רמיו אחד לכסא ואחד לשרפרף. כסא הוא הגדול שיושבין עליו ושרפרף הוא הקטן שמעמידין תחת הרגלים.

It is what is set beneath the feet of one who sits, to raise the foot above the ground. And about this they said in the Gemara, on the verse "thrones were set up": one for a throne and one for a footstool. The throne is the large one on which one sits, and the footstool is the small one set beneath the feet.

7 והענין כי הנה כנסת ישראל נקרא רגל כמ"ש בנים אתם לה' אלהיכם וברא כרעא דאבוה

And the explanation: the Community of Israel is called "foot," as it is written, "You are children to Havayah your G-d," and "a son is his father's leg."

והנה כמו ע"ד משל שנמצא מעלה יתירה ברגל מה שאין בראש שהרגלים הם המהלכים והם נושאים את הראש ומוליכין אותו למחוז חפצו ונמצא הראש צריך להרגל

Now, by way of analogy, there is an added advantage in the foot that is not in the head: for the feet are what walk, and they carry the head and bring it to its desired destination. So the head needs the foot.

וגם גידי הראש וחיותו שהדם הוא הנפש הם ברגלים וכשמקזיזין דם מהרגל מתרפא הראש ומתקיים

And also the veins of the head and its life-force — for "the blood is the soul" — are in the feet; and when blood is let from the foot, the head is healed and sustained.

וכן כמה רפואות יש שעושין ברגלים ומתרפא הראש ובבחינה זו נקרא הרגל ראש והראש רגל שהוא למטה מהרגל במדרגה זו.

And likewise there are several remedies that are applied to the feet, and the head is healed. And in this respect the foot is called head and the head foot, for in this degree it is below the foot.

8 וכך הוא למעלה על ידי התכללות המשכות המדרגות נעוץ תחילתן בסופן וסופן בתחילתן אור ישר ואור חוזר

And so it is above: through the interinclusion of the drawings-down of the levels, "their beginning is wedged in their end and their end in their beginning" — direct light and returning light.

אור ישר נקרא מלמעלה למטה כל מה שלמעלה הוא העליון ואור חוזר ממטה למעלה כל מה שלמטה הוא העליון וזהו נעוץ תחילתן בסופן שסופן הוא תחילתן שבחינת הרגל נקרא ראש.

Direct light is what goes from above to below, [where] whatever is higher is superior; and returning light goes from below to above, [where] whatever is lower is superior. And this is “their beginning is wedged in their end”: that their end is their beginning, for the level of the foot is called head.

וישראל נקראו ראשית וכתוב וירא ראשית לו וע”י אתערותא דלתתא נעשה למעלה תיקון אורות עליונים וזהו שמצינו במשה שבחטא העגל נטלו ממנו אלף אורות (ובשבת חוזרין ונותנין אליו במתנה וזהו ישמח משה במתנת חלקו)

And Israel are called “first” (reishis), and it is written, “And he saw the first for himself.” And through the arousal from below there comes about above a rectification of supernal lights. And this is what we find with Moshe: at the sin of the Golden Calf a thousand lights were taken from him (and on Shabbos they are given back to him as a gift; and this is “Moshe rejoices in the gift of his portion”);

ועל זה רמזו רז”ל [רבותינו זכרונם לברכה] במ”ש ע”פ לך רד רד מגדולתך כלום נתתי לך גדולה אלא בשביל ישראל

and our Sages alluded to this in what they said on the verse “Go, descend”: “Descend from your greatness; did I give you greatness except for the sake of Israel?”

והיינו לפי שהיו ישראל בבחינת הרגל שלו וכמ”ש שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבם והם היו לו בחינת מקיף ובחינת ראש אף שהם היו לו בבחינת רגל ודאי.

That is, because Israel were at the level of his “foot,” as it is written, “Six hundred thousand on foot (raglei) are the people in whose midst I am”; and they were for him the level of the encompassing and the level of head, even though they were certainly for him at the level of foot.

וכך הוא בכל ישראל ע”י שמתקן מעשיו שהם בכח המעשה בעש”י [בעשיה] גשמיות בבחי” רגלים נעשה מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה.

And so it is with every Jew: through rectifying his deeds, which are in the power of action, in physical doing, at the level of the feet, his brain and heart become a thousand times as pure.

9 והנה להיות הדום לבחינת רגל שהוא בחינת כנסת ישראל דהיינו להגביהי [להגביהה] ולהעלותה ממטה למעלה הוא ע"י בחי הארץ שהם מצות מעשיות וכללותן היא הצדקה

Now, for there to be a "footstool" for the level of the foot, which is the level of the Community of Israel — that is, to raise it and elevate it from below to above — [this] is through the level of "earth," which is the practical mitzvos, and their general and collective expression is charity.

ועל זה נאמר צדקה תרומם גוי תרומם ממטה למעלה והגבהה והעלאה זו היא בבחינת גוי שהם אותיות גי' וי' דהיינו העלאת המדות שנחלקין דרך כלל לגי' בחינות חסד דין רחמים

And of this it is said, "Charity exalts a nation (goy)": exalts from below to above. And this raising and elevation is at the level of goy, which is the letters gimmel, vav, yud: that is, the elevation of the attributes, which divide, in general, into three levels: kindness, judgment and mercy

(כי נה"י [נצח הוד יסוד] אינו אלא התפשטות חג"ת [חסד גבורה תפארת] וענפיהן) והתעלותן היא לבחינת יו"ד שהיא בחינת החכמה ע"י הוא"ו שהוא הממשיך ומחבר המחשבה כו'

(for Netzach, Hod and Yesod are only the extension of Chesed, Gevurah and Tiferes and their branches); and their elevation is to the level of the yud, which is the level of Chochmah, through the vav, which is what draws down and connects the thought, etc.

ככה ממש נעשה למטה בנפש האדם העלאת המדות בשכלו ובינתו כי כשהמדות נפרדות מהשכל הם נחשבות לדבר בפני עצמו.

Exactly so it takes place below, in the soul of man: the elevation of the attributes into his intellect and understanding. For when the attributes are separated from the intellect they are considered a thing unto itself.

10 ולכן יש לך אדם שמתעורר לבו בשעת התפלה וכיוצא בה שאז היא שעת גדלות המוחין ואח"כ חולפת ועוברת האהבה ופונה לדרכו מהיפך להיפך באין מבין כי הם שני הפכים

And therefore you find a person whose heart is aroused at the time of prayer and the like, for that is a time of expanded intellect (gadlus hamochin); and afterwards the love passes and goes away, and he turns to his own way, from one extreme to the other, without understanding that these are two opposites.

והיינו מפני שהמדות נפרדים מהשכל משא"כ בהתכללותן כו' והרי אז הוא עילוי המדות ביתר שאת שנעשו בחינת מוחין

And this is because the attributes are separated from the intellect; whereas when they are interincluded, etc., then there is an elevation of the attributes with surpassing excellence, for they have become the level of intellect (mochin).

וזהו בכל נפשך דהיינו בכל כחות הנפש אפילו בבחינת רגל שגם בחינת הרגל תרום ותגביה:

And this is “with all your soul,” that is, with all the powers of the soul, even the level of the foot — that even the level of the foot be exalted and raised.

11 והנה זהו דרך כלל שנק' שמים וארץ תורה ומצות ודרך פרט בתורה עצמה שמים זו תורה שבכתב

שמים שם מים דאורייתא מחכמה נפקת וארץ נקרא תורה שבע"פ [שבעל פה]

Now, this is in general: that Torah and mitzvos are called heaven and earth. And in particular, within the Torah itself: “heaven” is the Written Torah — shamayim is sham mayim (“there is water”), for the Torah comes from Chochmah — and “earth” is the name for the Oral Torah,

כי ארץ מלשון רצון כמאמר רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] למה נקרא שמה ארץ שרצתה כו' וארץ אותיות א' רץ כו'

for eretz (earth) is from the word ratzon (will), as our Sages say: “Why is it called eretz? Because it wished (ratz'sah),” etc.; and eretz is the letters alef, ratz (“runs”), etc.

והענין כי תורה שבע"פ [שבעל פה] היא השגת תכלית הרצון לידע איך ומה כגון סוכה שהיא גבוהה כו' שאין זה מבואר בתורה שבכתב

And the matter is: the Oral Torah is the grasp of the ultimate intent of the will — to know how and what, such as [the law of] a sukkah that is high, etc., which is not explained in the Written Torah.

ותושב"כ [ותורה שבכתב] היא רק בחי' אותיות להיות כדמותן בצלמן שהן שמותיו של הקב"ה

And the Written Torah is only the level of letters, [to be read] in their likeness and in their image, which are the Names of the Holy One, blessed be He.

ולכן נקרא קורא בתורה כמו שקורא בשם והיינו מלמעלה למטה אבל תורה שבע"פ [שבעל פה] עיקרה ממטה למעלה ע"י השגת הרצון בנפש תכלל הנפש במקורה למעלה.

Therefore one is said to "read" (kore) in the Torah, as one calls (kore) a name; and this is from above to below. But the Oral Torah is essentially from below to above: through grasping the will in the soul, the soul becomes included in its source above.

ושלשה נקראו ארץ כנסת ישראל ותורה שבע"פ [שבעל פה] ומצות וכולן נרמזין במקרא אחד. ארץ ארץ ארץ שמעי דבר ה':

And three are called "earth": the Community of Israel, the Oral Torah and the mitzvos; and all of them are alluded to in one verse: "Earth, earth, earth, hear the word of Havayah."

12 אך אי זה בית כו' כי הכסא והשרפרף אין דרכן להעמידן בחוץ אלא בתוך הבית ובחיי בית היינו בכל מאדך שהוא בבחי' מקיף

But "what house," etc.: for a throne and a footstool are not usually set up outside, but inside the house. And the level of "house" is "with all your might," which is at the level of the encompassing,

כמו ע"ד משל בית שהוא מקיף את האדם בגגו ובקירותיו ובית זה הוא בית תפלה

just as, by way of analogy, a house surrounds a person with its roof and its walls. And this house is the house of prayer;

שע"י התפלה ח"י פעמים ברוך אתה כו' היא המשכת מקיפין מבחי' סוכ"ע (והיא בחי' רוחו ונשמתו אליו יאסף כנ"ל) שהם נמשכין ע"י כריעות והשתחויות באבות ובהודאה תחלה וסוף שהם בחינת ביטול.

for through prayer — eighteen times "Blessed are You," etc. — there is a drawing down of encompassing lights from the level of the light that encompasses all worlds (and this is the level of "His spirit and His breath He will gather to him," as mentioned above), which are drawn through the bowings and prostrations in [the blessing of] the Patriarchs and in [the blessing of] Thanksgiving, at the beginning and the end, which are the level of self-nullification (bittul).

והענין כי אי אפשר להיות גילוי אור א"ס ב"ה דלית מחשבה תפיסא ביה כלל ולאו מכל מדות וכו' בבחינת פנימיות הלב רק מעט מזער הארה בעלמא

And the matter is: it is impossible for there to be a revelation of the Infinite Light, blessed be He — which “no thought can grasp at all,” and “not of any of the attributes,” etc. — in the inner dimension of the heart, except for a very small amount, a mere glimmer;

ואפילו גילוי במוח והשגה לית מחשבה כו' רק בבחי' מקיף וסובב לבד וע"ז נאמר ואל זה אביט שרומז על בחינת תפלה.

and even a revelation in the mind, and grasp — “no thought [can grasp],” etc. — [is possible] only as encompassing and surrounding. And of this it is said, “And to this one I will look,” which alludes to the level of prayer.

13 ופי' הפסוק ואת כל אלה ידי עשתה בחינת עשיה היינו מעשה המצות. ויהיו כל אלה נאם ה' היא בחינת תורה שבע"פ [שבעל פה] שהיא נאם ודבר ה' בחינת דבור

And the explanation of the verse: “And all these My hand has made” is the level of action, that is, the performance of the mitzvos. “And all these came to be, says Havayah” is the level of the Oral Torah, which is the saying and the word of G-d, the level of speech;

משא"כ אל זה אביט הוא בחינת תפלה אביט הוא בחינת הבטה היא הסתכלות בבחי' עיניך יונים שהיא בחי' המחשבה לבד והיא היא בחי' מקיף וסובב

whereas “And to this one I will look” is the level of prayer. “I will look” is the level of gazing, which is looking, at the level of “your eyes are doves,” which is the level of thought alone; and this is precisely the level of the encompassing and surrounding,

כמו עד"מ מחשב' שמקפת מחשבתו את הדבר שחושב עליו וכן הראיה והסתכלות כו' משא"כ דבור ומעשה הם פנימיים כו'

as, by way of analogy, with thought: one's thought encompasses the thing one is thinking about; and so too sight and looking, etc. Whereas speech and action are inner, etc.

והבטה זו היא אל עני ונכה רוח בחינת ביטול דלית ליה מגרמיה כלום אפילו תורה ומצות לפי שהמשכה זו אי אפשר להשיג ע"י התורה ומצות שהם פנימיים רק ע"י בטול בתפלה וכריעות והשתחוואות

And this gaze is "to the poor and broken of spirit": the level of self-nullification, which has nothing of its own at all, not even Torah and mitzvos; because this drawing down cannot be attained through the Torah and mitzvos, which are inner, but only through self-nullification in prayer, and bowings and prostrations —

כמשל המלך שכורעים ומשתחוים לו מפני שאי אפשר להתקרב אליו מגודל מעלתו אזי ממילא נמשך אליו בחינה זו. וזהו ברוך אתה כלומר ברוך מעצמך ומאליך.

like the analogy of a king, to whom one bows and prostrates because one cannot draw near to him, owing to his great exaltedness; then this level is drawn down to him [who bows] of itself. And this is "Blessed are You," that is to say, blessed of Yourself and on Your own.

14 והנה בבחינה זו של המשכת המקיף כתיב לא הביט און ביעקב שבבחינת פנימיות כתיב בוחן לבות וכליות

Now, concerning this level, the drawing down of the encompassing light, it is written, "He has not looked upon iniquity in Yaakov"; for concerning the inner level it is written, "He tests hearts and kidneys,"

דהיינו להבחין התשוקה המורגשת אם הוא מקרב איש ולב עמוק באמת לאמתו משא"כ בבחינת מקיף לא הביט און וגו' רק ה' אלהיו עמו שנמשך מאליו תמיד:

that is, to examine the felt yearning, whether it is from "within a man and a deep heart," in absolute truth; whereas at the level of the encompassing, "He has not looked upon iniquity," etc., but only "Havayah his G-d is with him," which is drawn of itself, always.

כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה וגו'

“For as the new heavens and the new earth”

1 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה וגו'. הנה כתיב בראשית ברא אלקי את השמים ואת הארץ וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] בראשית בשביל ישראל שנקראו ראשית.

“For as the new heavens and the new earth,” etc. Now, it is written, “In the beginning (Bereishis) G-d created the heavens and the earth,” and our Sages, of blessed memory, said: “Bereishis — for the sake of Israel, who are called ‘beginning’ (reishis).”

וגם אמרו בשביל התורה שנק' ראשית. וא"כ כיון ששמים וארץ נבראו בשביל תורה וישראל מוכרח לומר שיש בחי' שמים וארץ בתורה ובעבודת ישראל שבהן ועל ידן יתקיימו שמים וארץ הגשמיים.

They also said: for the sake of the Torah, which is called ‘beginning.’ If so, since heaven and earth were created for the sake of the Torah and Israel, we are compelled to say that there is a level of heaven and earth in the Torah and in the service of Israel, by which and through which the physical heaven and earth are sustained.

2 והענין הוא כי הנה אמרז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] למה נק' שמה ארץ שרצתה לעשות רצון קונה. פי' שרצתה היינו לי' [לשון] רץ וגם לי' [לשון] רצון.

The explanation is this: our Sages, of blessed memory, said, “Why is it called by the name eretz (earth)? Because it ran (ratsah) to do the will (ratzon) of its Maker.” That is, ratsah is a term of running (ratz) and also a term of will (ratzon).

וכמ"ש בכה ארוץ גדוד שהוא ג"כ לי' [לשון] רץ וגם יש בו ג"כ ענין רצון וכמשי"ת [וכמו שיתבאר].

As it is written, “In You (bechah) I run (arutz) through a troop,” which is also a term of running and also contains the idea of will, as will be explained.

3 והענין דהנה כתיב והחיות רצוא ושוב בחי' רצוא זה הוא ענין תשוקה בלב לדבקה בו יתברך

The explanation: it is written, “And the chayos ran and returned (ratzo vashov).” This level of ratzo is a longing in the heart to cleave to Him, blessed be He.

והוא ג"כ לי' [לשון] מרוצה כמו הרץ ממקומו להלאה כך הוא ענין תשוקה זו של החיות להיות יוצאים ועולים ממקומם וליבטל וליכלל בא"ס ב"ה וכעין מ"ש שרפים עומדי' [עומדים / עומדין] ממעל לו ופי' ממעל לשכינתו.

It is also a term of running (merutzah): just as one who runs from his place onward, so is this longing of the chayos — to go out and rise up from their place, to be nullified and absorbed into the Infinite One (Ein Sof), blessed be He. It is akin to what is written, “Seraphim stood above Him (mi-ma'al lo),” which is explained [as] “above His Shechinah.”

4 והיינו שתשוקתם להכלל שם כו'. וכן בחי' כללות נש"י [נשמות ישראל] במקורן ושרשן יש בהן בחי' רצוא ברצון ותשוקה לדבקה בו בא"ס ב"ה וכמ"ש ואל אישך תשוקתך.

That is, their longing is to be absorbed there, etc. Likewise, the souls of Israel as a whole, in their source and root, have a level of ratzo, with will and longing to cleave to Him, to the Infinite One, blessed be He, as it is written, “And your longing shall be for your husband.”

והיינו מפני השגתה בהיותה בבחי' ארץ שהיא בחי' המדרגה התחתונה להיות עם ודבר נפרד כו'

This is because of her apprehension, being on the level of “earth,” which is the lowest level — to be a “people” and a separate thing, etc.

וכן הוא ג"כ בנפש האדם למטה המשכלת ומתבוננת בה' אחד איך שהוא יתברך מחדש בטובו כו' ומהווה כל העולמות מאין ליש ממש

So too with the soul of man below, which reasons and contemplates the One G-d: how He, blessed be He, renews in His goodness, etc., and brings all the worlds into being from nothing into actual something.

אשר ע"כ הוא ג"כ בחי' ארץ בבחי' רצוא ורצון לדבקה בו ית' ולאהבה את ה' כי הוא חיך.

Therefore it too is on the level of “earth,” in a state of ratzo and will to cleave to Him, blessed be He, and “to love Havayah, for He is your life.”

5 והנה בחיי הרצוא הזה הוא בקי"ש [בקריאת שמע] ובחיי השוב הוא בתפלת שמ"ע [שמונה עשרה] ובת"ת [ובתלמוד תורה] שהוא בחיי גילוי אלקות מלמעלה למטה כנודע.

Now, this level of ratzo is in the reading of the Shema, and the level of shov (return) is in the Shemoneh Esreh prayer and in Torah study, which is the level of the revelation of G-dliness from above to below, as is known.

ופסוד"ז [ופסוקי דזמרה] שקודם קי"ש [קריאת שמע] היינו לספר בשבחו של מקום כמ"ש רוממות אל בגרונם ועי"ז נעשה כמו חרב פיפיות לעשות נקמה כו' דהיינו לקרוע המסכים המבדילים גילוי אלקות.

The Verses of Praise (Pesukei deZimra), which precede the Shema, are to recount the praise of the Omnipresent, as it is written, "The exaltations of G-d are in their throat," and through this it becomes like "a double-edged sword, to execute vengeance," etc. — that is, to tear apart the partitions that screen off the revelation of G-dliness.

וכי"ז [וכל זה] הכנה בלבד לשמ"ע [לשמונה עשרה] כי בשמ"ע [בשמונה עשרה] הוא המשכת גילוי אלקות באמרו ברוך אתה הוי"ה אלקינו שהוא בחיי גילוי סוכ"ע בממלא כל עלמין].

All this is only a preparation for the Shemoneh Esreh, for in the Shemoneh Esreh there is the drawing down of the revelation of G-dliness, when one says, "Blessed are You, Havayah, our G-d," which is the revelation of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) within the light that fills all worlds (memalei kol almin).

אך כדי שיבא לזה צריך הוא לסדר שבחו של מקום תחלה בפסוד"ז [בפסוקי דזמרה] כמו בברוך שאמר והיה העולם

But in order to come to this, one must first set out the praise of the Omnipresent in the Verses of Praise, as in "Blessed is He who spoke and the world came into being"

(כי עם היות שהנה"א [שהנפש האלקית] היא בחיי ארץ שהוא בחיי רצוא אך היינו מצד שורשה יש בה בחיי השתוקקות תמיד לדבקה בו ית'

(For although the G-dly soul is on the level of "earth," which is the level of ratzo, this is only from the standpoint of its root, [where] it has a constant yearning to cleave to Him, blessed be He.

אבל בירידתה למטה להתלבש בגוף ונה"ב [ונפש הבהמית] אשר הן מסתירי על אורה כו' וממשיכים אותה אחריהם להמשך בקדרות אופל עניני עוה"ז ואז נסתר ונעלם בה התשוקה והרצוא לאלקות כנודע שלאום מלאום יאמץ וכשזה קם כו'.

But in its descent below, to be clothed in the body and the animal soul, which conceal its light, etc., and draw it after them to be drawn into the murky darkness of the affairs of this world, then the longing and the ratzo for G-dliness become concealed and hidden within it, as is known: "one nation shall prevail over the other nation," and when this one rises, etc.

ואי לזאת כדי שתוכל לבא לבחי' הרצוא בשעת ק"ש [קריאת שמע] צריכה הכנה רבה לזה והוא ענין פסוד"ז [פסוקי דזמרה] בסידור שבחו של מקום כו' והכל הכנה לבחי' השוב דשמ"ע [דשמונה עשרה] כי גם הרצוא הוא בשביל להיות שוב כנודע. כמו שהלויים היו טפלים לכהנים כו'

Therefore, in order that it be able to come to the level of ratzo at the time of the Shema, it needs great preparation for this, and that is [the purpose of] the Verses of Praise, in setting out the praise of the Omnipresent, etc. And all of it is a preparation for the level of shov of the Shemoneh Esreh, for the ratzo, too, is for the sake of there being shov, as is known — just as the Levites were subordinate to the Kohanim, etc.

וגם דרך פרט פסוד"ז [פסוקי דזמרה] הוא הכנה לשמ"ע [לשמונה עשרה] ג"כ שהוא המשכה וגילוי למטה שמתחלה צריך לקרוע המסכים המבדילים ע"י פסוד"ז [פסוקי דזמרה] בכדי שיוכל להיות הגילוי למטה

And also, in particular, the Verses of Praise are a preparation for the Shemoneh Esreh, which is a drawing down and revelation below, for first one must tear apart the separating partitions through the Verses of Praise, so that the revelation below can take place.)

איך שבדבור א' בלבד נתהוו שמים וארץ וכל צבאם כו'

[It recounts] how by a single utterance alone heaven and earth and all their host came into being, etc.

וכמו שמסיים בברכה זו בישתבח מלך יחיד חי העולמים ובב"ש [ובברוך שאמר] אומרים ג"כ יחיד חי העולמים מלך. פ"י שהוא ית' הוא יחיד ומיוחד כמו קודם בריאת העולם וחי העולמים הוא רק מבחי' מלך

And as one concludes this blessing in Yishtabach: "King, Unique One, Life of the worlds"; and in "Blessed is He who spoke" one likewise says, "Unique One, Life of the worlds, King." This means that He, blessed be He, is single and unique just as before the creation of the world, and [being] "Life of the worlds" is only from the level of "King."

שבחי מלוכה היא רק הארה בלבד ממנו יתב' [יתברך] שהארה זו נמשכת ממנו יתב' [יתברך] להיות חיות כל העולמות עליונים ותחתונים.

For the level of kingship is only a mere radiance from Him, blessed be He; this radiance is drawn forth from Him, blessed be He, to be the life-force of all the worlds, higher and lower.

6 ונודע שיש רבוי עולמות למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית. וזהו פי' בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] כי ועד אין לו הפסק.

It is known that there is a multitude of worlds, above without end and below without limit. This is the meaning of "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever (le'olam va'ed)": for va'ed has no break.

והיינו שבחי כבוד מלכותו נמשך להחיות עולמות ונבראים אין קץ וכמ"ש היש מספר לגדודיו כו' וכתב אלף אלפין ישמשוניה ורבו רבבן קדמוהי יקומון וזה מספר גדוד א' כו'.

That is, the glory of His kingdom is drawn forth to give life to worlds and creations without end, as it is written, "Is there any number to His troops?" etc., and it is written, "A thousand thousands serve Him, and myriads of myriads stand before Him" — and this is the number of one troop, etc.

7 ועם כל הרבוי הזה מ"מ כולם נמשכים רק מבחי מלך שהוא בחי' שם לבד כמאמר למען שמו באהבה מלך כו'.

Yet with all this multitude, they are nonetheless all drawn only from the level of "King," which is merely the level of a "name," as in the words "for the sake of His Name, with love. King," etc.

והוא בחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] ומזה נולדה בחי' התפעלות האהבה בלבבו באמרו ואהבת את ה' אלקיך פי' את ה' אלקיך היינו כמש"ל [כמה שכתוב לעיל] שמע ישראל ה' אלהינו כו'

This is the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin). And from this is born the stirring of love in one's heart when he says, "And you shall love Havayah your G-d." The meaning of "Havayah your G-d" is as stated above, "Hear, O Israel, Havayah is our G-d," etc.

והוא מה שמעלה יתירה נודע' [נודעת] לנו מכל גדודי מעלה שקרבנו לשמו הגדול שהוא בחי' סוכ"ע ועצמיות אלקותו יתברך הוא בחי' יחיד שלמעלה מעלה מבחי' חי העולמים שהוא רק מבחי' מלך כו'

And this is the added superiority that is known to us over all the troops on high: that He has brought us near to His great Name, which is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) and the very essence of His G-dliness, blessed be He — the level of “Unique One,” which is far, far above the level of “Life of the worlds,” which is only from the level of “King,” etc.

וזהו שנק' כנ"י [כנסת ישראל] אחת כמ"ש אחת היא יונתי כו' שהיא מקבלת מבחי' ה' אחד ממש.

And this is why the Community of Israel is called “one,” as it is written, “One is she, My dove,” etc., for she receives from the level of “Havayah is One” in the fullest sense.

8 והיינו ע"י שתה"י [שתהיה] בבחי' אחת היא לאמה להיות שע"י ההתכוננות תבא לבחי' אחת להיות לה

רק רצון א' לדבקה בו יתב' [יתברך]

That is, by her being in the state of “She is one to her mother”: that through contemplation she comes to a state of oneness, having only one will — to cleave to Him, blessed be He.

והוא בחי' רצוא הנ"ל לבחי' סוכ"ע לדבקה בעצמות אלקות וכמאמר מי לי בשמים כו'.

This is the above-mentioned level of ratzo toward the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), to cleave to the very essence of G-dliness, as it says, “Whom do I have in heaven,” etc.

וזהו ענין ואהבת שבק"ש [שבקריאת שמע] ופי' וענין הרצוא היינו כמ"ש בכה ארוץ גדוד בכה דוקא

בעצמותך וארוץ גדוד היינו בחי' אלף אלפין ישמשוניה ורבו רבבן קדמוהי יקומון

And this is the meaning of “And you shall love” in the Shema. The meaning and nature of the ratzo is as it is written, “In You (bechah) I run through a troop”: “bechah” specifically — in Your very essence; and “I run through a troop” refers to the level of “A thousand thousands serve Him, and myriads of myriads stand before Him”

(ועמ"ש במ"א ע"פ ורב כח לתבונתו אין מספר איך ששרש כל גדוד הוא בו"ק [בו' קצוות] דאצי' יעו"ש

[יעויין שם]) שבכולם לא יחפוץ רק בה' לבדו.

(and see what is explained elsewhere on the verse “Great in power, His understanding is beyond number,” how the root of every troop is in the six extremities (vav ketzavos) of Atzilus; see there) — that among all of them he desires nothing but G-d alone.

ואדלג שור היינו גם בחי' כל המקיפים עליונים כי שור הוא חומה כמ"ש בנות צעדה עלי שור.

"I leap over a wall (shur)" refers also to the level of all the supernal encompassing lights (makifim), for shur means a wall, as it is written, "Daughters strode upon the wall (shur)."

ועד"מ החומה הוא מקיף לעיר גם הם אדלג כי התשוקה היא רק למהו"ע [למהותו ועצמותו] ית' ממש

By way of analogy, a wall encompasses a city; these too "I leap over," for the longing is only for His very essence and being, blessed be He

(שגם כל המקיפים כלא חשיב אצלו ית' וכמ"ש במ"א בפי' אדון הנפלאות כו' ולכן נק' שור כמו שהחומה נעשית מאבני' [מאבנים] שהם רק בחי' דומם כך כתיב עשה פלא שבחי' פלא ומקיפי' [ומקיפים] עליונים הוא רק כמו בחי' עשייה אצלו ית')

(for all the encompassing lights, too, are considered as nothing before Him, blessed be He, as is explained elsewhere on the meaning of "Master of wonders," etc. That is why they are called "wall": just as a wall is made of stones, which are merely inanimate, so it is written, "He does (oseh) wonders," for the level of "wonder" and the supernal encompassing lights are only like the level of "doing" (asiyah) before Him, blessed be He).

וז"ש [וזהו שכתוב] מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ כו' שמים הם בחי' מקיפים וארץ הם בחי' פנימיים שזהו בחי' שור ובחי' גדוד הנ"ל וארוץ ואדלג אותם בכח התשוקה שלי בכה ממש בעצמותך:

This is the meaning of "Whom do I have in heaven? And besides You I desire nothing on earth," etc.: "heaven" is the level of the encompassing lights and "earth" is the level of the inner lights — that is, the level of "wall" and the level of "troop" mentioned above — and I run past them and leap over them by the power of my longing, "bechah," truly in Your essence.

9 והנה מבחינת רצוא הנ"ל בק"ש [בקריאת שמע] נעשה שוב אח"כ בתפלה.

Now, from the above-mentioned level of ratzo in the Shema, there afterward comes about shov in the prayer.

ולכן גם בסוף הק"ש [הקריאת שמע] הוא מסיים אני ה' אלהיכם פי' אלקיכם ממש להיות בחי' גילוי אלקות בכל או"א [אחד ואחד] מלמעלה למטה למהוי אחד באחד כו'.

Therefore at the end of the Shema, too, one concludes, "I am Havayah your G-d," meaning literally "your G-d": that there be a revelation of G-dliness in each and every one, from above to below, "to become one with the One," etc.

10 ואח"כ בשמ"ע [בשמונה עשרה] בח"י ברכאן נמשך זה הגילוי אור בבחי' שוב ממש בח"י ברכות באמרו בא"י [ברוך אתה ה'] מברוך לאתה בגילוי לנוכח כידוע.

Afterward, in the Shemoneh Esreh, in the eighteen blessings, this revelation of light is drawn down in a state of actual shov — in the eighteen blessings, when one says, “Blessed are You, Havayah”: from “Blessed” to “You,” in revelation, in direct address, as is known.

ואחר שמ"ע [שמונה עשרה] בלימוד התורה נמשך גילוי זה בתורה כמ"ש ותורה אור כו' כי רוח אייתי רוח כו'

After the Shemoneh Esreh, in the study of Torah, this revelation is drawn into the Torah, as it is written, “and the Torah is light,” etc., for “spirit brings spirit,” etc.

וע"י בחי' הרצוא הנ"ל נמשך בחי' רוח המשכה מלמעלה למטה וכמ"ש אם ישם אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף כו'

Through the above-mentioned level of ratzo, the level of “spirit” is drawn down — a drawing from above to below — as it is written, “If he sets his heart toward Him, His spirit and His soul He gathers to him,” etc.

ואח"כ במעשה המצות נמשך בחי' שוב זה יותר וכידוע בשרש ענין המצות שהוא להמשיך האור בכלי דוקא וכמ"ש כי נר מצוה כו'.

Afterward, in the practical performance of the mitzvos, this level of shov is drawn down further, as is known concerning the root of the mitzvos: it is to draw the light into a vessel specifically, as it is written, “For a mitzvah is a lamp,” etc.

11 ועל קיום המצות ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] בע"כ [בעל כרחך] אתה חי פ"י לפי שאחר האהבה והתשוקה במס"נ [במסירות נפש] בבחי' רצוא הנ"ל אח"כ נעשה בחי' שוב להיות בע"כ [בעל כרחך] אתה חי בגוף כדי להיות גילוי אור האלקי מלמעלה למטה במעשה המצות.

Concerning the fulfillment of the mitzvos, our Sages, of blessed memory, said, “Against your will you live.” That is: after the love and longing with self-sacrifice (mesirus nefesh), in the above-mentioned state of ratzo, there afterward comes about the state of shov — “against your will you live” in the body — so that there be a revelation of the G-dly light from above to below through the performance of the mitzvos.

וזהו פ"י בכל לבבך במס"נ [במסירות נפש] תחילה בבחי' הרצוא ואח"כ ובכל נפשך היא בחי' שוב לקשר מחדו"מ [מחשבה דבור ומעשה] במחדו"מ [במחשבה דבור ומעשה] של התורה ומצות כו'.

This is the meaning of “with all your heart” — with self-sacrifice first, in the state of ratzo — and afterward, “and with all your soul,” which is the level of shov: to bind thought, speech and action with the thought, speech and action of the Torah and mitzvos, etc.

12 והנה בחי' השוב נק' שמים כי הנה בבחי' השוב הזה בתומ"צ [בתורה ומצות] נמשך האור למעלה בבחי' מקיף כידוע שהמצות הן בחי' מקיפ"י [מקיפים] וע"כ נעשו המצות לבושים לנשמה בג"ע [בגן עדן] כי הלבושים והמקיפ"י [והמקיפים] ענין א' הם כו'.

Now, the level of shov is called “heaven,” for in this level of shov, through Torah and mitzvos, the light is drawn above in the manner of an encompassing light, as is known that the mitzvos are encompassing lights (makifim). Therefore the mitzvos become garments for the soul in the Garden of Eden, for garments and encompassing lights are one thing, etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] צרורה בצרור החיים כו' צרור זה היינו המצות כידוע והתורה אע"פ [אף על פי] שנק' מזון מ"מ היא ג"כ בחי' לבוש כמ"ש עטה אור כשלמה

This is the meaning of “bound up in the bond of life,” etc.: this “bond” is the mitzvos, as is known. And the Torah, although it is called “food,” is nevertheless also a garment, as it is written, “He wraps [Himself in] light as a garment.”

(ועיין דבר זה במ"א ע"פ כי ביום הזה יכפר כו' בענין כך היא דרכה של תורה כו' אשריך וטוב לך. וע"פ וראיתם אותו וזכרתם כו' וע"פ את שבתותי תשמרו)

(And see this matter elsewhere, on the verse “For on this day He shall atone,” etc., on the theme “This is the way of the Torah... happy are you, and it is good for you”; and on the verse “And you shall see it and remember,” etc.; and on the verse “My Shabbosos you shall keep.”)

ע"כ נק' בחי' שוב זה ע"י תומ"צ [תורה ומצות] בשם שמים כי כמו שהשמים מקיפ"י [מקיפים] לארץ כך בחי' השוב הזה הוא בחי' מקיף לבחי' הרצוא דארץ הנ"ל.

Therefore this level of shov, through Torah and mitzvos, is called by the name “heaven”: for just as the heavens encompass the earth, so this level of shov encompasses the above-mentioned level of the ratzo of “earth.”

ועוד זאת עד"מ מארץ ושמים הגשמיים הרי אנו רואים שהארץ אינה רק כגרגיר חרדל לגבי מרחב הכדור של השמים המקיפי [המקיפים] עליה מכל צדדיה בהשוואה אחת.

Moreover, by way of analogy from the physical earth and heavens, we see that the earth is only like a mustard seed compared with the expanse of the sphere of the heavens, which surround it on all sides equally.

כך ערך בחי' הרצוא הזה דארץ לגבי בחי' השוב דתומ"צ [דתורה ומצות] שנק' רצונו וחכמתו ית' הוא רק כערך גרגיר חרדל לגבי מרחב הגדול דשמי' [דשמים].

So the proportion of this level of ratzo of "earth" to the level of shov of Torah and mitzvos — which are called His will and His wisdom, blessed be He — is only as the proportion of a mustard seed to the great expanse of the heavens.

13 וזהו השמים כסאי והארץ הדום רגלי פי' הדום רגלי הוא ע"ד השרפרף לכסא שמגביה הרגלים כך הנשמות שנק' ברא כרעא דאבוה מתעלים ע"י בחי' ארץ הוא בחי' הרצוא.

This is [the meaning of] "The heavens are My throne and the earth is My footstool." The meaning: "My footstool" is like the footrest of a throne, which raises the feet; so the souls, which are called "the son is the leg of his father," are elevated through the level of "earth," which is the level of ratzo.

ודרך פרט כל זמן שיש עליי [עלייה] לבחי' ארץ העליונה היא כנס"י [כנסת ישראל] כמו בשבת ויו"ט [ויום טוב] דכתיב אם תשיב משבת רגלך וכן הגי' י"ט נקי' ג' רגלים.

In particular, whenever there is an elevation for the level of the supernal "earth," which is the Community of Israel, as on Shabbos and festivals, [it is called by the word "foot"]: as it is written, "If you turn away your foot (raglecha) because of the Shabbos," and likewise the three festivals are called the three regalim ("feet").

14 והשמים כסאי היינו בחי' שוב שהוא ירידה והמשכה ה"ז [הרי זה] כמו היושב על הכסא שמשפיל קומתו.

And "The heavens are My throne" is the level of shov, which is descent and drawing down; this is like one who sits on a throne, who lowers his stature.

וזהו ואתה קדוש יושב תהלות ישראל. פ"י שהוא ית' קדוש ומובדל מכל העולמות רק ע"י תהלות ישראל נמשך להיות יושב ונשפל למטה וכמאמר שהקב"ה יושב ועוסק בתורה כו'.

This is [the meaning of] "And You, Holy One, sit [enthroned] upon the praises of Israel." The meaning: He, blessed be He, is holy and separate from all the worlds; only through the praises of Israel is He drawn to be "sitting," lowered below, as in the saying that the Holy One, blessed be He, sits and occupies Himself with Torah, etc.

15 וזהו שנק' התפלה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. פ"י הסולם הוא העלי"י [העלייה] בבחי' רצוא אך ראשו מגיע השמימה שבשמו"ע [שבשמונה עשרה] מתחיל השוב כנ"ל ועיקרו אח"כ ע"י תומ"צ [תורה ומצות].

This is why prayer is called "a ladder set upon the earth, and its top reaches to heaven." The meaning: the ladder is the ascent in the state of ratzo, but "its top reaches to heaven," for in the Shemoneh Esreh the shov begins, as mentioned above, and its main part comes afterward through Torah and mitzvos.

וזשארז"ל [וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] לחד מ"ד [מאן דאמר] דארץ קדמה לשמים בבריא' [בבריאה / בבריאת]. כי הרי מבואר למעלה בענין ק"ש [קריאת שמע] וש"ע [ושמונה עשרה] ותורה דבחי' הרצוא צ"ל קודם לבחי' השוב

This is what our Sages, of blessed memory, said, according to one opinion, that the earth preceded the heavens in creation. For it has been explained above, concerning the Shema, the Shemoneh Esreh and Torah, that the level of ratzo must come before the level of shov.

וכך היא המדה כי מאתעדל"ת [מאתערותא דלתתא] דוקא נעשה אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] וכמ"ש אם ישים אליו לבו ואז אח"כ רוחו ונשמתו אליו יאסף

And this is the rule: specifically from an arousal from below is an arousal from above brought about, as it is written, "If he sets his heart toward Him," and only then, afterward, "His spirit and His soul He gathers to him."

וע"כ ארץ שהוא ל' [לשון] רצוא קדמה לשמים שהוא בחי' שוב.

Therefore "earth" (eretz), which is a term of ratzo, preceded "heaven," which is the level of shov.

16 ובכ"ז [ובכל זה] יובן משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בראשית בשביל ישראל שנק' ראשית וגם בשביל התורה שנק' ראשית. ברא אלקים את השמים ואת הארץ הגשמיים.

With all this, one will understand what our Sages, of blessed memory, said: "Bereishis — for the sake of Israel, who are called 'beginning,' and also for the sake of the Torah, which is called 'beginning' — G-d created the heavens and the earth," the physical ones.

דהנה בתורה ובאשר יש בחי' שמים וארץ רוחניים. בתורה הוא בחי' שוב שהוא בחי' שמים כנ"ל. ובאשר בעבודתם במס"נ [במסירות נפש] הוא בחי' רצוא בחי' ארץ.

For in the Torah and in Israel there is a spiritual heaven and earth. In the Torah it is the level of shov, which is the level of "heaven," as explained above; and in Israel, in their service with self-sacrifice, it is the level of ratzo, the level of "earth."

וע"כ על ידי תורה ואשר דוקא יתקיימו שמים וארץ הגשמיים [הגשמיים] דהיינו ע"י בחי' שמים וארץ הרוחניים שהוא בחי' רצוא ושוב שע"י תורה ואשר

Therefore it is specifically through the Torah and Israel that the physical heaven and earth are sustained — that is, through the spiritual heaven and earth, which are the ratzo and shov that come through the Torah and Israel

(וזהו ואשים דברי בפ"ך כו' לנטוע שמים וליסוד ארץ. וגם י"ל [יש לומר] שבתומ"צ [שבתורה ומצות] עצמן יש בחי' שמים וארץ כי המצות מעשיות הן בחי' ארץ כי הארץ הדום רגלי שרפרף.

(and this is [the meaning of] "And I have put My words in your mouth," etc., "to plant the heavens and to lay the foundations of the earth." One may also say that within the Torah and mitzvos themselves there is a level of heaven and earth: the practical mitzvos are the level of "earth," for "the earth is My footstool," a footrest.

וכך צדקה תרומם גוי. ותורה היא בחי' שמים והמשכה. וע"י [ועיין] על מאמר מזוזה מימין כו'.

And so, "Charity exalts a nation." And the Torah is the level of "heaven" and drawing down. And see on the saying "The mezuzah on the right," etc.

וזהו ואשים דברי בפ"ך הוא בחי' תורה. ובצל ידי כסיתך הוא בחי' מצות שע"י לנטוע שמים וליסוד ארץ.

And this is [the meaning of] "And I have put My words in your mouth" — this is the level of Torah; "and in the shadow of My hand I have covered you" — this is the level of mitzvos; and through this, "to plant the heavens and to lay the foundations of the earth."

וא"ש [ואתי שפיר] דבראשית היינו בשביל התורה שנק' ראשית שיש בה עצמה בחי' שמים וארץ תומ"צ [תורה ומצות]. לכן ע"ז מתקיימים שמים וארץ וכן בשביל ישראל כו' שיש בהן בחי' רוי"ש [רצוא ושוב]. ועיין מ"ש ע"פ זוהר פרשה שופטים שמים וארץ אינן סהדין כו':

It thus fits well that Bereishis means "for the sake of the Torah, which is called 'beginning,'" for it itself contains the level of heaven and earth: Torah and mitzvos. Therefore through it heaven and earth are sustained; and likewise "for the sake of Israel," etc., who have within them the level of ratzo and shov. And see what is explained on the Zohar, Parshas Shoftim, "Heaven and earth are witnesses," etc.).

17 והנה כ"ז [כל זה] הוא ענין שמים וארץ דעכשיו שצ"ל תחלה בחי' ארץ רצוא. ואח"כ מקבלת מבחי' שמים השוב כו'.

Now, all this concerns the heaven and earth of the present, in which there must first be the level of "earth," ratzo, and afterward it receives from the level of "heaven," the shov, etc.

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] כתיב הנני עושה חדשה בארץ. ופי' וענין התחדשות זו בבחי' ארץ. היינו משום דלע"ל [דלעתיד לבוא] לא יהיה שייך בחי' רצוא דארץ ע"ד שהוא עכשיו

But of the Time to Come it is written, "Behold, I am making a new thing in the earth." The meaning and substance of this newness in the level of "earth" is that in the Time to Come the ratzo of "earth" will not apply in the way it does now,

שהוא ענין הרצוא והתשוקה לצאת מההפך אשר החושך יכסה ארץ כו' כנ"ל בענין פסוד"ז [פסוקי דזמרה] which is the ratzo and longing to go out of the opposite, where "darkness covers the earth," etc., as explained above regarding the Verses of Praise,

שהוא בחי' רוממות אל בגרונם כדי שע"ז נעשה חרב פיפיות לעשות נקמה בגוים הוא נה"ב [נפש הבהמית] והגוף כו' דהיינו שע"ז הרצוא נעשה בטול רצון בחי' אתהפכא חשוכא לנהורא.

which are the level of "the exaltations of G-d in their throat," so that through this it becomes "a double-edged sword to execute vengeance upon the nations" — which are the animal soul and the body, etc. — that is, through the ratzo there comes about a nullification of will, the level of "transforming darkness into light."

שזה אינו שייך רק עכשיו שיש קליפות המסתירים עד שהחשך יכסה ארץ והוא בחי לבושים המלבישים ומסתירים וכמ"ש אלביש שמים קדרות כו'.

This applies only now, when there are kelipos that conceal until "darkness covers the earth"; this is the level of garments that clothe and conceal, as it is written, "I clothe the heavens in blackness," etc.

18 ולכן הוזהרנו בק"ש [בקריאת שמע] השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם כו' והשתחויתם פ"י שכל קליפה המסתרי נקי אלהים אחרים ועבודת כוכבים

Therefore we were warned in the Shema, "Beware, lest your heart be seduced and you turn aside," etc., "and bow down." The meaning: every concealing kelipah is called "other gods" and idol worship;

וההשתחואה היינו בחינת המשכה כמו ע"י השתחואה בקדושה בכריעה בברוך שממשיך גילוי אלקות. כך את זלעז"ז [זה לעומת זה] כו'.

and the bowing down is a drawing down — just as through bowing in holiness, in the bowing at "Blessed," one draws down a revelation of G-dliness. So too, "one opposite the other [G-d made]," etc.

19 וזהו מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] ישראל שבחוץ לארץ עובדי ע"ז [עבודה זרה] בטהרה הם. דהיינו כשהוא ח"ו [חס ושלום] לגמרי חוץ לארץ העליונה שהוא בחי הרצון לה' ית' בחי ארץ שרצתה כו'

This is [the meaning of] what our Sages, of blessed memory, said: "Jews who live outside the Land are idol worshipers in purity." That is, when one is, G-d forbid, entirely "outside the land" — the supernal "land," which is the level of will for G-d, blessed be He, the level of "earth, which ran," etc.

רק שנמשך לגמרי אחרי הכלי עוה"ז הגם שהם דברים המותרים מבחי טוב שבנוגה ע"ז גורם יניקה והמשכה לבחי נוגה.

but rather is drawn entirely after the vanities of this world — even though they are permitted things, from the good within nogah — through this he causes nourishment and a drawing down to the level of nogah.

20 וזה נקרא השתחואה והמשכה לבחיי אלהים אחרים כו' דהיינו תוס' [תוספת] יניקה לחיצונים. ועיי' ועצר את השמים ולא יהיה מטר שלא יהיה ההמשכה בקדושה מבחי' שוב דשמים עליונים כו'

This is called bowing down and drawing down to the level of “other gods,” etc. — that is, additional nourishment for the external forces. And through this, “He will close up the heavens and there will be no rain”: there will be no drawing down in holiness from the shov of the supernal heavens, etc.

ובהיות כן צריך כ”א [כל אחד / כל אחת] לעורר בחי' רצוא אם ישם אליו לכו לאהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למתיקו כו'

That being so, each person must arouse the level of ratzo — “If he sets his heart toward Him” — to transform darkness into light and bitterness into sweetness, etc.,

ולעבדו בכל לבבכם כו' שזהו בחי' ארץ ועיי' ונתתי מטר ארצכם כו' הוא בחי' השוב.

and “to serve Him with all your heart,” etc., which is the level of “earth”; and through this, “I will give the rain of your land,” etc., which is the level of shov.

משא”כ לעתיד לבא דכתיב ואת רוח הטומאה אעביר כו' ולא יהיה כלל בחי' קליפה המסתרת גילוי אלקות וכן נאמר ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות כו'.

This is not so in the Time to Come, of which it is written, “And I will remove the spirit of impurity,” etc.: there will be no kelipah at all concealing the revelation of G-dliness. And it is also said, “Your Teacher will no longer be hidden, and your eyes shall see,” etc.

א”כ א”צ [אין צריך / אינו צריך] כלל ענין בחי' הביטול של היש שזהו בחי' הרצוא דעכשיו לצאת מבחי' ההפך המנגד כו'.

If so, there will be no need at all for the nullification of the “something” (yesh), which is the ratzo of the present — to go out from the opposing contrary, etc.

וזהו הנני עושה חדשה בארץ. פי' שלא יהיה כמו עכשיו בחי' רצוא ואתעדל”ת [ואתערוטא דלתתא] שעיי' יהיה ההמשכה שאז כיון שיהיה הגילוי למטה כמו למעלה א”כ אין שייך רצוא כו'

And this is [the meaning of] “Behold, I am making a new thing in the earth.” That is, there will not be, as now, ratzo and an arousal from below through which the drawing down comes; for then, since the revelation below will be as it is above, ratzo does not apply, etc.

(ובזה י"ל [יש לומר] מ"ש כי ההרים ימושו כו' כי הר היינו בחי' רצוא כנודע מענין לא כאברהם שקראו הר כו' ואז יתבטל בחי' זו כיון שגם למטה יהיה הגילוי ממש עין בעין יראו כו')

(With this one may explain what is written, "For the mountains shall depart," etc., for "mountain" is the level of ratzo, as is known from the matter of "not like Avraham, who called it a mountain," etc.; and then this level will be annulled, since below too there will be actual revelation — "eye to eye they shall see," etc.)

וע"כ אמר שיהיה אז בחי' השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה אני דוקא דהיינו מצד אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] בלבד ולא מצד אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] כלל כי א"צ [אין צריך / אינו צריך] אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] רק לברר ולהפך מחשוכא לנהורא כנ"ל

Therefore He said that there will then be "the new heavens and the new earth that I make" — "I" specifically, that is, from an arousal from above alone and not from an arousal from below at all; for an arousal from below is needed only to refine and to transform from darkness to light, as explained above.

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] שא"צ [שאין צריך / שאינו צריך] לזה יהי' [יהיה] בחי' אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] לבד ע"כ אמר אשר אני עושה

But in the Time to Come, when this will not be needed, there will be an arousal from above alone. Therefore He said, "that I make."

והיינו שקורא אותן בשם שמים חדשים וארץ חדשה. פי' שבאים בבחי' גילוי מלמעלה למטה מצד עצמות המאציל אשר לא היה עדיין בחי' כזו בבחי' גילוי בראשית ההשתלשלות.

And that is why He calls them "new heavens" and "a new earth." The meaning: they come as a revelation from above to below, from the very Essence of the Emanator, a level such as has not yet been in a state of revelation at the beginning of the chain of descending worlds (hishtalshelus).

כמו דכתיב ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים ענין אלקים זה היינו בחי' הצמצום וההסתר.

As it is written, "On the day that Havayah Elokim made earth and heaven": this "Elokim" is the level of tzimtzum and concealment.

ששמים וארץ דעכשיו נמשכו על ידי שם אלקים כמ"ש בראשית ברא אלקים כו' וע"י ארץ שהוא בחי' רצוא נמתק הדין והצמצום דשם אלקים המעלים והמסתיר.

For the present heaven and earth were drawn forth through the Name Elokim, as it is written, "In the beginning Elokim created," etc.; and through "earth," which is the level of ratzo, the judgment and the tzimtzum of the Name Elokim, which obscures and conceals, are sweetened.

21 וזהו ביום עשות ה' אלקים שנכלל אלקים זה בהוי"ה וזהו פי' עשות ה' אלקים. היינו יחוד והתכללות שמות אלו יחד.

This is [the meaning of] "On the day that Havayah Elokim made": that this Elokim is absorbed into Havayah. This is the meaning of "Havayah Elokim made" — the union and merging of these Names together.

וכ"ז [וכל זה] הוא ע"י ארץ ושמים בחי' רוי"ש [רצוא ושוב]. אך צ"ל ארץ קדמה דוקא בחי' רצוא תחלה.

All this comes through "earth" and "heaven," ratzo and shov; but "earth" must come first — the level of ratzo first.

אבל לעתיד שיהיו שמים חדשים וארץ חדשה הוא בחי' אשר אני עושה ולא ע"י צמצומים דשם אלקים

But in the Time to Come, when there will be new heavens and a new earth, it is the level of "that I make," not through the contractions of the Name Elokim.

ואז יהיו שמים קודם כי א"צ [אין צריך / אינו צריך] לבחי' קדימת הרצוא כו' וזהו ויצא כברק חצו שהוא בחי' גילוי מלמעלה למטה:

And then the heavens will come first, for there will be no need for the ratzo to come first, etc. And this is [the meaning of] "And His arrow shall go forth like lightning," which is the level of revelation from above to below.

22 אך הנה צריך להבין בענין השמים החדשים וארץ החדשה

But we must understand the matter of the new heavens and the new earth.

דאם הם באים רק בבחי' אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] לבד שזהו פי' אשר אני עושה כו' א"כ איך יתכן בזה בחי' ארץ בחי' רצוא מלשון רץ כנ"ל

If they come only through an arousal from above alone, which is the meaning of "that I make," etc., then how can there be in this [a level of] "earth," the level of ratzo, from the term "running" (ratz), as explained above?

(והרי לעתיד לא שייך בחי' רצוא כלל אפי' [אפילו] מלמטה כמשנת"ל [כמו שנתבאר לעיל]. וכ"ש [וכל שכן] לכאורה דלא שייך בחי' זו בהגילוי שמלמעלה שהוא בחי' אשר אני עושה).

(For in the Time to Come ratzo will not apply at all, even from below, as explained above; and all the more so, it would seem, this level does not apply to the revelation from above, which is the level of "that I make.")

ולמה אמר והארץ החדשה אשר אני עושה לא היה לו להזכיר רק בחי' שמים לבד.

Why, then, did He say "and the new earth that I make"? He should have mentioned only the level of "heaven" alone.

אך הענין הוא דגם בבחי' אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] בלבד יש ב' מדרגות הללו דרו"ש [דרצוא ושוב] רק שהשמים קדמו לארץ.

But the explanation is that even in an arousal from above alone there are these two levels of ratzo and shov, except that the heavens precede the earth.

23 ולהבין איך יתכן בחי' רצוא בעצמות המאציל מאחר שאין דבר מסתיר לפניו כלל.

To understand how there can be a level of ratzo in the very Essence of the Emanator, since nothing at all conceals before Him:

הנה יובן עד"מ שאנו רואים בחי' רו"ש [רצוא ושוב] בגוף האדם הגשמי ברוח החיים אשר בקרבו שדופק בלבו ונקי' בזוהר דפיקו דלבא שהחיות שבלב הוא בא בנשימה דוקא רו"ש [רצוא ושוב] בהתפשטות והסתלקות

It will be understood by way of analogy. We see a level of ratzo and shov in the physical human body, in the breath of life within it, which beats in his heart and is called in the Zohar "the beating of the heart" (defiku deliba). For the life-force in the heart comes specifically by way of breathing — ratzo and shov, in expansion and withdrawal —

וכן חוזר חלילה שמתפשט וחוזר ומסתלק וחוזר ומתפשט כדפק שביד שהחיות נמשך ומתפשט וחוזר ומסתלק וחוזר ומתפשט.

and so it repeats over and over: it expands, then withdraws again, then expands again, like the pulse in the hand, where the life-force is drawn forth and expands, then withdraws again, then expands again.

וכן הוא ממש בדפיקו דלבא שהוא ענין התפשטות והסתלקות והתפשטות של רוח החיים שבלב והיינו ממש כמו בחי' רי"ש [רצוא ושוב].

And so it is exactly in the beating of the heart, which is the expansion, withdrawal and expansion of the breath of life in the heart; and this is exactly like the level of ratzo and shov.

ונמצא רי"ש [רצוא ושוב] כזה הוא הכל בגוף האדם עצמו עדיין ולא מזולתו אליו (ור"ל [ורוצה לומר] שרי"ש [שרצוא ושוב] זה הוא כענין המשכת חיות הנפש בהגוף שסדר המשכה זו הוא ע"י התפשטות והסתלקות כו' שזהו בחי' רי"ש [רצוא ושוב])

Thus such ratzo and shov is still entirely within the person's body itself, and not from something else toward it (that is to say, this ratzo and shov is like the drawing of the soul's life-force into the body, the order of this drawing being through expansion and withdrawal, etc., which is the level of ratzo and shov).

וגם הנה יובן עוד במשל זה שבדפיקו דלבא שאין הרצוא קודם לשוב אלא אדרבה השוב קודם לרצוא

And also, it will further be understood from this analogy that in the beating of the heart the ratzo does not precede the shov; on the contrary, the shov precedes the ratzo.

כנראה בחוש שכראשונה הוא ההתפשטות והמשכת החיות בלב שזהו כמו בחי' שוב המשכת האור בהכלי. ואמנם תכף ומיד חוזר ומסתלק והוא בחי' רצוא והסתלקות האור מהכלי וחוזר ומתיישב וכן חוזר חלילה.

As is plainly observed, first there is the expansion and drawing of the life-force into the heart, which is like the level of shov, the drawing of the light into the vessel. But immediately it withdraws again, which is the level of ratzo and the withdrawal of the light from the vessel; and it settles again, and so on over and over.

וכדמיון הנשימה מהכל הפה שכתחלה יתפשט ההכל והרוח ומיד יחזור בחזרה וחוזר ומתפשט. וכדוגמא הזאת יובן למשכיל למעלה בבחי' רצוא ושוב שמלמעלה למטה

It is like breathing, the breath of the mouth: at first the breath and air go out, and immediately they come back, and go out again. And after this pattern the discerning will understand above, regarding ratzo and shov from above to below

(ולא בבחי' רוי"ש [רצוא ושוב] שוהחיות רצוא ושוב של הנברא"י [הנבראים] כו'. כ"א אדרבה ג"כ בהשפעה עליונה של א"ס ב"ה בכלים ועולמות.

(and not [only] regarding the ratzo and shov of “and the chayos ran and returned,” of the creatures, etc.; but, on the contrary, also in the supernal flow of the Infinite One, blessed be He, into vessels and worlds.

וגם אפי' [אפילו] ממש בראשית מראשית ההמשכה מא"ס ב"ה להתלבש בשרש בחי' הכלים שהן שרש כל העולמות עליונים ותחתונים שייך ג"כ רצוא ושוב שהוא הסתלקות והתפשטות.

And also, even at the very beginning, from the very start of the drawing forth from the Infinite One, blessed be He, to be clothed in the root of the vessels, which are the root of all the worlds, higher and lower, ratzo and shov — which are withdrawal and expansion — also apply.

כי מיד שנמשך ומתפשט צ"ל הסתלקות שאל"כ [שאם לא כן] יתבטלו הכלים מהיות בחי' כלים כו' רק שההתפשטות הוא קודם. והוא כמו בחי' השוב ואח"כ הוא בחי' הסתלקות ורצוא וכן חוזר חלילה. ועמ"ש במ"א ע"פ ויקחו לי תרומה (כו')

For as soon as it is drawn forth and expands, there must be withdrawal; otherwise the vessels would be nullified from being vessels, etc. Only, the expansion comes first. It is like the level of shov, and afterward comes the level of withdrawal and ratzo, and so on over and over. And see what is explained elsewhere on the verse “And let them take for Me an offering,” etc.),

דשייך ג"כ בחי' רצוא. רק שהתפשטות האור קודם לבא ואח"כ מיד חוזר ומסתלק וחוזר ומתפשט. that a level of ratzo applies as well; only, the expansion of the light comes first, and afterward it immediately withdraws again, and expands again.

וזהו ענין קול דודי דופק שהקול וההמשכה מלמעלה למטה הוא ג"כ כמו בחי' הדפק הנ"ל.

And this is the meaning of “The voice of my beloved knocks” (dofek): the voice and the drawing down from above to below is also like the pulse (dofek) mentioned above.

24 ונק' זה בעי"ח [בעץ חיים] בשם מטי ולא מטי שהאור מטי ומתפשט וחוזר ומסתלק ולא מטי. שבחי' מטי הוא בחי' ההתפשטות קודם לבחי' לא מטי. והכל בבחי' אלקות עצמו.

In Etz Chaim this is called “reaching and not reaching” (mati velo mati): the light reaches and expands, and then withdraws again and does not reach. The level of “reaching,” the expansion, precedes the level of “not reaching.” And all of it is within G-dliness itself.

וזהו כי ה' אלקיך אש אוכלה הוא. ענין דמיון שפע האלקות לאש. הוא מפני שהאש טבעו בכחיה הסתלקות אחר ההתפשטות כדמיון דפיקו דלבא.

And this is [the meaning of] “For Havayah your G-d is a consuming fire.” The reason the divine flow is likened to fire is that the nature of fire is to withdraw after expanding, like the beating of the heart.

25 וזהו ענין השמים החדשים והארץ החדשה. שהוא בחי' ההמשכה העליונה אשר נמשך באתעדל"ע [באתערותא דלעילא] לכד בזה יש ג"כ בחי' שמים וארץ.

And this is the meaning of the new heavens and the new earth: in the supernal drawing forth, which is drawn by an arousal from above alone, there are also the levels of heaven and earth.

ההמשכה בחי' מטי נק' שמים ובחי' ההסתלקות האור מהכלי הנק' לא מטי זהו בחי' ארץ מלי רצוא.

The drawing forth, the level of “reaching,” is called “heaven”; and the level of the withdrawal of the light from the vessel, which is called “not reaching,” is the level of “earth,” from the term ratzo.

26 ולכן כאן קדם שמים לארץ בהיות בחי' מטי קדם לבחי' לא מטי. משא"כ ברצוא ושוב דנבראים צ"ל תחלה ארץ בחי' רצוא ואח"כ שמים בחי' שוב. וכמ"ש והחיות רו"ש [רצוא ושוב] וכתוב ביום עשות כו' ארץ ושמים כנ"ל.

Therefore here “heaven” precedes “earth,” since the level of “reaching” precedes the level of “not reaching.” This is not so with the ratzo and shov of created beings, where there must first be “earth,” the level of ratzo, and afterward “heaven,” the level of shov — as it is written, “And the chayos ran and returned,” and it is written, “On the day [Havayah Elokim] made,” etc., “earth and heaven,” as explained above.

27 וזהו ענין כאשר השמים החדשי' [החדשים] והארץ החדשה כו' עומדים לפני. לפני דייקא דהיינו בכחיה הפנימי' ועצמיות מה שאין אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מגעת לשם כלל. כן יעמוד זרעכם ושמכם.

And this is the meaning of “For as the new heavens and the new earth,” etc., “stand before Me”: “before Me” (lefanai) precisely — that is, in the level of the innermost dimension and essence, where an arousal from below does not reach at all. “So shall your seed and your name stand.”

פ"י זרעכם ושמכם הוא בחי' אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] וההמשכה הנמשך ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא]. כי הנה המצות נק' בשם זריעה כמ"ש זורע צדקות. ועי"ז מצמיח ישועות בגילוי אלקות מבחי' ש"ע [ש"ע (370)] נהורין כו'.

The meaning: "your seed and your name" is the level of the arousal from below and the drawing forth that is drawn through the arousal from below. For the mitzvos are called "sowing," as it is written, "He sows righteous deeds (tzedakos)," and through this "He causes salvations to sprout," in the revelation of G-dliness from the level of the 370 lights, etc.

ושמכם הוא בחי' קבלת עומ"ש [עול מלכות שמים] ויעש דוד שם.

And "your name" is the level of accepting the yoke of the kingdom of Heaven, [as in] "And David made a name."

28 והנה כבר מבואר שבחי' שמים וארץ החדשים הוא גילוי מבחי' שאין אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מגעת לשם כלל שגילוי זה יהי' [יהיה] לע"ל [לעתיד לבוא].

Now, it has already been explained that the level of the new heavens and earth is a revelation from a level that an arousal from below does not reach at all, and that this revelation will be in the Time to Come.

וא"כ סד"א [סלקא דעתך אמינא] שההמשכה שע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] בתומ"צ [בתורה ומצות] בבחי' ארץ ושמם שלנו ר"ש [רצוא ושוב] תהי' [תהיה] בטילה לגמרי מחמת גילוי העצום ההוא שמבחי' אשר אני עושה.

If so, one might have thought that the drawing forth through an arousal from below, in Torah and mitzvos — in the level of our "earth and heaven," ratzo and shov — will be entirely nullified because of that tremendous revelation from the level of "that I make."

לזה אמר כן יעמוד זרעכם ושמכם. שגם בחי' זו דאתעדל"ת [דאתערותא דלתתא] יתעלה להיות עומדים לפני בבחי' הפנימית ממש כמו בחי' שמים החדשים וארץ החדשה כו'.

To this He said, "So shall your seed and your name stand": this level of the arousal from below, too, will be elevated to "stand before Me," in the innermost level itself, just like the level of the new heavens and the new earth, etc.

וכמ"ש הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד דהיינו עבדי הוא בחי אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] בחי לעבדה ולשמרה כו'. הנה בחי זו ממש תתעלה בעילוי אחר עילוי עד כי גבה מאד:

As it is written, "Behold, My servant shall prosper; he shall be exalted and lifted up and be very high." That is, "My servant" is the level of the arousal from below, the level of "to work it and to guard it," etc. This very level will be elevated from ascent to ascent, until "very high."

ביאור על הנ"ל

An Explanation of the Above

1 ביאור על הנ"ל

An explanation of the above.

2 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני כן יעמוד זרעכם ושמכם.

“For as the new heavens and the new earth that I am making stand before Me, so shall your seed and your name stand.”

הנה נודע תכלית ירידת הנשמה לגוף בעוה"ז שטרם ירידתה היתה כלולה במאצילה ב"ה באהוי"ר
[באהבה ויראה] כו'. כי הנפש יש לה שכל ומדות כו'.

Now, it is known [what] the purpose of the soul's descent into the body in this world [is]: before its descent it was included in its Emanator, blessed be He, with love and awe, etc. For the soul has intellect and emotive attributes, etc.

3 וירדה ונתלבשה בגוף ונה"ב [ונפש הבהמית] המעלימי ומסתירי [ומסתירים] כו' ומלבישים אותה בלבושים צואים. הן המדות שמצד הקליפה כו'

And it descended and was clothed in a body and in the animal soul, which conceal and hide [it], etc., and clothe it in soiled garments — these are the emotive attributes that stem from the side of kelipah, etc.

שירידה זו צורך עליי [עלייה] היא. כדי לברר בירורין ע"י המשכת התורה והמצות שבהן מלוכלש אור א"ס ב"ה.

[And it is known] that this descent is for the sake of an ascent: in order to effect refinements (birurim) through drawing down the Torah and the mitzvos, in which the Infinite Light, blessed be He, is clothed.

4 ובהן ועל ידן יהי [יהיה] גילוי אור א"ס ב"ה ממש על נפשו כוי כמ"ש במ"א.

And in them and through them there will be a revelation of the Infinite Light, blessed be He, itself upon his soul, etc., as is explained elsewhere.

ולהבין זה שהרי התורה והמצות אשר לפנינו הן ג"כ בירידות והשתלשלות המדרגות מאור פניו ית' עד שנתלבשו בעניני [בענינים] גשמיים [גשמיים] וחומריים שלכן בקשו המלאכים אשר תנה הודך על השמים כוי. ובמה יהיה יתרון מעלתן ממעלת אהוי"ר [אהבה ויראה] של הנשמה.

And this needs to be understood, for the Torah and the mitzvos that are before us are also [the product] of descents and the chaining-down of levels from the light of His countenance, may He be blessed, until they were clothed in physical and material matters — which is why the angels requested “that You set Your majesty upon the heavens,” etc. So in what will their superiority over the level of the soul’s love and awe consist?

וגם הרי אמרו כי אורייתא בלא דו"ר [דחילו ורחימו] לא פרכת לעילא שאהוי"ר [שאהבה ויראה] הן הגדפין המעלות ומנשאות את התורה. והרי אדרבה נראה שמעלת אהוי"ר [אהבה ויראה] גדלה מאד ביתר שאת ממעלת התורה:

And moreover, [the Sages] said that Torah without fear and love does not fly upward, for love and awe are the wings that raise and lift up the Torah. On the contrary, then, it would appear that the level of love and awe is very much greater, and exceedingly so, than the level of the Torah.

5 אך הענין הוא דכתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו כוי. הנקרא בשמי הוא עולם האצילות שהוא נקרא בשמי ממש.

But the matter is [as] it is written, “Everyone that is called by My Name, and for My glory I created him,” etc. “That is called by My Name” is the World of Atzilus, which is truly called by My Name.

ששם שורה אור א"ס ב"ה ממש ומתייחדים עמו בתכלית היחוד דאיהו וחיוהי חד ואיהו וגרמוהי חד שהכל בטל ונכלל באור א"ס ב"ה ממש.

For there the Infinite Light, blessed be He, itself rests, and they are united with it in the utmost unity, for “He and His life-forces are one, and He and His vessels are one,” for everything is nullified and included in the Infinite Light, blessed be He, itself.

ועל כולם נקרא שמו שכולם הם בבחי' א"ס. הגם שאין ערוך אליו ית' (וכנודע שאדם דאצילות נקרי [נקרא / נקראת / נקראות] אדם דעשיה בחי' עשי' [עשיה] גשמי' [גשמיים / גשמיות / גשמית]) ואפילו עולם האצילות אינו אלא זיו והארה כו'.

And His Name is called upon all of them, for they are all on the level of the Infinite. [This is so] even though there is no comparison [between them and] Him, may He be blessed (and as is known, Adam of Atzilus is called Adam of Asiyah, the level of physical Asiyah), and even the World of Atzilus is only a radiance and an illumination, etc.;

רק שההארה היורדת ונמשכת שם היא מתאחדת בלי שום פירוד והתחלקות עד שכולם מלאים מן ההארה ההיא. ואין שם תפיסת שום דבר זולת ההארה ההיא.

only, the illumination that descends and is drawn there is united, without any separation or division, until they are all filled with that illumination. And there, nothing at all has any hold apart from that illumination.

כי אצילות מלשון הפרשה כמו ויאצל מן הרוח כו' דגבי משה דתרגומו ואפריש

For "Atzilus" is from the term for setting apart, as in "And He set apart (vayatzel) from the spirit," etc., concerning Moshe, which the Targum renders "and He separated."

שבדאי לא נתן כל רוחו על הזקנים עד שהגיעו למעלתו ומדרגתו ממש אלא שהפריש מרוחו והוריד למטה שיתלבש במדת הזקנים כדי שיתעלו קצת ויוכלו שאת עמו כאחד והיו לאחדים. עם היות שאינם אחדות אחד במהותם ממש מ"מ יכולים הם להתאחד עמו.

For certainly he did not give all of his spirit to the elders, so that they reached his very stature and level; rather, he set apart [some] of his spirit and brought it down below, to be clothed in the measure of the elders, so that they would be elevated somewhat and be able to bear [the burden] with him as one, "and they became one." Although they are not one unity in their actual essence, nevertheless they are able to be united with him.

6 והיינו שהם מיוחדים בזיו ואור הנמשך ממנו.

That is, they are united in the radiance and light that is drawn from him.

כך עולם האצילות הוא שהאציל אור א"ס ב"ה והפריש זיו ואור בעולם ההוא שיהי' [שיהיה] יכולת בהם לקבל זיו ואור אור א"ס [אור אין סוף] ב"ה הזה בבחינת יחוד שיתייחד הכל בבחינת אור א"ס דהיינו בבחי' אור וזיו הנמשך ממנו.

So too the World of Atzilus: the Infinite Light, blessed be He, emanated and set apart a radiance and light in that world, so that they would have the capacity to receive this radiance and light of the Infinite Light, blessed be He, in the manner of unity, so that everything is united on the level of the Infinite Light — that is, on the level of the light and radiance drawn from Him.

7 וענין היחוד הוא כב' בחינות איהו וחיהו איהו וגרמוהי. חיהו הם האורות דהיינו המקורות שמהן נתהוו חכמה וחסד כו'

And the unity is in two aspects: “He and His life-forces” [and] “He and His vessels.” “His life-forces” are the lights, that is, the sources from which Chochmah and Chesed, etc., came into being;

והמקורות הם אורו' [אורות] וחיות. שבאורו' [שבאורות] לא שייך עדיין בחי' התחלקות פרטים להיות נקי בשם חכמה או חסד כו'.

and the sources are lights and life-force. For in the lights, the aspect of division into particulars — to be called by the name Chochmah or Chesed, etc. — does not yet apply.

8 וכמ"ש במ"א בענין האורות דאחליפו דוכתייהו אור החסד בכלי הגבור' [הגבורה] כו'.

And as is explained elsewhere concerning the lights that “exchanged their places” — the light of Chesed in the vessel of Gevurah, etc.

וגרמוהי הם הכלים המגבילים את האורות שע"י הכלים הם עולים בשם חכמה או חסד כו' ואעפ"כ [ואף על פי כן] שורה בהם אור א"ס בבחינת יחוד ונקרא חכמה דא"ס וחסד דא"ס כו'.

And garmohi (“His vessels”) are the vessels, which set bounds to the lights, for through the vessels they come to bear the name Chochmah or Chesed, etc. Nevertheless, the Infinite Light rests in them in the manner of unity, and it is called the Chochmah of the Infinite and the Chesed of the Infinite, etc.

שעם היות שנקרא בשם חכמה מ"מ אינה נגבלת בשם גבול ומדה אלא כמאמר אנת הוא חכים ולא בחכמה ידיעא כו'.

For although it is called by the name Chochmah, nevertheless it is not bounded by a name of limit and measure; rather, [it is] as the saying goes, “You are wise, but not with a known wisdom,” etc.

9 והוא המדע והוא הידוע כו' ולכן נק' עולם האצילות הנקרא בשמי ממש. אבל עולם הבריאה וממנו ולמטה נקרא לכבודי בראתיו כו'.

And “He is the Knowledge and He is the Known,” etc. Therefore the World of Atzilus is truly called “that is called by My Name.” But the World of Beriah, and from it downward, is called “for My glory I created him,” etc.

כבוד הוא התלבושות וכמאמר אליהו לבושין תקינת לון כו'

“Glory” is enclothement, as in the saying of Eliyahu, “You fashioned garments for them,” etc.

כמו לבוש שאינו מתאחד עם עצמיות כו' אלא אדרכה שהעצמיות מתכסה ומתעלם בהן לבלתי הגלות נגלות העצמי [העצמיות] כמו שהוא ואין אור העצמות נראה אלא דרך לבוש זה

[It is] like a garment, which is not united with the essence, etc.; rather, on the contrary, the essence is covered and concealed in them, so that the essence is not revealed as it is, and the light of the essence is not seen except through this garment.

ומי"מ לבושין תקינת לון כו' שהוא תקון כדי שיתגלה אור העצמיות דרך לבוש דוקא שבלתי לבוש לא היה עולם הבריאה יכול לקבל כו'.

Nevertheless, “You fashioned (tikanta) garments for them,” etc., which is a rectification (tikkun), so that the light of the essence will be revealed specifically through a garment; for without a garment, the World of Beriah would not be able to receive, etc.

10 ולפי שבלבוש זה מתגלה אור העצמות לכך כתיב וצבא השמים לך משתחוים שבטלים כו'.

And because the light of the essence is revealed in this garment, therefore it is written, “And the host of heaven bow down to You” — for they are nullified, etc.

ומחמת שאינו מתגלה אלא בבחי' לבוש לכך הם בבחי' פירוד ומשם יפרד טורי דפרודא כו' שאינם מתאחדים כבאצילות:

And because it is revealed only in the manner of a garment, they are therefore in a state of separateness, and “from there it is parted” — the mountains of separation, etc. — for they are not united as in Atzilus.

11 והנה נודע עבודת המלאכים שעומדים מששת ימי בראשית ברום עולם ומשמיעים בראה כו' אריה שאג הוא מיכאל פני אריה אל הימין וכד איהו שאיג שאגין לגביי ש"ע [ש"ע (370)] אלפין אריות כו' שהן מחנה מיכאל כו'.

Now, the service of the angels is known: they stand, from the six days of Creation, in the heights of the world and proclaim with awe, etc. "A lion has roared" — this is Michael, "the face of a lion on the right"; and when he roars, three hundred and seventy thousand lions roar toward him, etc., and these are the camp of Michael, etc.

12 וצריך להבין מהו עבודתם ואיך נחשבת עבודה להם מה שבטלים בהשגתם חיותם וקיומם מאין ליש מאחר שכך היא השגתם ולמה שואגים ומרעישים. איזה חידוש נתחדש להם בהשגתם זו ומה הם משתוקקים ונכספים.

We need to understand what their service is, and how it is considered service for them that they are nullified through their comprehending [how] their life and existence [come] from nothing into something, since that is [simply] their comprehension; and why do they roar and make a tumult? What new thing has been newly revealed to them in this comprehension of theirs, and what are they yearning and longing for?

אך הענין הוא כי הנה עולם האצילות הוא עולם התקון שנתקן כבר להיות האורות והכלים בבחי' איהו וגרמוהי חד כו' כנ"ל. משא"כ עולמו' [עולמות] בי"ע הם משבה"כ [משבירת הכלים] שבועולם התהו שנפלו בבי"ע.

But the matter is: the World of Atzilus is the World of Tikkun (Rectification), which has already been rectified, so that the lights and the vessels are in the state of "He and His vessels are one," etc., as mentioned above. This is not so with the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah, which are from the breaking of the vessels of the World of Tohu, which fell into Beriah, Yetzirah and Asiyah.

13 ולכן צ"ל עבודה תמה להמשיך בהם בחי' תקון מעולם האצילות כדי שגם הם יתעלו ויתאחדו.

Therefore a complete service is needed to draw into them an aspect of rectification (tikkun) from the World of Atzilus, so that they too will be elevated and become united.

ולא די באור וחיות הנמשך דרך מסך והתלבשות כסדר ירידת והשתלשלו^[והשתלשלות] המדר' כמו שהוטבע בטבע יצירת העולם להיות מדרגה אחר מדרגה אבי"ע^[אצילות בריאה יצירה עשיה] שעולם הבריאה הוא בבחי' פירוד טורי דפרודא כו'. אלא צריך להמשיך אור חדש מלמעלה עד שיוכלל עולם הבריאה בבחינת עולם האצילות ממש.

And it is not enough [to have] the light and life-force that is drawn through a screen and enclothe-ment according to the order of the descent and chaining-down of the levels — as was implanted in the nature of the world's formation, to be level after level, Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah — such that the World of Beriah is in a state of separateness, “the mountains of separation,” etc.; rather, it is necessary to draw down a new light from above, until the World of Beriah is included in the level of the World of Atzilus itself.

כי עולמות בי"ע הם אשר ברא ה' לעשות ולתקן מה שלא נתקן כך בסדר השתלשלות בשעת בריאת עולם

For the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah are [those] “which G-d created to make” — to rectify what was not rectified in this way in the order of the chaining-down at the time of the world's creation.

וגם עולם העשי' ^[העשיה] שהוא התחתון מכולם מלך בעל חנן בן עכבור הנה אחי"ז ^[אחר זה] וימלך תחתיו הדר כו' שהוא עולם התקון.

And also [of] the World of Asiyah, which is the lowest of them all, [it says,] “Baal Chanan son of Achbor reigned,” and behold, after this, “and Hadar reigned in his stead,” etc., which is the World of Tikkun.

וזהו דרך כלל כל העבודה בעולמות בי"ע להיות שהם מבחי' שבה"כ ^[שבירת הכלים] שנפלו מעולם התהו בבי"ע וצריכים תקון להתעלות ולהתכלל באצילות. והתקון הוא על ידי עבודה:

And this, in general, is all the service in the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah: since they are from the breaking of the vessels, which fell from the World of Tohu into Beriah, Yetzirah and Asiyah, they need rectification in order to be elevated and included in Atzilus. And the rectification is through service.

14 והנה בעוה"ז הגשמי שהוא מגושם כמו עפר מן האדמה ואעפ"כ [ואף על פי כן] מפני שיש בו חיות רוחני מעפר העליון שבעולם התהו שלפני אצ"י יש בו יכולת להתתקן.

Now, this physical world is as coarse as dust from the ground; nevertheless, because it has a spiritual life-force from the supernal dust of the World of Tohu, which precedes Atzilus, it has the capacity to be rectified.

והנה ענין התקון היינו בירור הרע מן הטוב להסיר הסיגי והפסולת כדי שיוכל הטוב לעלות.

And the meaning of rectification is the refining of the evil from the good — removing the dross and the waste — so that the good can ascend.

15 והנה בכריאה רובו טוב כו' עד בעשי' [בעשיה] רובו רע ומעורב כו'. וצריך עבודה תמה גם לבחי' זו להפריד הרע

Now, in Beriah the majority is good, etc., until in Asiyah the majority is evil and intermixed, etc. And a complete service is needed for this level too, to separate out the evil.

ובירור זה נעשה ע"י סדר התפלה שעד"ז נתקן כל סדר התפלה והיינו ע"י בחי' רצוא אם ישם אליו לבו כו'.

And this refinement is accomplished through the order of prayer, for the whole order of prayer was instituted along these lines; that is, through the aspect of ratzo (running forth), [as in] "If he sets his heart toward Him," etc.

16 ורצוא זה היינו מ"ש כי בכה ארוץ כו' אדלג שור. שור פי' חומה דהיינו בחי' מקיפים ואדלג שור ר"ל [רוצה לומר] שאדלג למעלה מבחי' כל המקיפים מחמת בחי' רצוא לדבקה בו בא"ס ב"ה ממש

And this ratzo is what is written, "For by You I run [through] a troop," etc., "I leap over a wall (shur)." Shur means a wall, that is, the level of the encompassing [lights] (makifim); and "I leap over a wall" means that I leap above the level of all the encompassing [lights], by virtue of the ratzo, to cleave to Him — to the Infinite One, blessed be He, Himself,

שהוא למע' [למעלה] מגדר עלמין ואינו לא בבחי' ממלא ולא בבחי' סובב כו' וכל עולם האצ"י עולם הברודים נקרא אדם דעשיה בלבד ואדם דיצירה עולם הנקודים כו'.

Who is above the category of worlds, and is neither on the level of memalei nor on the level of sovev, etc. And the whole World of Atzilus, the World of Berudim, is called only Adam of Asiyah; and Adam of Yetzirah [is] the World of Nekudim, etc.

17 ומרצוא זה יתפרדו כל פועלי און כמ"ש רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם לעשות נקמה בגוים כו'.

And from this ratzo "all the workers of iniquity shall be separated (visparedu)," as it is written, "The exaltation of G-d is in their throats, and a two-edged sword in their hand, to execute vengeance upon the nations," etc.

ועד"ז הוא כל סדר תפלה שהיא בכללה רוממות אל כו' ולכן בה ועל ידה נעשה הבירור והפירוד הטוב מהרע וזו היא עבודת התפלי ברצוא שהיא בירור המ"ן [המ"ן נוקבין].

And the whole order of prayer is along these lines, for in its entirety it is "the exaltation of G-d," etc.; therefore in it and through it the refinement and the separation of the good from the evil is accomplished. And this is the service of prayer with ratzo, which is the refinement of the mayin nukvin (feminine waters).

אבל בירור המ"ד [המ"ן דוכרין] שהיא ההמשכ' [ההמשכה / ההמשכת] עליונה שמעולם האצ"י להיות ביטול והתכללות כבאצ"י ממש בחי' יחוד עליון אשר שם איהו וחיוהי חד איהו וגרמוהי חד חד ממש.

But the refinement of the mayin dechurin (masculine waters) — which is the supernal drawing-down from the World of Atzilus, so that there be self-nullification and inclusion as in Atzilus itself, the level of the supernal unity, where "He and His life-forces are one, He and His vessels are one," truly one —

זה נעשה ע"י תורה ומצות שהן הן המשכות מבחי' יחוד עליון דאורייתא וקוב"ה [וקודשא בריך הוא] כולא חד.

this is accomplished through Torah and mitzvos, which are indeed drawings-down from the level of the supernal unity, for "the Torah and the Holy One, blessed be He, are all one."

18 ורמ"ח פקודים הם רמ"ח אברין דמלכא אברין ממש שהן כלים לאור וחיות הנמשך ומלובש ומתפשט בהם מאא"ס [מאור אין סוף] ב"ה ממש

And the 248 commandments are the 248 "limbs of the King" — actual limbs, which are vessels for the light and life-force that is drawn, clothed and spread forth in them from the Infinite Light, blessed be He, itself;

אלא שירדו ונתלבשו בעניינים גשמיים בשביל גשמיות העוה"ז וחומריותו כדי להעלותם ושתכלל גם חיות גשמיו' [גשמיות] העוה"ז באור וחיות העליון ולכך הוצרך חיות העליון לירד ולהתגשם כ"כ [כל כך].

only, they descended and were clothed in physical matters for the sake of the physicality and materiality of this world, in order to elevate them, and so that the life-force of this world's physicality, too, will be included in the supernal light and life-force. And therefore the supernal life-force had to descend and become so physical.

19 ובזה יובן יתרון ומעלת עסק התורה וקיום המצות בעוה"ז יותר מדו"ר [מדחילו ורחימו] של הנשמה טרם ירידתה

And with this, the advantage and superiority of engaging in Torah and fulfilling the mitzvos in this world, over the love and awe of the soul before its descent, will be understood.

כי הנשמה עם היות שהדו"ר [שהדחילו ורחימו] שלה גבוהים ונעלים מאד ביתר שאת אפי' [אפילו] מן המלאכים שבעולם ההוא בכל עולם ועולם לפי מה שהוא כנודע שהמלאכים הם מחיצוניות העולמות והנשמות הן מבחי' פנימיות.

For the soul — although its love and awe are very lofty and exalted, exceedingly so, even beyond the angels in that world, in each and every world according to what it is, as is known that the angels are from the outer dimension of the worlds and the souls are from the level of the inner dimension —

עכ"ז [עם כל זה] מאחר שהנשמה היא בחי' נברא ומחודש יש מאין אינה מיוחדת במאצילה ב"ה כיחוד תורה ומצות דאורייתא וקוב"ה [וקודשא בריך הוא] כולא חד ממש ורמ"ח מצות הן רמ"ח אברין דמלכא ממש שהן הן חכמתו ורצונו ממש והוא המדע כו'.

nevertheless, since the soul is a created being, brought into existence anew, something from nothing, it is not united with its Emanator, blessed be He, like the unity of Torah and mitzvos, for "the Torah and the Holy One, blessed be He, are all one" — truly one — and the 248 mitzvos are truly the 248 limbs of the King, for they are His very wisdom and will, and "He is the Knowledge," etc.

20 ומ"מ אורייתא בלא דו"ר [דחילו ורחימו] לא פרחא לעילא כי מאחר שירדה ונתלבשה בעניינים גשמיים הרי היא מקושרת למטה והרי היא בבחי' ירידה מאור פניו ית'.

Nevertheless, Torah without fear and love does not fly upward. For since it descended and was clothed in physical matters, it is bound below, and it is in a state of descent from the light of His countenance, may He be blessed.

אבל ע"י דו"ר [דחילו ורחימו] הנה הוא ממשיך אור א"ס ב"ה המלוכש בתורה בבחי' יחוד גמור להיות אורייתא וקוב"ה [וקודשא בריך הוא] כולא חד וכנודע מ"ש במ"א בענין עסק התורה לשמה דע"ז אמרו מעלה אני עליהם כאלו עשאוני.

But through fear and love one draws down the Infinite Light, blessed be He, that is clothed in the Torah, in a state of complete unity, so that "the Torah and the Holy One, blessed be He, are all one." And [this is] as is known from what is explained elsewhere concerning engaging in Torah for its own sake, of which [the Sages] said, "I account it to them as if they had made Me."

עשאוני ממש שע"י עסק התורה נמשך הוי"ו של שם הוי"ה ב"ה שהוא ת"ת [תפארת] וע"י המצות וכללותן היא מצות הצדקה נמשך ה"א של שם הוי"ה כנודע

"Made Me" literally: for through engaging in Torah the vav of the Name Havayah, blessed be He, which is Tiferes, is drawn down; and through the mitzvos — and their general and collective expression is the mitzvah of charity — the hei of the Name Havayah is drawn down, as is known.

ודרך כלל ע"י תורה ועבוד' וגמ"ח [וגמילות חסדים] נמשכו ג' קווין חח"י [חכמה חסד נצח] בימין כו' והן ג' ווי"ן מויסע ויבא ויט כו' שהווי"ן הם המשכות מהיודי"ן שבראש הווי"ן כו':

And in general, through Torah, service and acts of kindness, the three lines — Chochmah, Chesed and Netzach on the right, etc. — are drawn down; and these are the three vavs of "Vayisa," "Vayavo," "Vayet," etc., for the vavs are drawings-down from the yuds at the head of the vavs, etc.

21 והנה בבחי' זו ארץ קדמה לשמים. ארץ הוא בחי' רצוא שכתפלה דהיינו בירור המ"ן [המיינן נוקבין] תחלה ואח"כ שמים היינו השפעת המ"ד [המיינן דוכרין] ע"י תו"מ [תורה ומצות]

Now, in this respect, the earth preceded the heavens. "Earth" is the aspect of ratzo in prayer, that is, the refinement of the mayin nukvin, first; and afterwards "heavens," that is, the bestowal of the mayin dechurin through Torah and mitzvos.

כי השמים הם בחי' משפיעים כמ"ש המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר כו' למטר השמים כו'

For the heavens are the aspect of those that bestow, as it is written, "Who covers the heavens with clouds, Who prepares rain for the earth," etc., [and] "of the rain of heaven," etc.,

להיות המ"ד [המ"ד דוכרין] מברר את המ"ן [המ"ן נוקבין] להעלות עד שיוכלל גם בחי העשיה בבחי אצי דאיהו וחיוהי חד כו'.

so that the mayin dechurin refine the mayin nukvin to raise [them], until even the level of Asiyah will be included in the level of Atzilus, where "He and His life-forces are one," etc.

22 וצ"ל קדימת בירור המ"ן [המ"ן נוקבין] תחלה כדי שאח"כ יבא בירור המ"ד [המ"ד דוכרין] לברר את המ"ן [המ"ן נוקבין] משא"כ בלי העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] אין כח במ"ד [במ"ד דוכרין] לברר כו'.

And the refinement of the mayin nukvin must come first, so that afterwards the refinement of the mayin dechurin will come to refine the mayin nukvin; whereas without the raising of mayin nukvin, the mayin dechurin have no power to refine, etc.

וזו היא עבודתנו כל ימי משך הגלות שהרע גובר וצ"ל בירור הרע ולהפרידו מן הטוב.

And this is our service all the days of the duration of the exile, when evil prevails, and there must be a refinement of the evil and a separating of it from the good.

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] בביאת משיח ב"ב [במהרה בימינו] כשיושלם ויוגמר כל הבירור ויקויים בלע המות לנצח ואת רוח הטומאה אעביר כו' שאז יהי [יהיה] הכל בבחי עולם התקון כבאצי ממש שיהי [שיהיה] יחוד והתכללות למטה כמו למעלה.

But in the Time to Come, with the coming of Mashiach, speedily in our days, when all the refinement will be completed and finished, and "He will swallow up death forever" and "I will remove the spirit of impurity," etc., will be fulfilled — for then everything will be in the state of the World of Tikkun, as in Atzilus itself, so that there will be unity and inclusion below as above —

הנה התכלית הוא שיאיר ויתנוצץ גילוי אור עולם העקודים שלמעלה מעולם האצי כמ"ש הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד.

behold, the ultimate purpose is that the revelation of the light of the World of Akudim, which is above the World of Atzilus, will shine and sparkle forth, as it is written, "Behold, My servant shall be wise; he shall be exalted and lifted up and be very high."

23 וזהו פנימ" [פנימיות / פנימית] עתיק שיתגלה ואז יהי [יהיה] התנוצצות נשמות חדשות שאין בהם בחי בירור.

And this is the inner dimension of Atik, which will be revealed; and then there will be the sparkling forth of new souls in which there is no aspect of refinement.

דהנה כל הנשמות אשר מעולם הן שנכללו באדה"ר [באדם הראשון] שצריכים בירור ותקון והן הן שירדו מחיצוניי [מחיצוניות] עתיק שנשתלשלו כסדר המדרגות

For all the souls there have ever been are those that were included in Adam, the first man, which need refinement and rectification; and they are the ones that descended from the outer dimension of Atik, chained down according to the order of the levels.

ומה שהוא מסודר כבר בסדר ההשתלשלות אין זה חידוש אבל חידוש נשמות הוא מלמעלה מן ההשתלשלות מה שלא ירד ונשתלשל עדיין והוא מפנימי [מפנימיות / מפנימית] עתיק שלא בא לידי גילוי בסדר השתלי [השתלשלות]

And what is already arranged in the order of the chaining-down is not a new thing; but the newness of souls is from above the chaining-down — what has not yet descended and been chained down — and this is from the inner dimension of Atik, which has not come to revelation in the order of the chaining-down.

כי סדר ההשתלשלות הוא שמחיצוניות שבעליון נעשה פנימי [פנימיות / פנימית] למטה. אבל פנימי [פנימיות / פנימית] עליון אינו יורד ומשתלשל כלל.

For the order of the chaining-down is that from the outer dimension of the higher [level] the inner dimension of the lower [level] is made; but the inner dimension of the higher [level] does not descend and chain down at all.

24 ולע"ל [ולעתיד לבוא] יהי [יהיה] גילוי אור חדש הזה שלמעלה מסדר ההשתלשלות. והוא עולם העקודים שלפני האצי.

And in the Time to Come there will be a revelation of this new light, which is above the order of the chaining-down; and this is the World of Akudim, which precedes Atzilus.

כי באצי שהוא עולם התיקון נתקן ונסדר כמו שראוי להיות השתלשלות בהתחלקות המדרגות חכמה וחסד כו' כמאמר אנת הוא חכים אלא ולא בחכמה ידיעא שנמשך אור א"ס בחכמה.

For in Atzilus, which is the World of Tikkun, [everything] was rectified and arranged as is fitting for the chaining-down to be, with the division into levels, Chochmah and Chesed, etc., as the saying goes, "You are wise," only "not with a known wisdom" — [meaning] that the Infinite Light is drawn into Chochmah.

25 וזהו אנת הוא אור א"ס ב"ה שנתלבש בבחי' חכים כו'. וכן בכל הבחי' אנת הוא מבין כו' צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד כו'.

And this is [the meaning of] "You are": the Infinite Light, blessed be He, which was clothed in the level of "wise," etc. And so with all the levels: "You are understanding," etc.; "Havayah is righteous in all His ways, and kind," etc.

והן מקורות לחכמה וחסד דבריא שהן חכמה ידיעא וחסד ידיעא כו'

And these are sources for the Chochmah and Chesed of Beriah, which are a known wisdom and a known kindness, etc.

אבל עולם העקודים הוא התכללות כל הכחות וכל הבחי' ועקוד בכלי א' כו' בלי התחלקות שם חכמה וחסד כלל

But the World of Akudim is the inclusion of all the powers and all the levels, bound together (akud) in one vessel, etc., without any division of the names Chochmah and Chesed at all.

וגילוי זה נקרא שמים חדשים וארץ חדשה אשר אני עושה. אני דייקא הוא המאציל עליון ברוך הוא. שלהיות כח ההתחדשות זה הוא מא"ס ב"ה עצמו כנודע

And this revelation is called "the new heavens and the new earth that I am making." "I" specifically — this is the supernal Emanator, blessed be He. For this power of renewal is from the Infinite One, blessed be He, Himself, as is known.

ואעפ"כ [ואף על פי כן] נקרא בשם שמים וארץ. כי מאחר שהוא בבחי' איזה גילוי להיות אפי' [אפילו] מקור דמקור לסדר השתלשלות מוכרח להיות שם איזה בחי' שהיא דוגמת ההשתלשלות.

And nevertheless it is called by the name "heavens and earth," for since it is in a state of some revelation, so as to be even a source of the source for the order of the chaining-down, there must necessarily be some aspect there that resembles the chaining-down.

26 ומאחר שבהשתלשלות נעשה שמים וארץ מוכרח להיות גם שם בחינות הללו אלא דשם נקי שמים וארץ שמים תחלה

And since in the chaining-down heavens and earth came into being, these aspects must necessarily be there as well. Only, there it is called "heavens and earth" — heavens first.

דהיינו מטי ולא מטי. מטי שרוצה להשפיע ולא מטי שאין הכלי יכול לסבול (משא"כ ממטה למעלה רצוא תחלה מים תחתונים בוכין כו')

That is, "it reaches and does not reach": "it reaches," for it wishes to bestow; "and does not reach," for the vessel cannot bear [it] (whereas from below to above, ratzo comes first: "the lower waters weep," etc.).

ולכן נקרא שמים וארץ הללו עומדים לפני פי עומדים שעומדים תמיד. שהרי גם היום יש בחי' זו דעולם העקודים אלא שהיא בהעלם. ולע"ל [ולעתיד לבוא] יתגלה. והם לפני. פי בבחי' פנימיות דהיינו פנימית עתיק כנ"ל:

And therefore these heavens and earth are called "standing before Me": "standing" means that they stand always. For even today this level of the World of Akudim exists, only it is in concealment; and in the Time to Come it will be revealed. And "they are before Me (lefanai)" means in the manner of the inner dimension (pnimiyus), that is, the inner dimension of Atik, as mentioned above.

27 ובישר הנביא זה לומר שכן יעמוד זרעכם ושמכם. זרעכם הוא בחי' זריעת המ"ד [המייך דוכרין] ע"י התורה שהתורה שנתלבשה בעניינים גשמיים היא כמו זריעת הגרעין בעפר שעם היות שגוף הגרעין נרקב מ"מ הכח שבו מצמיח

And the prophet announced this, saying that so too "your seed and your name shall stand." "Your seed" is the aspect of the sowing of the mayin dechurin through the Torah. For the Torah, which was clothed in physical matters, is like the sowing of a seed in the soil: although the body of the seed rots, nevertheless the power within it makes [the plant] grow;

ולכן אינו צומח אלא דוגמת הגרעין ומזרע דגן אינו צומח אתרוג כו' וכמ"ש למינהו כו'.

and therefore nothing grows except what is like the seed — from a seed of grain an esrog does not grow, etc. — and as it is written, "after its kind," etc.

כך התורה אע"פ [אף על פי] שנתלבשה בעניינים גשמיים (ויש מאן דאמר מצות בטילות לע"ל [לעתיד לבוא]) מכל מקום אור התורה הוא המצמיח ופועל ישועות בקרב הארץ לברא את המ"ן [המ"ן נוקבין] ולהעלותו למעלה מעלה.

So too the Torah: although it was clothed in physical matters (and there is an opinion that the mitzvos will be annulled in the Time to Come), nevertheless the light of the Torah is what makes [things] grow and "works salvations in the midst of the earth," to refine the mayin nukvin and raise them ever higher.

ושמכם הוא בחי' קבלת עול מ"ש שמקבלים במצותיו ית' ונקי' בחי' שם שנקרא שמו יתברך על ישראל בקבלת מלכותו עליהם וזהו ומלכותו ברצון קבלו עליהם

And "your name" is the aspect of accepting the yoke of the Kingdom of Heaven, which they accept in His mitzvos, may He be blessed. And it is called the aspect of "name" because His Name, may He be blessed, is called upon Israel through their accepting His sovereignty upon themselves; and this is [the meaning of] "and His sovereignty they willingly accepted upon themselves."

משא"כ על העכו"ם [העובדי כוכבים ומזלות] הוא מושל ולא מלך כי אין נקרא מלך אלא ברצון וזהו ענין כתר מלכות שעיקר המלכו' [המלכות] הוא הכתר שמכתירין אותו וכתר היינו בחי' רצון

Whereas over the nations He is a ruler and not a king, for one is called a king only [when accepted] willingly. And this is the meaning of "the crown of sovereignty": the essence of sovereignty is the crown with which he is crowned, and Keser is the aspect of will;

וזהו נעוץ תחלתן בסופן שהמשכ' [שהמשכת / שהמשכה] המלי' הוא מן הכתר שהוא הרצון כו'. ולכך נקי' בבחי' שמכם.

and this is [the meaning of] "their beginning is wedged in their end": the drawing-down of Malchus is from Keser, which is the will, etc. And therefore it is called the aspect of "your name."

28 והנה זרעכם ושמכם שהן הן המשכות תורה ומצות שבעוה"ז הן המשכת המ"ד [המ"ן דוכרין] מעולם האצי' שהוא עולם התקון כדי לברר המ"ן [המ"ן נוקבין] שעולה מהעשי' [מהעשיה] שיוכלל באצי' כנ"ל.

Now, "your seed" and "your name," which are the drawings-down of Torah and mitzvos in this world, are the drawing-down of the mayin dechurin from the World of Atzilus, which is the World of Tikkun, in order to refine the mayin nukvin that rise from Asiyah, so that it will be included in Atzilus, as mentioned above.

וא"כ לעי"ל [לעתיד לבוא] כשיושלם ויוגמר הבירור ויהי [ויהיה] הכל עולם התקון ויתנוצץ ויתגלה גילוי אור חדש העליון מבחי' שמים חדשים וארץ חדשה סד"א [סלקא דעתך אמינא] שלא יהי [יהיה] עליי [עלייה] עוד להתורה ומצות. רק ישארו בעולם האצי'.

If so, in the Time to Come, when the refinement is completed and finished and everything is the World of Tikkun, and the revelation of the new supernal light, from the level of "new heavens and new earth," sparkles forth and is revealed, one might have thought that there will no longer be an ascent for the Torah and mitzvos, [but that] they will only remain in the World of Atzilus.

ולכן מבשר הנביא שבאמת לא כן הוא רק גם זרעכם ושמכם יעמוד שם.

Therefore the prophet announces that in truth it is not so; rather, "your seed and your name," too, "shall stand" there.

כי גם אחר שיושלמו כל הבירורים ויוכללו באצי' עוד זאת תהיה מעלה יתירה בעילוי אחר עילוי שיתעלו גם בעולם העקודים:

For even after all the refinements are completed and included in Atzilus, there will yet be this additional superiority, ascent after ascent: that they will be elevated into the World of Akudim as well.

להבין הטעם שנשתנה יצירת גוף האדם משאר כל...

To understand the reason why the formation of man's body differs...

1 להבין הטעם שנשתנה יצירת גוף האדם משאר כל הנבראים כמו הצומח והחי שכולם נברא גופם ע"י מאמר ה'

To understand the reason why the formation of man's body differs from all the other creatures, such as the vegetative and the animal, whose bodies were all created through G-d's utterance,

כמ"ש ביום ג' תדשא הארץ דשא עשב מזריע כו' עץ עושה פרי כו' ויהי כן וכן ביום חמישי ישרצו המים שרץ נפש חיה כו'.

as it is written of the third day, "Let the earth sprout vegetation, herbs yielding seed..., fruit trees yielding fruit..., and it was so"; and likewise on the fifth day, "Let the waters swarm with swarms of living creatures...."

2 וכן בכולם הרי שהארץ הוציאה את העשבים ואת האילנות כאו"א [כל אחד ואחד] כמו שהוא אח"כ עם הנפש הצומחת שבו

And so with all of them: the earth brought forth the grasses and the trees, each one just as it is afterward, with the vegetative soul within it.

וכן גם הבע"ח [הבעלי חיים] הוציאה הארץ ג"כ כמו שהן חיים את הדוב ואת הארי כו' וגם המים שרצו כן שרץ נפש חיה הם הם הדגים ג"כ כמו שהן

And likewise the earth also brought forth the animals just as they are, alive — the bear and the lion, etc.; and the waters too swarmed in this way with "swarms of living creatures," which are the fish, likewise just as they are,

דהיינו הגוף עם הנפש החיונית שבתוכו יחד ע"י מאמר ה' שאמר תוצא הארץ כו' ישרצו המים כו'

that is, the body together with the vital soul within it, through the utterance of G-d, who said, "Let the earth bring forth...", "Let the waters swarm...."

והוא צוה ונבראו כמו שהן עתה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] בקומתן נבראו. משא"כ בבריאת האדם שנעשה גופו תחלה בפ"ע [כפני עצמו] עפר בלי שום נפש חיונית בתוכו.

"He commanded, and they were created" as they are now, as our Sages, of blessed memory, said: "They were created in their full stature." This is not so in the creation of man, whose body was first made by itself, of dust, without any vital soul within it.

3 וכמ"ש וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שעה ראשונה צבר עפרו כו'

As it is written, "And Havayah Elokim formed the man of dust from the ground"; and as our Sages, of blessed memory, said: "In the first hour his dust was gathered...."

ומתחלה היה גולם כמ"ש גלמי ראו עיניך עד שאח"כ ויפח באפיו נשמת חיים הרי שלא יצא גופו מן הארץ על דרך שהוא עתה בהיות בו נפש החיונית והמדברת אלא שלקח עפר ועשה ממנו גוף.

And at first he was an unformed mass (golem), as it is written, "Your eyes saw my unformed mass," until afterward "He blew into his nostrils the breath of life." Thus his body did not come forth from the earth in the way it is now, with the vital and speaking soul within it; rather, He took dust and made a body of it.

4 ואח"כ נפח נשמה באפו כו'. וזהו בחי' שפלות לגבי האדם שהרי הגוף שלו נמוך במדרגה יותר מגופות הבע"ח [הבעלי חיים] שנתהווה בבחינת דומם עד שאח"כ ויפח באפיו כו'. עם היותו מוכחר בנבראים

And afterward He blew a soul into his nostrils, etc. And this is a mark of lowliness with respect to man, for his body is lower in level than the bodies of the animals, since it came into being on the level of the inanimate, until afterward "He blew into his nostrils..." — although he is the choicest of the creatures.

וז"ש [וזהו שכתוב] אחור וקדם כו'. אך להבין זה על מה ולמה נהייתה כן.

And this is what is written, "Behind and before...." But we must understand this: why and for what reason did it come to be so?

הענין הוא כי הנה ד' בחי' דצח"ם [דומם צומח חי מדבר] הם כנגד ד' אותיות דשם הוי"ה. הדומם הוא כמו עפר ואבנים ומתכות שאין לו גידול והצומח הם אילנות ועשבים כו'

The explanation is that the four levels — inanimate, vegetative, animal and speaking — correspond to the four letters of the Name Havayah. The inanimate is such as dust, stones and metals, which have no growth; the vegetative are trees and grasses, etc.;

ובע"ח [ובעלי חיים] יש להם כ"ז [כל זה] ונוסף ע"ז נפש החי' [החיה] הרוחני' [הרוחנית]. ובמדבר נוסף עוד על כולם נפש השכלית נפש המדברת כו'.

animals have all this, and in addition to it the spiritual animal soul. And in the speaking [being] there is added, beyond all of them, the intellectual soul, the speaking soul, etc.

5 והנה דרך כלל הבע"ח [הבעלי חיים] הם כלולים מבי' דברים הגוף שבו הוא בחי' צומח שהרי נולד קטן ונעשה גדול והנפש שבו היא נפש החי' [החיה] למינה.

Now, in general, animals are made up of two things: the body within them, which is on the level of the vegetative, for it is born small and becomes large; and the soul within them, which is the animal soul of its species.

ומה ששניהם יצאו ביחד מן הארץ. דהיינו הגוף עם נפש החי' [החיה] שבו ע"י מאמר ה' כו'

And as for the fact that both came forth together from the earth — that is, the body with the animal soul within it — through G-d's utterance, etc.:

היינו משום שבחי' צומח וחי עם היותם בי' מדריגות זו למעלה מזו אבל הם סמוכי' [סמוכים / סמוכין] זה לזה.

this is because the levels of the vegetative and the animal, although they are two levels, one above the other, are nevertheless adjacent to each other.

6 ולכן יכולים להתחבר יחד דהיינו שיהיה התהוותם בבת אחת כיון שבחי' צומח הוא סמוך לבחי' חי ואין ביניהם הפסק עוד מדרגה אחרת

Therefore they can be joined together, that is, they can come into being at once, since the level of the vegetative is adjacent to the level of the animal, with no further level interrupting between them.

לכן נתהוו הבע"ח [הבעלי חיים] גופם ונפשם החיונית בבת אחת כנ"ל. משא"כ המדבר רחוק בדילוג הערך מהצומח ולכן לא הי' יכול לצאת עם הגוף כאחד:

Therefore the animals came into being, their bodies and their vital souls, at once, as said above. But the speaking [being] is distant from the vegetative by a leap in rank, and therefore it could not come forth together with the body as one.

7 ואמנם מה שגופו היה דומם דוקא הוא כי היות ידוע דהאדם הוא תכלית הבריאה

However, the fact that his body was specifically inanimate is because it is known that man is the purpose of creation;

והיינו להיות הוא מעלה הנצוצות שנפלו בדצ"ח [בדומם צומח חי] ע"י שנטפלים לצרכיו לחם לאכול ובגד ללבוש והוא יש בו דעת לעבוד את ה' כו'.

that is, he is to elevate the sparks that fell into the inanimate, vegetative and animal [realms] by their being made subordinate to his needs — bread to eat and clothing to wear — while he has the knowledge (daas) to serve G-d, etc.

8 ועד"מ כשצריכים להגביה איזה דבר מן הארץ ע"י כלי ההגבהה הנקרא ליוע"ר צריכים לאחוז בחלקים התחתונים שבו דוקא

By way of analogy: when one needs to lift something from the ground by means of the lifting device called a "levar" [jack], one must take hold of specifically its lowest parts,

כמו בהגבהת כותלי בית שצריכים להתחיל להגביה הקורה התחתון דוקא ואז ממילא יוגבהו גם העליונים הימנו.

as in raising the walls of a house, where one must begin by raising specifically the lowest beam, and then the ones above it are automatically raised as well.

משא"כ אם היה מתחיל מאמצע הכותל לא היה מגביה התחתונים. כמו"כ [כמו כן] נשמת האדם נתלכשה בגוף שמבחי' דומם היותר תחתון מכולם ויעלה אותו וממילא יתעלי גם הצומח שהוא למעלה מדומם כו'

But if one were to begin from the middle of the wall, he would not raise the lower ones. So too, the soul of man was vested in a body of the inanimate level, the lowest of them all, and it will raise it, and automatically the vegetative, which is above the inanimate, is also elevated, etc.

ועי"ש [ועל שם] זה נק' מדבר מלשון ידבר עמים כלומר שהוא המנהיג את כולם בהיותו מעלה אותם עי" עבודתו כו'.

And on account of this he is called "medaber" (speaking), from the expression "He leads (yadber) peoples," that is, he is the leader of them all, since he elevates them through his service, etc.

9 והנה נשמת האדם דוקא יען היותו בחי' מדבר הגבוה שבכולם יתלבש בדומם דוקא ולא בצומח

Now the soul of man specifically, because it is the level of the speaking, the highest of them all, is vested specifically in the inanimate, and not in the vegetative.

כי צומח רחוק מבחי' מדבר רק לבחינת החי הוא סמוך כנ"ל שהם בחי' וי' ובחי' ה' עלאה דשם הוי"ה הסמוכה לוי"ו

For the vegetative is distant from the level of the speaking; it is adjacent only to the level of the animal, as said above, for they are the level of the Vav and the level of the upper Hei of the Name Havayah, which is adjacent to the Vav.

אבל בחינת מדבר הוא יו"ד וקש"י [וקוצו של יו"ד] שלמעלה מעלה מן הוי"ו אלא בבחינת ה' תתאה שהוא מקור בחינת דומם הוא מתלבש כי נעוץ תחלתו בסופן דוקא.

But the level of the speaking is the Yud and the tip of the Yud, which are far, far above the Vav; rather, it is vested in the level of the lower Hei, which is the source of the level of the inanimate, for "their beginning is wedged in their end" specifically.

10 והענין דכתיב בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה ושמים וארץ הם רוחניות וגשמיות שהם דרך כלל דומם וצומח

And the explanation: it is written, "With Chochmah He founded the earth; He established the heavens with Tevunah (understanding)." Heaven and earth are spirituality and physicality, which are, in general, the inanimate and the vegetative.

כי הדומם הוא הגשם היותר אחרון והצומח יש בו איזה רוחניות [רוחניות] ולמעלה היינו זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שהמדות נק' צומח שיש בהן קטנות וגדלות אבל האותיות הם בחי' דומם שאין בהם גידול כו'.

For the inanimate is the very last [degree of] physicality, while the vegetative has some spirituality in it. And above, this is Z'eir Anpin and Nukva: the emotive attributes are called "vegetative," for they have smallness and greatness, but the letters are the level of the inanimate, which has no growth, etc.

11 והנה שמים עם היותם נעלים במדרגה הוא כוננם בתבונה שלמטה מהחכמה ובחכמה יסד ארץ שלמטה במדרגה משמים. ולכאורה נהפוך הוא.

Now the heavens, although they are exalted in level, He established with Tevunah, which is below Chochmah; and with Chochmah He founded the earth, which is lower in level than the heavens. Seemingly, it should be the reverse!

אבל הענין מטעם הנ"ל כי היא הנותנת שבחי המדות מקבלים מהבינה שמהתבוננות מתפעל והוא בחי חי וצומח משא"כ החכמה היא למעלה מערך זה

But the matter is for the reason stated above; this is exactly what dictates it: the level of the emotive attributes receives from Binah, for from contemplation one is stirred, and this is the level of the animal and the vegetative; whereas Chochmah is above this category.

אבל בה יסד ארץ משום דנתחב"ס [דנעוץ תחלתן בסופן] כו' ולכן הי' [היה] גוף האדם מתחלה דומם דוקא ולא כשאר בע"ח [בעלי חיים] שנתהווה גופם בבחי צומח מתחלתם ולא הי' [היה] דומם

Yet with it He founded the earth, because "their beginning is wedged in their end," etc. And therefore the body of man was at first specifically inanimate, and not like the other animals, whose bodies came into being on the level of the vegetative from their very beginning and were not inanimate.

משא"כ אדה"ר [אדם הראשון] דכתיב ב"י [ביה] גלמי ראו עיניך בחי גולם ודומם ואח"כ ויפח כו' לפי שנשמתו מבחי ח"ע [חכמה עילאה] ובחכמה יסד ארץ.

Not so Adam, the first man, of whom it is written, "Your eyes saw my unformed mass" — the level of an unformed mass and of the inanimate — and afterward "He blew...", because his soul is from the level of supernal Chochmah, and "with Chochmah He founded the earth."

12 ובזה יובן מ"ש בבריאת האדם וייצר ה' אלקים ב"י שמות כי להיות התחברות נפשו וגופו מדבר ודומם הרחוקים זמ"ז [זה מזה] בערך יותר מריחוק הגוף מהנפש שבשאר כל הבע"ח [הבעלי חיים] כנ"ל שצומח וחי סמוכים יחד

With this we will understand what is written of the creation of man, "And Havayah Elokim formed," with two Names: since it is the joining of his soul and his body — speaking and inanimate — which are farther apart from each other in rank than the body is from the soul in all the other animals, for, as said above, the vegetative and the animal are adjacent to each other;

משא"כ הדומם עם המדבר שרחוקים זמ"ז [זה מזה] מהקצה אל הקצה ולכן כדי שיתחברו יחד הוא ע"י ב' שמות:

whereas the inanimate and the speaking are distant from each other, from one extreme to the other. Therefore, in order that they be joined together, it is through two Names.

ולהבין בתוסי' ביאור ענין וייצר ה' אלקים את...

To understand with further explanation the matter of “And Havayah Elokim formed...”

1 ולהבין בתוסי' [בתוספת] ביאור ענין וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה ואח"כ ויפח באפיו נ"ח

To understand with further explanation the matter of “And Havayah Elokim formed the man of dust from the ground,” and afterward “He blew into his nostrils the breath of life”:

שהגוף שלו בתחלתו הי' [היה] בלא נפש עדיין והי' [והיה] דומם מעפר גשמי ואח"כ נתלבשה בו נפש חיה המדברת כו' משא"כ בשאר כל הנבראי' [הנבראים] צומח וחי שגופם ונפשם יצאו כא' [כאחד] מן הארץ כו'.

that his body at first was still without a soul, and was inanimate, of physical dust, and afterward the living, speaking soul was vested in it, etc.; whereas in all the other creatures, vegetative and animal, their bodies and souls came forth together from the earth, etc.

הענין יובן בהקדם דכמו שיש בגשמיות ד' בחי' דצח"מ [דומם צומח חי מדבר]. ככה גם ברוחניות [ברוחניות] נמצאים ד' בחי' אלו.

The matter will be understood by first stating that just as in physicality there are four levels — inanimate, vegetative, animal and speaking — so too in spirituality these four levels are found.

2 ועד"מ בנפש האותיות הן בחי' דומם שאין בהם גידול כו' והמדות הן בחי' צומח שהרי התפעלות קטנה בתחלתה מתלהבת אח"כ עד שתהי' [שתהיה] שלהבת עזה כו'

By way of analogy, in the soul: the letters are the level of the inanimate, which have no growth, etc.; and the emotive attributes are the level of the vegetative, for an emotional arousal that is small at first later blazes up until it becomes a mighty flame, etc.

וצמיחותם הוא מן השכל כמו שהצומח גשמי הי' [היה] בתחלה צפון וטמון בארץ ואח"כ יוצא וצומח לחוץ כן המדות הם כלולים ונעלמים תחלה בשכל המולידם ואח"כ יוצאים בגילוי.

And their growth is from the intellect: just as the physical plant was at first hidden and buried in the ground, and afterward comes out and sprouts outward, so the emotive attributes are at first contained and concealed in the intellect that gives birth to them, and afterward they come out into revelation.

3 ובנמשל למעלה המלי' נקי דומם וז"א דאצי' שהוא המדות נקי צומח

And in the analogue above: Malchus is called "inanimate," and Z'eir Anpin of Atzilus, which is the emotive attributes, is called "vegetative,"

והיינו שצומח מן אימא עלאה שהוא בחי' השכל העליון שנקי בשם חי כמ"ש בחוה כי היא הית' [היתה] אם כל חי וגם החכ' [החכמה] נקי חיה כדכתיב והחכמה תחי' כו'.

meaning that it grows from the supernal Imma, which is the level of the supernal intellect, called by the name "living" (chai), as it is written of Chavah, "for she was the mother of all life (chai)"; and Chochmah too is called "living," as it is written, "And wisdom gives life...", etc.

4 ונמצא שהצומח עם החי הם סמוכים זל"ז [זה לזה] בלי דילוג והפסק מדריגה אחרת אמצעית ביניהן והם מתאחדים ומתדבקים זב"ז [זה בזה] מצד עצמותן ומהותן

It turns out that the vegetative and the animal are adjacent to each other, without a leap or the interruption of another, intermediate level between them, and they unite and cleave to each other by virtue of their very essence and nature.

שהרי מתחלה הי' [היה] הצומח כלול בחי ממש שהוא ענין העלם המדות בבחי' עבור בהשכל כולד הצפון בבטן האם דרך אמו הוא ממש

For at first the vegetative was contained within the animal itself — this is the concealment of the emotive attributes in a state of gestation within the intellect, like a fetus hidden in the mother's womb, which is literally "its mother's thigh";

וגם אח"כ ביציאתן לחוץ עדיין צריכין לאמן הם בימי יניקה שהשכל מחי' ומגדל את המדות והוא קיומן ממש.

and even afterward, when they come out, they still need their mother in the days of nursing: the intellect enlivens and grows the emotive attributes, and it is their very sustenance.

5 ולכן גם בגשמיו' [בגשמיות] במאמר תוצא הארץ נפש חיה יצא גוף הבהמות ונפשותן שהם בחי' צומח וחי כאחד מן הארץ על היותן סמוכים ומתאחדים זע"ז [זה עם זה / זה על זה] גם בשרשן כנ"ל.

Therefore in physicality too, by the utterance "Let the earth bring forth living creatures," the bodies of the animals and their souls, which are the levels of the vegetative and the animal, came forth together from the earth, since they are adjacent and united with each other in their root as well, as said above.

משא"כ הדומם רחוק מן החי ביותר שהרי בחי' צומח מפסיק ביניהן. ועד"מ האותיות אין להם שייכות כלל להשכל שאינן כמו המדות שהם בערך וסוג קרוב עם השכל.

But the inanimate is very far from the animal, for the level of the vegetative interrupts between them. By way of analogy: the letters have no connection at all to the intellect, for they are not like the emotive attributes, which are of a kind and category close to the intellect.

וראוי הוא שיהי' [שיהיה] התהוות ההתפעלות מן השכל כמ"ש לפי שכלו יהולל איש. וע"כ הם סמוכים זל"ז [זה לזה] כנ"ל.

And it is fitting that the emotional arousal come into being from the intellect, as it is written, "A man is praised according to his intellect." Therefore they are adjacent to each other, as said above.

אבל האותיות הן הנה ממהות וסוג אחר כי הם גשמיים ממש ואין להם שייכות כלל למהות השכל (ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בד"ה בכ"ה בכסליו גבי נרות וקטורת)

But the letters are of another essence and category, for they are actually physical and have no connection at all to the essence of the intellect (and see what is written above in the discourse beginning "On the twenty-fifth of Kislev," regarding the lamps and the incense).

ולכן גוף האדם שהי' [שהיה] דומם וגולם נתהווה כמו שהוא בלא נפש החיונית כי לא יכלה נפש החיה כלל להתחבר עמו.

Therefore man's body, which was inanimate and an unformed mass, came into being as it is, without the vital soul, for the animal soul could not join with it at all.

אמנם אח"כ נתלבשה בו נפש האדם עם היותה בחי' מדבר שהוא למעלה בערך גם מן החי.

However, afterward the soul of man was vested in it, though it is the level of the speaking, which is above in rank even the animal.

אבל הענין כי היא הנותנת שבבחי' שלמטה מטה ביותר אי"א שירד וישפיל א"ע [את עצמו] שם רק מי שהוא גבוה בערך ביותר

But the matter is that this is exactly what dictates it: into the very lowest level, none can descend and lower himself there except one who is highest in rank.

ולכן בגוף שמבחי' דומם היותר נמוך במדרגה נתלבשה נפש המדברת הגבוה מכולן משא"כ בצומח שלא נתלבשה בו רק נפש החיה.

Therefore into the body of the inanimate level, the lowest in rank, the speaking soul, the highest of them all, was vested; whereas into the vegetative only the animal soul was vested.

רק שאותה הנפש יצאה כאחד עם הגוף אבל בדומם אינו כן שלא יצאה הנפש המדברת עמו כא' [כאחד] רק שאח"כ נתלבשה בו כו'.

Only, that soul came forth together with the body; but with the inanimate it is not so, for the speaking soul did not come forth together with it; rather, afterward it was vested in it, etc.

6 וביאור כל זה הנה יובן ע"פ ענין ההפרש שבין מלאכים לנשמות. כי הנה המלאכים נק' בשם חיות ובהמות כמ"ש פני ארי' [אריה] אל הימין ופני שור מהשמאל כו'.

The explanation of all this will be understood through the difference between angels and souls. For the angels are called by the names of animals, chayos and behemos, as it is written, "The face of a lion on the right, and the face of an ox on the left...", etc.

והם מורכבים ג"כ מגוף ונפש ונק' חומר וצורה כמו בני"א [בני אדם]. רק שההפרש ביניהם לבני"א [לבני אדם] הוא שגופם רוחני יותר.

And they too are composed of a body and a soul, called matter and form, as with human beings; only, the difference between them and human beings is that their body is more spiritual.

7 וכמ"ש הרמב"ן [הרבי משה בן נחמן] ע"פ עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוחט שמרוחניות שני היסודות אלו אש ורוח נעשה גופות המלאכים יש מהן שגיותם מבחי' רוח והוא כמו מחנה מיכאל ויש שמבחי' אש וכמו מחנה גבריאל כו'.

As the Ramban writes on the verse "He makes His angels winds, His ministers a flaming fire": the bodies of the angels are made from the spirituality of these two elements, fire and air; some have bodies of the level of air, such as the camp of Michael, and some of the level of fire, such as the camp of Gavriel, etc.

משא"כ גופות בני"א [בני אדם] הם מגשמיות ד' יסודות ארמ"ע [אש רוח מים עפר].

Whereas the bodies of human beings are of the physicality of the four elements: fire, air, water and earth.

אמנם הסבה לזה למה נתנו להם גופות רוחניות מלישראל. כי הנה תכלית הירידה בהשתלשלות העולמות הוא רק כמ"ש ולכבודי בראתיו כו' דהיינו להיות ביטול היש

But the reason for this — why they were given bodies more spiritual than Israel — is that the purpose of the descent in the chain of the worlds is only as it is written, "And for My glory I created him...", namely, that there be the nullification of the "something."

וזהו עיקר ענין עולם התקון יחוד והתכללות אורות וכלים שהן דרך כלל בחי' אין ויש

And this is the essential point of the World of Tikkun (rectification): the union and inclusion of lights and vessels, which are, in general, the levels of "nothing" and "something."

כי האורות הן בחי' הארו' והמשכות א"ס ב"ה והן בבחי' ביטול והכלים הם בחי' יש חו"ב [חכמה ובינה] חו"ג [חסד וגבורה].

For the lights are the level of the illuminations and emanations of the Infinite One, blessed be He, and they are in a state of self-nullification; and the vessels are the level of "something": Chochmah and Binah, Chesed and Gevurah.

8 והנה בעולם התהו לא יכלו הכלים להכיל את האורות דהיינו שלא הי' [היה] היש נכלל ובטל אל האין

Now in the World of Tohu (chaos) the vessels could not contain the lights; that is, the "something" was not included and nullified into the "nothing."

ועיקר ענין התקון הוא להיות התכללות האורות עם הכלים וכן להיות התכללות חו"ג [חסד וגבורה] שמאלא וימינא כו' שהוא בחי' ביטול היש לאין.

And the essential point of Tikkun is that there be the inclusion of the lights with the vessels, and likewise the inclusion of Chesed and Gevurah, left and right, etc., which is the nullification of the "something" to the "nothing."

9 וגם המלאכים יש להם עבודה זו לבטל היש והגוף שלהם ע"י נשמתם שהיא מבחי' אין ונלקחה מחיצוניות הכלים.

The angels too have this service: to nullify the "something," their body, through their soul, which is of the level of "nothing" and was taken from the outer dimension of the vessels.

וכן גם ישראל צריכין לבטל היש שהוא הגוף הגשמי שלהם ע"י נפשם האלקית שהיא בעצמה אי"צ [אין צריך / אינו צריך] תקון לפי שהיא בבחי' אין כו' ונלקח' מפנימ' [מפנימיות / מפנימית] הכלי' [הכלים] הגבה למעל' [למעלה / למעלת] ממקור מחצב נפשות המלאכים.

And so too Israel must nullify the “something,” which is their physical body, through their G-dly soul, which in itself needs no rectification, since it is in a state of “nothing,” etc., and was taken from the inner dimension of the vessels, higher than the quarry from which the souls of the angels were hewn.

10 ולכך יכולה להפוך ולכבש גם גוף גשמי משא"כ המלאכ' [המלאכים] אילו היה להם גוף גשמי לא היו יכולים להפכו כלל ולהיות בביטול היש אלא היו נופלים ממדרגתם לגמרי.

Therefore it can transform and subdue even a physical body; whereas the angels, had they a physical body, could not transform it at all and bring it to the nullification of the “something”; rather, they would fall from their level entirely.

רק נשמות האדם דוקא מצד מעלת נשמתם עלו במחשב' [במחשבה / במחשבת] כו' יכולים להפוך גם גוף גשמי.

Only the souls of man specifically, by virtue of the loftiness of their soul — they “arose in [G-d's] thought,” etc. — can transform even a physical body.

11 וכמשל מדורת אש גדולה שמאירה למרחוק יותר מקטנה כו'. ונמצא מובן עכ"פ [על כל פנים] שגוף ונפש של המלאכים הן קרובים בערך זל"ז [זה לזה] ונתהוו כאחד ממש ממקורם היא בחי' מל' דאצי' שהיא אם כל חי דבי"ע

It is like the analogy of a large bonfire, which shines farther than a small one, etc. It is understood, in any case, that the body and soul of the angels are close in rank to each other and came into being truly as one from their source, which is the level of Malchus of Atzilus, “the mother of all life” (chai) of [the worlds of] Beriah, Yetzirah and Asiyah.

שע"ז נאמר תוצא הארץ נפש חיה פ"י ארץ העליונה שהיא המל' תוצא נפש כל חיה הם המלאכים שנק' חיות ויצאו ביחד גופם עם נשמתם

Of this it is said, “Let the earth bring forth living creatures (nefesh chayah)”: meaning, the supernal earth, which is Malchus, shall bring forth the soul of every chayah — these are the angels, who are called chayos (“living creatures”) — and their bodies came forth together with their souls,

כי הגוף שהוא בחי' צומח הוא אצל וסמוך לבחי' החי כנ"ל שהצומח הי' [היה] כלול בחי' בבחי' עבור כו':

for the body, which is the level of the vegetative, is beside and adjacent to the level of the animal, as said above, that the vegetative was contained in the animal in a state of gestation, etc.

12 וכמו"כ [וכמו כן] יובן גם למעלה יותר בחיון עלאין שהם האבות שהן הן המרכבה והיינו בבחי' אצי' והיו כלולים מתחלה ג"כ בבטן אימא עלאה בחי' עבור ואח"כ יצאו לגילוי.

And so too it will be understood even higher, regarding the supernal chayos ("living creatures"), which are the Patriarchs — "they are the Chariot" — that is, on the level of Atzilus: they too were at first contained in the womb of the supernal Imma, in a state of gestation, and afterward came out into revelation.

ואז הם בבחי' יניקה כו' והיינו ענין צומח וחי הסמוכים זה לזה שנמשכים זמ"ז [זה מזה] בדרך השתלשלות עו"ע [עילה ועלול] כו'.

And then they are in the state of nursing, etc. And this is the matter of the vegetative and the animal, which are adjacent to each other, being drawn from one another by way of a chain of cause and effect, etc.

משא"כ בחי' הדומם שהיא בחי' המלי' היא מובדלת בערך מהם ואינה נמשכת בבחי' השתלשלות עו"ע [עילה ועלול] כדרך המשכת המדות מהשכל.

But the level of the inanimate, which is the level of Malchus, is separated in rank from them and is not drawn by way of a chain of cause and effect, in the way the emotive attributes are drawn from the intellect.

כי מן החכמה ולמטה הוא בחי' השתלשלות עו"ע [עילה ועלול] חכ' [חכמה] ואח"כ בינה ואח"כ דעת עד שאח"כ נמשכים המדות כו'

For from Chochmah downward it is a chain of cause and effect: Chochmah, and afterward Binah, and afterward Daas, until afterward the emotive attributes are drawn, etc.,

עד בחי' המלי' ולא עד בכלל כי התהוות המלי' שהיא בחי' אותיות דבר ה' אינן מסוג וערך הבחינה שלמעלה ממנה עד שיתכן לומר שתהא נמשכת בדרך עו"ע [עילה ועלול]

down to the level of Malchus, but not including it. For as to the coming into being of Malchus, which is the level of the letters of the word of G-d — they are not of the kind and rank of the level above it, that it could be said that it is drawn by way of cause and effect.

וכמשל האותיות הגשמיים שאינן מערך המדות והשכל כו' אלא שהתהוותן הוא מלמעלה יותר והיינו מעצמיות הנפש שקבועים בה כ"ב אותיות אלו.

It is like the analogy of the physical letters, which are not of the rank of the emotive attributes and the intellect, etc.; rather, their coming into being is from higher up, namely, from the very essence of the soul, in which these twenty-two letters are fixed.

כי הגם דאחה"ע מהגרון כו' היינו שהם באים ומתלכשים במוצאות אלו אבל שרשם בנפש כידוע ומבואר באגה"ק [באגרת הקודש] ע"פ ויעש דוד שם.

For although the letters Alef, Ches, Hei, Ayin are from the throat, etc., this means that they come and are vested in these points of articulation; but their root is in the soul, as is known and explained in Iggeres HaKodesh on the verse "And David made a name."

13 ולכן אותיות שוים יכולים להורות על ב' שכליים הפכים רק בשינוי הצרופים בהקדמת ואיחור אות זה מזה

Therefore the same letters can express two opposite concepts, merely through a change in their combinations, by placing one letter before or after another,

אע"פ [אף על פי] שהן הן אותן האותיות ממש ויהיה שינוי גדול בההשכלה מהפוך להפוך כמו מאש למים שזהו חסד וזהו גבורה כו'.

although they are the very same letters, and there will be a great change in the concept, from one extreme to its opposite, as from fire to water — this is Chesed and this is Gevurah, etc.

14 והטעם מפני שבאמת גוף ועצם האותיות אין להם שייכות למהות השכל כלל עד שיתכן לומר שאותיות אלו שייכים לשכל זה דוקא ולשכל שכנגדו יצטרכו אותיות אחרים

The reason is that in truth the body and substance of the letters have no connection at all to the essence of the intellect, such that one could say that these letters belong specifically to this concept, and that for the opposite concept other letters would be needed,

כדרך שהוא במדות שיש שכל נוטה כלפי חסד ואינו נוטה כלפי גבורה ויש שכל נוטה כלפי גבורה כו' לפי שהן נמשכים בבחי' השתלשלות עו"ע [עילה ועלול] כו'.

as is the case with the emotive attributes, where there is a concept that inclines toward Chesed and does not incline toward Gevurah, and there is a concept that inclines toward Gevurah, etc., because they are drawn by way of a chain of cause and effect, etc.

15 וכמו"כ [וכמו כן] למעלה התהוות האותיות אינו בהשתלשלות עו"ע [עילה ועלול]. וכמו שהמדות נמשכים מבינה כי אינם מערך זה כו'.

So too above, the coming into being of the letters is not by way of a chain of cause and effect, in the way that the emotive attributes are drawn from Binah, for they are not of this rank, etc.

אבל מ"מ לזאת הנה יש בהם מעלה יתירה שהתהוות' הוא ממקו' יותר עליון שמשם דוקא הוא שיכול להיות השפלה זו להיות התהוות מדת המל'.

But nevertheless, for this very reason, they have an added superiority: their coming into being is from a higher place, for only from there can there be this lowering — the coming into being of the attribute of Malchus.

16 והוא מ"ש בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה שבח"י ארץ נמשכת מהחכמה דוקא שהיא למעלה משכל המושג הנק' תבונה שבו כונן שמים שהם המדות.

And this is what is written, "With Chochmah He founded the earth; He established the heavens with Tevunah": the level of "earth" is drawn specifically from Chochmah, which is above the comprehended intellect called Tevunah, with which He established the heavens, which are the emotive attributes.

אע"פ [אף על פי] דגם המדות נמשכים מחכ"י [מחכמה] היינו ששם הוא מקורם אבל עיקר התהוותם להיות בהתחלקות כמו שהן עתה הוא מן התבונה.

Although the emotive attributes too are drawn from Chochmah, this means that their source is there; but the main part of their coming into being, to be differentiated as they are now, is from Tevunah.

כי החכמה נק' יו"ד שהיא למעלה מהתחלקות עדיין כנקודה שהיא בלתי מתחלקת כידוע והשפעת המדות משם הוא ג"כ בבחי' כללות

For Chochmah is called Yud, which is still above differentiation, like a point, which is indivisible, as is known; and the flow of the emotive attributes from there is also in an all-inclusive form.

והוא כדמיון חלק הבן שמהאב נמשך טפה א' לבד רק שהיא כוללת כל גופו אבל עיקר בנינו בגידול אבריו להיות בציור פרצוף אדם בהתחלקות האברים הוא מהאם ע"י עבור בבטן האם.

It is like the analogy of the son's share: from the father only a single drop is drawn, yet it includes his whole body; but the main part of his building, in the growth of his limbs into the form of a human figure with differentiated limbs, is from the mother, through gestation in the mother's womb.

17 וכך הוא ית' כונן שמים שיהיו המדות מתכוננים היטב כפי שצ"ל בבחי' פרצוף הוא כתבונה דוקא

And so He, blessed be He, "established the heavens" — that the emotive attributes be well established as they should be, in the form of a complete configuration (partzuf) — specifically "with Tevunah."

והיינו ענין עבור המדות בבינה ואח"כ יש ימי יניקה ומוחין כו' והוא ענין צומח וחי שהם סמוכים זל"ז [זה לזה] כנ"ל.

And this is the matter of the gestation of the emotive attributes in Binah, and afterward there are the days of nursing and [of] intellect, etc., which is the matter of the vegetative and the animal, which are adjacent to each other, as said above.

משא"כ המל' הנה בחכמה דוקא יסודה ממש וכמ"ש בזוהר אבא יסד ברתא

But Malchus is founded specifically with Chochmah itself, as it is said in the Zohar, "Abba founded the daughter."

דהיינו שכמו שהחכמה נמשכת מאין ליש שלא בדרך השתלשלות. כך גם המל' שהיא בחינת אותיות יש בזה בחי' זו במה שנמשכת ג"כ מבחי' אין שהרי עפ"י [על פי] השתלשלות לא היה ראוי להיות התהוות האותיות מהשכל או מהמדות כו'

That is, just as Chochmah is drawn from nothing to something, not by way of a chain of descent, so too Malchus, which is the level of the letters, has this quality, in that it too is drawn from the level of "nothing"; for according to the chain of descent it would not be fitting for the letters to come into being from the intellect or from the emotive attributes, etc.

(ומש"ל [ומה שכתוב לעיל] דגם חכמה נקרא חי' כמ"ש והחכמה תחיה היינו כי בחכמה יש ב' מדרגות בחי' אבא עלאה והוא יו"ד של שם הוי"ה ח"ע [חכמה עילאה] אבל בחינה ב' הוא נק' ישראל סבא ומרומז באות ה' כמ"ש במשנת חסידים מסכת או"א [אבא ואימא].

(And as for what was said above, that Chochmah too is called "living," as it is written, "And wisdom gives life": this is because in Chochmah there are two levels: the level of supernal Abba, which is the Yud of the Name Havayah, supernal Chochmah; but the second level is called Yisrael Saba, and is alluded to in the letter Hei, as written in Mishnas Chassidim, Tractate Abba and Imma.

והנה בחי' ה' הוא בחי' מקור לבחי' חי כמ"ש [כמה שכתוב לעיל] שארבעה אותיות שם הוי"ה הן מקור בחי' דצח"מ [דומם צומח חי מדבר] לכך בחי' זו הב' דחכמה נקרא ג"כ חי וזהו והחכמה תחיה אבל בחי' ראשונה נקרא מדבר)

Now the level of Hei is the source of the level of the animal, as explained above that the four letters of the Name Havayah are the source of the levels of inanimate, vegetative, animal and speaking; therefore this second level of Chochmah is also called "living," and this is "And wisdom gives life"; but the first level is called "speaking."

ולכן אדה"ר [אדם הראשון] היה גופו דומם ממש. כי יש ב' מיני אדם.

Therefore Adam, the first man, had a body that was truly inanimate. For there are two kinds of "Adam."

א' הוא בחי' שם מ"ה [שם מ"ה] שנק' אדם כמ"ש כתפארת אדם לשבת בית שבחי' ת"ת [תפארת] שהוא כללות ז"א הנק' שם מ"ה [שם מ"ה] נקרא אדם.

One is the level of the Name Mah, which is called "Adam," as it is written, "Like the beauty of a man (adam), to dwell in the house": the level of Tiferes, which is the general and collective expression of Z'eir Anpin, called the Name Mah, is called "Adam."

18 ואמנם בחי' אדה"ר [אדם הראשון] היינו בחי' ח"ע [חכמה עילאה] שהיא ראשית האצ"י ממש והוא בחי' שם ע"ב [שם ע"ב]. ולכן הוא דוקא שהיה גופו דומם.

However, the level of Adam, the first man, is the level of supernal Chochmah, which is the very beginning of Atzilus, and it is the level of the Name Av. Therefore it was specifically he whose body was inanimate.

כי בחכמה דוקא יסד ארץ שמהחכמה הוא שיכול להיות התהוות הדומם ואדרבה בדומם דוקא מתלבשת החכמה משא"כ בצומח שהרי כונן שמים הוא בתבונה בלבד.

For specifically “with Chochmah He founded the earth”: it is from Chochmah that the inanimate can come into being; on the contrary, Chochmah is vested specifically in the inanimate — not so in the vegetative, for “He established the heavens” only “with Tevunah.”

משא"כ נפש החי לא יכלה להתלבש בגוף שמבחי' דומם

Whereas the animal soul could not be vested in a body of the inanimate level.

שהרי מהבינה לא יכול להיות רק בחי' השתלשלות בלבד עו"ע [עילה ועלול] והוא בחי' צומח ולא התהוות בחי' המלי' הנקרא דומם שזה אינו אלא מח"ע [מחכמה עילאה] דוקא כו'.

For from Binah there can be only a chain of cause and effect, which is the level of the vegetative, and not the coming into being of the level of Malchus, called “inanimate,” which is only from supernal Chochmah specifically, etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] בבריאת האדם דוקא וייצר ה' אלקים בבי' שמות. שבהן ועל ידן הוא התחברות החכ' [החכמה] עם המלי' כו':

And this is why it is written specifically in the creation of man, “And Havayah Elokim formed,” with two Names: for in them and through them is the joining of Chochmah with Malchus, etc.

19 ונמצא מובן מכ"ז [מכל זה] עכ"פ [על כל פנים] בטוב טעם ודעת מה שנפש החיה יש לה גוף שמבחינת צומח דוקא ונפש המדברת היותר עליונה יש לה גוף מבחינת דומם.

It turns out that from all this we understand, at any rate, with good reason and knowledge, why the animal soul has a body specifically of the vegetative level, while the speaking soul, which is higher, has a body of the inanimate level.

כי אדרבה היא הנותנת כי נשמה גבוהה היא שיכולה להתלבש בגוף נמוך דוקא כו'.

For, on the contrary, this is exactly what dictates it: it is a high soul that can be vested specifically in a low body, etc.

וזהו בין למעלה ובין למטה כלומר בין בעולמות עליונים שיש שם דצח"מ [דומם צומח חי מדבר] והם בחי' מלאכים הנק' בשם חיות ועופות כנ"ל כמ"ש פני אריה ופני שור ופני נשר כו'

And this is so both above and below; that is, both in the higher worlds, where there are inanimate, vegetative, animal and speaking — these being the angels, who are called by the names chayos ("living creatures") and birds, as mentioned above, as it is written, "The face of a lion and the face of an ox and the face of an eagle...", etc. —

ויש שם בחינת מדבר. ונשמת אדה"ר [אדם הראשון] כולל כל נש"י [נשמות ישראל] כו'. וכולם נולדים מהארץ שהיא מל' דאצילות.

and there is the level of the speaking there. And the soul of Adam, the first man, includes all the souls of Israel, etc. And they are all born from the "earth," which is Malchus of Atzilus.

20 והנה במאמר תוצא הארץ נפש חיה ועוף יעופף שהוא ענין התהוות נפש החיה אזי הגוף שלה יצא כאחד עם הנפש דהיינו שהיה הגוף בחינת צומח ויצא ביחד עם הנפש.

Now, by the utterance "Let the earth bring forth living creatures... and let birds fly...", which is the coming into being of the animal soul, its body came forth together with the soul; that is, the body was of the vegetative level and came forth together with the soul.

והיינו מפני שגם הנפש נלקחה מחיצוניות הכלים דמל' לכן גופו ג"כ רוחני והוא בחי' צומח כו'.

This is because the soul too was taken from the outer dimension of the vessels of Malchus; therefore its body too is spiritual, and it is the level of the vegetative, etc.

אבל נפש המדברת של האדם לא נתהוית ביחד עם הגוף רק שאח"כ מתלבשת בגוף דומם דוקא היותר נמוך.

But the speaking soul of man did not come into being together with the body; rather, afterward it is vested specifically in an inanimate body, the lowest.

כי להיותה בעצמה עליונה ביותר ע"כ יכלה לסבול גם גוף גשמי כו'

For since it is in itself exceedingly high, it could therefore bear even a physical body, etc.

(וכמ"ש ג"כ במ"א שזהו ענין ההפרש בין זיווג נשיקין שממנו התהוות המלאכים שהוא רוחני ביותר. ומ"מ הוא רק השפעה חיצונית ולכן לא יכולים להתלבש בגוף גשמי. אבל זיווג גופני שממנו נשמות עם היותו השפעה גשמית אבל שרשו בפנימי' [בפנימיות / בפנימית] דייקא וע"כ מתלבשים בגופות כו') (As is also written elsewhere, that this is the difference between the "union of kisses," from which the angels came into being, which is exceedingly spiritual and nevertheless is only an external influence, and therefore they cannot be vested in a physical body; and the physical union, from which the souls [come], which, although it is a physical influence, has its root specifically in the inner dimension, and therefore they are vested in bodies, etc.)

ובין למטה דהיינו בהתהוות דצח"מ [דומם צומח חי מדבר] גשמיים מהארץ הלזו שנפש החיה יצאה מהארץ ממש

And [so it is] below, that is, in the coming into being of the physical inanimate, vegetative, animal and speaking from this earth: the animal soul came forth from the earth itself.

דהיינו שחומר וצורה של החי שהוא ענין נפשו החיונית וגופו יצאו שניהם מן הארץ כמו שיצא הצומח בחומר וצורה שלו ויצאו שניהם כא' [כאחד] להיות סמוכים וקרובים בערך כנ"ל.

That is, the matter and form of the animal, which are its vital soul and its body, both came forth from the earth, just as the vegetative came forth in its matter and form; and both came forth together, being adjacent and close in rank, as said above.

אבל במדבר אינו כן כנ"ל שהגוף נתהווה מן הארץ בבחי' דומם ואח"כ נתלבשה בו נפש מלמעלה והיא הנפש המדברת שלא יכלה לשכון בבחי' צומח רק בדומם גשמי כו'.

But with the speaking it is not so, as said above: the body came into being from the earth on the level of the inanimate, and afterward a soul from above was vested in it — this is the speaking soul, which could not dwell in the vegetative level, but only in the physical inanimate, etc.

והיינו כי גם למעלה מעלה בבחי' אצ"י הוא כמו"כ [כמו כן] שהחי מתלבש בצומח והם סמוכים כאחד והוא מ"ש כונן שמים בתבונה וארץ יסודתה בהררי קדש ח"ע [חכמה עילאה] כו':

And this is because even far above, on the level of Atzilus, it is likewise so: the animal is vested in the vegetative, and they are adjacent as one. And this is what is written, "He established the heavens with Tevunah," and the earth — "its foundation is in the holy mountains," [that is,] supernal Chochmah, etc.

לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו

It is not good that the man be alone; I will make him a
helper opposite him

1 לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. כתיב כי שמש ומגן הוי"ה אלקים.

“It is not good that the man be alone; I will make him a helper opposite him.” It is written, “For a sun and a shield is Havayah Elokim.”

פ"י הוי"ה הוא גילוי והמשכת ההארה להיות מקור להתהוות העולמות כי הוי"ה מלשון התהוות כנודע.

Meaning: Havayah is the revelation and drawing forth of the illumination to be the source for the coming into being of the worlds, for Havayah is from the term hishavus, “coming into being,” as is known.

אך אם היה הארה זו מתגלית ונמשכת להיות חיות לנבראים כמו שהיא בעצמותה לא היו הנבראים כלל על אופן שהם עתה

But if this illumination were revealed and drawn forth to be life-force for the creatures as it is in its essence, the creatures would not exist at all in the manner they are now;

כי לא היה יכול להיות מציאות יש ונפרד כמו שהוא עתה מאחר שאור וחיות המהוה היה מאיר עליו בגילוי אלא היו בבחי' ביטול המציאות מכל וכל כמו שהוא קמ"י [קמיה] ית' דכולא כלא חשיבי.

for there could not be an existence that is “something” and separate, as it is now, since the light and life-force that brings it into being would shine upon it openly; rather, they would be in a state of utter nullification of existence, as it is before Him, blessed be He, before whom “all is considered as nothing.”

2 ולזאת עשה השי"ת [השם יתברך] מגן ונרתק לשם הוי"ה והוא בחי' שם אלקים שמעלים ומסתיר תוקף ההארה

Therefore G-d, blessed be He, made a shield and a sheath for the Name Havayah, and this is the level of the Name Elokim, which conceals and hides the intensity of the illumination,

והיינו ע"י גבורות וצמצומים ואז יכול להיות התהוות היש ונפרד וזהו פ"י שם אלקים לשון שררה כי אין מלך בלא עם.

namely, through severities and contractions; and then the coming into being of the "something" and the separate can take place. And this is the meaning of the Name Elokim, an expression of rulership, for "there is no king without a people."

ובחי' זו הוא הנק' ג"כ בשם שכינה כי שכינה הוא מלשון ושכנתי בתוכם שע"י מדה זו הוא מתלבש בנבראים

And this level is also called by the name Shechinah, for Shechinah is from the expression "And I will dwell in their midst," for through this attribute He is vested in the creatures;

משא"כ אם היה ההארה מתגלית כמו שהיא בעצמותה לא היו הנבראים יכולים להכיל אותה כלל וכנ"ל.

whereas if the illumination were revealed as it is in its essence, the creatures could not contain it at all, as said above.

3 והנה נז' [נזכר] בדרז"ל [בדברי רבותינו זכרונם לברכה] ענין גלות השכינה כמו שאמרו גלו לאדום שכינה עמהם גלו לבבל כו'.

Now, the matter of the exile of the Shechinah is mentioned in the words of our Sages, of blessed memory, as they said: "They were exiled to Edom — the Shechinah was with them; they were exiled to Babylon..., etc."

וענין גלות זה הוא כך בהיות כי תכלית ירידת והמשכת אור אלקותו ית' שנמשך להתלבש בנבראים ולהחיותן ע"י צמצום דשם אלקים כנ"ל עד שיהיו מתהווים באופן שהם בחי' יש ונפרד. הוא כשביל שאח"כ יתבטל היש לאין

And the matter of this exile is as follows: the purpose of the descent and drawing forth of the light of His G-dliness, blessed be He, which is drawn down to be vested in the creatures and give them life through the contraction of the Name Elokim, as said above, until they come into being in such a way that they are "something" and separate, is so that afterward the "something" be nullified to the "nothing,"

ע"ד מ"ש וצבא השמים לך משתחווים שכל המלאכים צבא מעלה מיכאל וגבריאל כו' עם שהם בחי' יש ודבר אבל הם בטלים אל האין.

in the manner of what is written, "And the host of heaven bow down to You": all the angels, the host above, Michael and Gavriel, etc., although they are "something" and an entity, are nullified to the "nothing."

4 וזהו נח"ר [נחת רוח] לפניו ית' שיהיה יש ושיתבטל ובזאת דוקא הוא חפץ. ובשביל זה היה ירידת הארת אלקותו ע"י העלמים והסתרים עד שיהיה התהוות היש כנ"ל וכדכתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וגו'.

And this is the gratification before Him, blessed be He: that there be a "something" and that it be nullified; and it is specifically this that He desires. And for this reason there was the descent of the illumination of His G-dliness through concealments and hidings, until the "something" comes into being, as said above; and as it is written, "Everyone that is called by My Name, and for My glory I created him...."

אבל בחי' גלות השכינה הוא כשנמשך הארת אלקותו ית' הנק' בשם שכינה ומתלבשת בע' [בשבעים] שרים להחיותן והם יש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] לי יאורי כו' רק דקרו ליה אלקא דאלקיא.

But the exile of the Shechinah is when the illumination of His G-dliness, blessed be He, which is called by the name Shechinah, is drawn down and vested in the seventy princes to give them life, and they are "something" and an entity in their own right — "My river is mine....," etc. — only they call Him "the G-d of gods."

אשר זהו בחי' גלות ממש מאחר שלא נעשה בחי' ביטול אח"כ מירידה זו.

This is actual exile, since no nullification came about afterward from this descent.

וזוהו הפך הכוונה כנ"ל והוא סוד גלות השכינה שהארת אלקות מקור חי העולמים נשפלת ונגלית עד תחתית המדרגות שהם מדור הקליפות והיכלות החיצונים וכנודע:

And this is the opposite of the intention, as said above; and it is the mystery of the exile of the Shechinah: that the illumination of G-dliness, the source of the life of the worlds, is lowered and revealed down to the lowest of levels, which are the abode of the kelipos and the outer chambers, as is known.

5 והנה השכינה נקראת בכתוב בשם מראה. כמ"ש במראה אליו אתודע. והענין שהוא עד"מ כמו המראה הגשמית שפעולתה להראות לאדם מה שמלאחוריו

Now the Shechinah is called in Scripture by the name "mirror," as it is written, "In a vision (mar'ah) I make Myself known to him." The matter is, by way of analogy, like a physical mirror, whose function is to show a person what is behind him.

והיינו ע"י שהזכוכית מצופה בצפוי כסף שהוא מכסה ומסתיר על הזכוכית ומונע את הראות בלתי תוכל להתפשט עוד להלאה.

This is because the glass is coated with a silver coating, which covers and conceals the glass and blocks the sight, so that it cannot extend any farther.

ומחמת העכוב והמניעה נעשה אור חוזר עד שתפול הראות גם לאחוריו (והוא מכח הזכוכית והצפוי) מה שלא היה יכול לראות אם לא היה צפוי זה.

And because of the obstruction and blocking, reflected light is produced, until the sight falls even behind him (and this is by the power of the glass and the coating) — what he could not have seen were it not for this coating.

אך מ"מ היינו דוקא כשהיא מצופה ומכוסה בכסוי דק וקלויש כמו הכסף אבל כשהיא מכוסה בכיסוי עב וחשוך לא יראה בה כלום.

However, this is specifically when it is coated and covered with a thin, fine covering such as silver; but when it is covered with a thick and dark covering, nothing will be seen in it.

6 וכך יובן הנמשל. והוא כי הנה שם הוי"ה הוא בבחי' המשכה מלמעלה למטה כנ"ל

And so is the analogue to be understood. The Name Havayah is the level of drawing down from above to below, as said above;

ובחיי מלי יתי שהוא הנקי בשם אלקים היינו בחיי צמצום והסתר שבה מסתתר [מסתתרת] ומתעלמת ההארה בלתי תתפשט ותתגלה עוד כני"ל.

and the level of His Malchus, blessed be He, which is called by the Name Elokim, is the level of contraction and concealment, in which the illumination is hidden and concealed, so that it does not extend and become revealed any further, as said above.

ומחמת צמצום והעלם זה נעשה אור חוזר שהוא חוזר ועולה למעלה מעלה יותר מכפי ערך כח מקור ההארה המתפשטת דשם הוי"ה

And because of this contraction and concealment, reflected light is produced, which returns and ascends far higher than the measure of the power of the source of the extending illumination of the Name Havayah;

וכמ"ש אשת חיל עט"ב [עטרת בעלה] וכתוב והיה אור הלבנה כאור החמה כו'. והיינו כמשל המראה שע"י הכיסוי המסתיר ומונע התפשטות ההארה נעשה או"ח [אור חוזר] עד למרחק וד"ל [ודי למבין].

as it is written, "A woman of valor is the crown of her husband," and it is written, "And the light of the moon shall be like the light of the sun...", etc. This is like the analogy of the mirror: through the covering that conceals and blocks the extension of the illumination, reflected light is produced, reaching far; and this suffices for the discerning.

וז"ש [וזהו שכתוב] עולת שבת בשבתו. וכן מ"ש רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] (כתובות סא) ע"פ בעולת בעל בעלייתו של בעל עולה עמו כו'.

And this is what is written, "The burnt-offering (olas) of Shabbos on its Shabbos." And likewise what our Sages, of blessed memory, said (Kesubos 61) on "a husband's wife" (be'ulas ba'al): "with the rising (be'aliyas) of the husband she rises with him," etc.

ועמ"ש ע"פ הראיני את מראיך כו' שזהו ג"כ ענין ירידת הנשמה בגוף המסתיר שהוא צורך עליה לחזור ממטה למעלה להתכלל באור ה' כו'.

And see what is written on the verse "Show me your appearance...", that this too is the matter of the descent of the soul into the body that conceals, which is for the sake of an ascent, to return from below to above and be included in the light of G-d, etc.

7 והוא ג"כ מ"ש ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם שהוא בחי' לבוש המכסה ומעלים ועי"י לבוש והעלם זה נעשה אח"כ הכאת האור חוזר כנ"ל.

And this is also what is written, "And Havayah Elokim made for Adam and his wife garments of skin, and clothed them": this is the level of a garment that covers and conceals, and through this garment and concealment there is afterward produced the striking of the reflected light, as said above.

וזהו לא טוב היות האדם לבדו. פי' וענין היות האדם לבדו היינו להיות הכל המשכה בבחי' גילוי מלמעלה שז"ס [שזה סוד] אדם העליון שם מ"ה [שם מ"ה] על הכסא דמות כמראה אדם כו'

And this is "It is not good that the man be alone." Meaning: the matter of "the man being alone" is that everything would be a drawing forth in a revealed manner from above — which is the mystery of the supernal Adam, the Name Mah, "upon the throne, a likeness as the appearance of a man...", etc. —

שיהיה בבחי' גילוי מאליו ומעצמו למטה שאז היה הכל בבחי' ביטול כמו שהוא למעלה בבחי' יחודא עילאה] דכולא כלא חשיבי כאין ואפס וזהו היות האדם לבדו ר"ל [רוצה לומר] שהי' [שהיה] הכל בביטול אליו ית'.

that it would be revealed below of itself and by itself; for then everything would be in a state of nullification, as it is above, on the level of the higher unity, where "all is considered as nothing," as naught and nil. And this is "the man being alone": that is, that all would be in nullification to Him, blessed be He.

אעשה לו עזר כנגדו שיהיה עזר וסיוע מבחי' כנגדו דוקא דהיינו מבחי' הצמצום וההסתר המנגד להתפשטות ההארה כנ"ל שמחמת זה מתהווה הגוף ונפש הבהמית שהם בחי' יש ונפרדים כנ"ל

"I will make him a helper opposite him": that there be help and assistance specifically from the level of "opposite him," that is, from the level of the contraction and concealment that opposes the extension of the illumination, as said above, because of which the body and the animal soul come into being, which are "something" and separate, as said above;

ומזה דוקא יהיה העזר כי מהעלם זה נעשה אח"כ או"ח [אור חוזר] למעלה מעלה.

and specifically from this will come the help, for from this concealment there is afterward produced reflected light, far above.

8 וכמ"ש צחוק עשה לי אלקים שעיקר הצחוק והתענוג לע"ל [לעתיד לבוא] ישמח ה' במעשיו נמשך משם אלקים

And as it is written, "Elokim has made laughter for me": the essence of the laughter and delight in the Time to Come — "Havayah will rejoice in His works" — is drawn from the Name Elokim,

כמ"ש במ"א שע"ז יהיה אח"כ הגילוי מבחי' שלמעלה משם הוי"ה כמ"ש עד יעבור עמך הוי"ה והוא בחי' אשר לא ישב אדם שם כמ"ש ע"פ בעטרה שעטרה לו אמו כו'.

as explained elsewhere, that through this there will afterward be the revelation from the level that is above the Name Havayah, as it is written, "Until Your people pass over, Havayah"; and this is the level "where no man has dwelt," as explained on the verse "With the crown with which his mother crowned him," etc.

9 והנה אחר חטא אדה"ר [אדם הראשון] כתיב כתנות עור בעי"ן.

Now after the sin of Adam, the first man, it is written "garments of skin," with an Ayin.

כי מקודם החטא היה כסוי וההעלם דק ביותר דהכתיב ויניחהו בג"ע [בגן עדן] כו' אבל אחר החטא הוא בחי' הכנגדו ביותר שהוא בחי' קליפת נוגה וזהו ענין כתנות עור.

For before the sin the covering and concealment was exceedingly fine, as it is written, "And He placed him in the Garden of Eden..."; but after the sin it is the level of "opposite him" to the greatest degree, which is the level of kelipas nogah; and this is the matter of the "garments of skin."

כי הנה עיקר ענין יניקת החיצונים הוא ע"י העור כי יניקתם הוא מבחי' השערות כמ"ש כרחל לפני גוזזיה נאלמה (עמ"ש פ' פנחס ע"פ צו את קרבני כו')

For the main nurture of the external forces is through the skin, since their nurture is from the level of the hairs, as it is written, "Like a ewe that is dumb before her shearers" (and see what is written in Parshas Pinchas on the verse "Command... My offering..."),

ועיקר צמיחת השערות הוא ע"י העור שיש בו גומות שמהם השערות צומחות כו' כמ"ש גבי פרה אדומה היו בה שתי שערות בתוך גומא א' פסולה כו'

and the main growth of the hairs is through the skin, which has follicles from which the hairs grow, etc., as it is said regarding the red heifer: "If it had two hairs in one follicle, it is invalid," etc.;

ובפרק העזר והרוטב נקב שאין הדיו עובר עליו כו' ולכן העבודה הוא עד"מ עבוד עורות.

and in the chapter "Ha'or Veharotev": "a hole over which the ink does not pass," etc. Therefore the service (avodah) is, by way of analogy, the tanning (ibbud) of hides.

10 וזה נקי עובד אלקים שמתקן הסתר בחי' העזר הנ"ל הנמשך משם אלקים להיות אתהפכא חשוכא לנהורא כו'.

And this is called "one who serves (oved) Elokim": one who rectifies the concealment of the level of the skin mentioned above, which is drawn from the Name Elokim, so that there be "the transformation of darkness into light," etc.

ולכן נאמר ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עזר שני שמות כו'. וגם הפי' דשני שמות קאי לאדם ולאשתו לאדם עשה שם הוי"ה ולאשתו שם אלקים.

Therefore it is said, "And Havayah Elokim made for Adam and his wife garments of skin" — two Names, etc. And the interpretation is also that the two Names refer to "Adam and his wife": for Adam, the Name Havayah made [them], and for his wife, the Name Elokim.

11 וחנוך היה תופר מנעלים פי' לאחר שנתקן בחי' עזר הנ"ל ע"י כתנות עזר דאדם וחווה תפר מהם חנוך מנעלים כמ"ש ענין זה ע"פ מה יפו פעמיך בנעלים כו' ע"ש.

"And Chanoch was a stitcher of shoes": meaning, after the level of skin mentioned above was rectified through the garments of skin of Adam and Chavah, Chanoch stitched shoes from them, as this matter is explained on the verse "How beautiful are your steps in sandals..." etc.; see there.

ומ"מ גם אילו לא חטא אדה"ר [אדם הראשון] ולא היה קליפת נוגה מ"מ היה שייך עזר מבחי' כנגדו רק שהיה בחי' הכנגדו בדקות יותר.

Nevertheless, even had Adam, the first man, not sinned, and had there been no kelipas nogah, a help from the level of "opposite him" would still have been relevant; only, the level of "opposite him" would have been more refined.

12 והוא שהיתה העבודה להעלות מתחת הפרס' [הפרסא] כי יש בחי' פרסא בכל העולמות שמה שתחת הפרסא אינו ממהות שלמעלה מן הפרסא

That is, the service would have been to elevate from beneath the partition; for there is a level of partition in all the worlds, such that what is beneath the partition is not of the essence of what is above the partition;

כמו באדם יש בחי' פרסא שהוא חצר הכבד המפסיק ומבדיל והרי כל בחי' האדם המוח והלב וכל החושים הן למעלה מן הפרסא.

as in man there is a partition, which is the diaphragm, which interrupts and separates; and indeed all the [chief] aspects of man — the brain and the heart and all the senses — are above the partition.

13 ומה שלמטה מן הפרסא אינו ע"ד מהות הכחות המעולים שלמעלה מהפרסא. ועד"ז יובן למעלה בענין בחינת פרסא שיש בעולמות דקדושה עצמן בין אצי' לבריאה כו'.

And what is below the partition is not of the nature of the essence of the superior faculties that are above the partition. And in this way it will be understood above, regarding the level of partition that exists within the worlds of holiness themselves, between Atzilus and Beriah, etc.

לכן היה שייך להעלות מתחת הפרסא אף גם בבחי' היותו קודם החטא וזה היה ענין העזר כנגדו כוונת הבריאה. אבל אחר החטא הוא עזר כנגדו ענין בירור קליפת נוגה.

Therefore it was relevant to elevate from beneath the partition even in the state before the sin, and this was the matter of the “helper opposite him” in the intention of creation. But after the sin, the “helper opposite him” is the matter of the refinement of kelipas nogah.

14 וזהו ענין ויגרש את האדם כו' ומ"מ גם בחי' זו נמשל לצפוי דק וקלוש שיוכל להיות ממנו אור חוזר.

And this is the matter of “And He drove out the man...,” etc. Nevertheless, this level too is likened to a thin and fine coating, from which reflected light can come.

כי ק"נ [קליפת נוגה] היא כלולה מטו"ר [מטוב ורע] והוא חיות כל דברים המותרים כו' שנק' היתר שאינו אסור וקשור בידי החיצוי [החיצונים] ויוכל להעלות הטוב בבחי' אור חוזר כו'.

For kelipas nogah is composed of good and evil, and it is the life-force of all permitted things, etc., which are called “heter” (released), for it is not forbidden and bound in the hands of the external forces, and one can elevate the good as reflected light, etc.

15 ובכ"ז [ובכל זה] יובן מה שאומרים בברכת חתנים בברכת שמח תשמח חתן וכלה ובברכה אחרונה שהיא אשר ברא אומרים משמח חתן עם הכלה

And with all this will be understood what is said in the wedding blessings: in the blessing “Grant abundant joy” [we say] “who gladdens groom and bride,” and in the last blessing, which is “Who created,” we say “who gladdens the groom with the bride.”

פ"י כי הכלה היא בחי' מלך.

Meaning: the bride is the level of Malchus.

תחלה היא מקבלת האור מהחתן שנמשך מעלמא דדכורא בעלמא דנוקבא. וזהו חתן וכלה. אמנם אח"כ הוא משמח חתן עם הכלה שע"י הכלה הוא משמח את החתן שהרי נעשה לו עזר ממש ותוספת אור מבחי' כנגדו כנ"ל. וזהו שנעשית עטרה לבעלה:

First she receives the light from the groom, drawn from the world of the masculine into the world of the feminine; and this is "groom and bride." However, afterward it is "who gladdens the groom with the bride": through the bride He gladdens the groom, for she becomes for him an actual help and an addition of light from the level of "opposite him," as said above. And this is how she becomes "the crown of her husband."

ויאמר ה' אלקים הן האדם היה כאחד ממנו...

“And Havayah Elokim said: Behold, man has become like one of us”

1 ויאמר ה' אלקים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו כו'. י"ל [יש לומר] א' מהו שע"י עה"ד [עץ הדעת] נפקחו עיניהם להיות כאלקים יודעי טו"ר [טוב ורע].

“And Havayah Elokim said: Behold, man has become like one of us, knowing good and evil; and now, lest he put forth his hand, etc.” There is room to ask: first, what does it mean that through the Tree of Knowledge their eyes were opened, to be like G-d, knowing good and evil?

וגם מ"ש ה' אלקים ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ומה איכפת לו בזה הרי מה שצוה אותו שלא לאכול הוא ג"כ כדי שלא ימות.

And also [we must understand] what Havayah Elokim said, “And now, lest he put forth his hand and take also from the Tree of Life, and eat, and live forever” — why should this concern Him? After all, what He commanded him not to eat was also so that he would not die.

2 ועוד והוא העיקר מאין ידע הנחש מזה אשר ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם שלפי האמת כן הוא.

Further, and this is the main [question]: from where did the serpent know of this — “that on the day you eat from it your eyes will be opened” — which in truth is so?

ואם אדם ששמע הצווי מהקב"ה לא הכיר בזה רק כפשוטו שאמר לו ה' אלהים כי ביום אכלך ממנו מות תמות והנחש לא נזכר כלל ששמע הצווי הזה

And if Adam, who heard the command from the Holy One, blessed be He, perceived in it nothing but its plain sense — that Havayah Elokim told him, “For on the day you eat from it you shall surely die” — and the serpent is not mentioned at all as having heard this command;

וגם אם שמע כשנצטווה אדם מאין היה בו כינה יתירה להבין דבר מתוך דבר יותר מהאדם עצמו. אם לא שנאמר שגבוה הוא מהאדם וכ"ז [וכל זה] פלאי.

And even if it heard [it] when Adam was commanded, from where did it have extra understanding, to infer one thing from another, more than Adam himself? Unless we say that it is higher than man — and all this is astonishing.

הנה תחלה יתבאר מ"ש האדם היה כאחד ממנו לדעת טו"ר [טוב ורע] שהוא מאמר ה' להמלאכים ומשמע שלמעלה יודעים את הטוב ואת הרע גם שניהם.

Now, first let us explain what is said, "Man has become like one of us, knowing good and evil," which is G-d's statement to the angels; and it implies that above they know good and evil, both of them.

אבל מ"מ אינן מעורבים זה בזה כי גלוי וידוע שזה טוב וזה רע ומובדל הרע מן הטוב אע"פ [אף על פי] שידוע שם הטו"ר [הטוב ורע].

Nevertheless, they are not mixed with one another, for it is revealed and known that this is good and this is evil, and the evil is separated from the good, even though good and evil are known there.

משא"כ בחי' עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] היינו בחי' תערובת הטוב עם רע שהרע יונק מהטוב והטוב מהרע והיו לאחדים.

This is not so with the level of the Tree of Knowledge of Good and Evil, which is the level of a mixture of the good with evil, where the evil draws nourishment from the good and the good from the evil, and they become one.

3 וצ"ל דהרי פ"י עץ הדעת טוב ורע היינו לשון ידיעה וא"כ למה נעשה תערובת טו"ר [טוב ורע] מחמת הדעת בטו"ר [בטוב ורע] הלא למעלה ג"כ ידוע הטו"ר [הטוב ורע].

Now this needs [explanation]: for the meaning of "the Tree of Knowledge of good and evil" is a term of knowing; if so, why did a mixture of good and evil come about because of the knowledge of good and evil? Above, too, good and evil are known!

אך ההפרש בזה הוא ענין ההפרש בין מקיף לפנימי כי בחיי ידיעת הטו"ר [הטוב ורע] שלמעלה היא בבחי' מקיף בלבד

But the difference here is the matter of the difference between the encompassing (makif) and the inner (pnimi): for the knowledge of good and evil above is only in the manner of the encompassing.

ולכן יכול להיות הבדלה בין טוב לרע שידע את הרע ולא יחליפנו ולא ימירנו בטוב ח"ו [חס ושלום].

And therefore there can be a separation between good and evil, so that He knows the evil and yet will not exchange it nor substitute it for good, heaven forbid.

כענין שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך שאע"פ [שאף על פי] שהיא בהיכלי מלך אבל יודע הוא ומכירה ששממית היא.

As in the matter of "The spider you can catch with the hands, yet it is in the king's palaces": even though it is in the king's palaces, he knows it and recognizes that it is a spider.

4 ויש הבדלה בין טוב לרע כמאמר המבדיל בין קודש לחול. והיינו מצד שיודע טו"ר [טוב ורע] בבחינת מקיף עליהם ולכן אינם מתערבים יחד.

And there is a separation between good and evil, as the saying [goes], "Who separates between holy and profane." That is, because He knows good and evil in the manner of encompassing them, they therefore do not mix together.

וכענין בחינת לבונה זכה שבי"א סממני הקטורת שהעשרה סממנים הם י' נצוצי קדושה המובלעים בקליפות והיי"א היא לבונה היא בחינת מקיף עליהם ואינה מתלבשת בפנימיותם.

It is like the level of the pure frankincense among the eleven spices of the incense: the ten spices are ten sparks of holiness that are swallowed up in the kelipos, and the eleventh, the frankincense, is the level that encompasses them and does not become encloded in their inner being.

(ולבונה היא ג"כ חיות להם אבל לפי שהחיות הזה שהיא מחיה אותם הוא רק ע"י שהיא בבחי' מקיף בלבד עליהם ע"כ אינה מתערבת עמם כלל וכולה טוב).

(And the frankincense is also a life-force for them; but since this life-force by which it gives them life is only through its being solely encompassing over them, therefore it does not mix with them at all, and it is entirely good.)

והנה המקיף הוא גם דוחה את החיצונים כנראה בציור האילן שבפרד"ס [שבפרדס רמונים] במקיפים
ופנימיים שמעמד ומצב הקליפות אחוריהם אל המקיף כו'. משא"כ בחי עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע]
הוא בחי פנימי ואז הטוב מעורב עם הרע ממש.

Now, the encompassing [light] also repels the external forces, as is seen in the diagram of the Tree in the Pardes, in the encompassing and inner [lights], where the position and stance of the kelipos is with their backs toward the encompassing, etc. This is not so with the level of the Tree of Knowledge of Good and Evil, which is the level of the inner, and then the good is actually mixed with the evil.

5 וז"ש [וזהו שכתוב] הן האדם היה כאחד ממנו. פי' שהוא היה ג"כ כאחד ממנו פי' כמו שבבחי אחדות
דהיינו למעלה ידוע הטו"ר [הטוב ורע] כן היה גם הוא ע"י שטעם מעה"ד [מעץ הדעת] המעורב טו"ר [טוב ורע].

This is [the meaning of] what is said, "Behold, man has become like one (ke'echad) of us." That is, he too became like one of us — meaning: just as in the level of oneness (achdus), that is, above, good and evil are known, so too was he, through having tasted from the Tree of Knowledge, which is mixed of good and evil.

אבל לו הדבר מזיק כי הרי האדם הוא מבחי פנימי [פנימיות / פנימית] ומיד שידע הוא מן הרע ע"י שטעם
מעה"ד [מעץ הדעת] הרי יתערב עמו ויהי [ויהיה] הוא ממש מעורב ברע.

But for him the matter is harmful, for man is of the level of the inner, and as soon as he knows of evil, through having tasted from the Tree of Knowledge, he will become mixed with it, and he will actually be mixed with evil.

לא כמו שהוא למעלה שאעפ"י [שאף על פי] שידעם גם את הרע מ"מ מובדל הוא ומרוחק מן הטוב ואין
לו התקרבות כו' לפי שהוא בבחי מקיף.

Not as it is above, where, even though they also know the evil, nevertheless it is separated and distant from the good and has no closeness [to it], etc., because it is in the manner of the encompassing.

אבל האדם שהוא מבחי פנימי כשידע גם הוא מן הרע אזי יתערב הוא גם הוא ממש עם הרע

But man, who is of the level of the inner — when he too knows of the evil, then he too will actually become mixed with the evil.

כי בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] אי"א להיות כ"כ [כל כך] מובדל הרע כנ"ל ואז הוא קשה מאד להפריד את הרע אלא מלחמה עצומה היא ולאם מלאם יאמץ פעמים זה גובר ופעמים שכנגדו גובר.

For in the level of the inner it is impossible for the evil to be so separated, as explained above; and then it is very hard to separate out the evil, but rather it is a tremendous war, "and one nation shall be mightier than the other nation": at times this one prevails, and at times its opponent prevails.

כאשר מצאנו ראינו בנשמות ישראל מראש הדורות עד עתה שהיו כמה עתים משונים פעמים בדור א' היו נשמות שבמעלה עליונה ונצחו את הרע.

As we have found and seen in the souls of Israel from the first generations until now, that there have been many differing periods: at times, in one generation, there were souls of an exalted level who vanquished the evil,

6 ובדור אחר היו רשעים גדולים שגבר הרע מאד. והיינו כי כולם נמשכים מאדה"ר [מאדם הראשון] והיה בו ג"כ שינויים אלו פעמים גבר הוא ופעמים גבר הרע עליו.

and in another generation there were great wicked men, in whom the evil prevailed greatly. This is because they all derive from Adam, the first man, and these changes were in him as well: at times he prevailed, and at times the evil prevailed over him.

וכ"ז [וכל זה] היה לפי שהוא בבחי' פנימיות ומיד שידע מן הרע נתערב עמו ממש וא"כ הוא מלחמה גדולה וקשה להפרידו מאד אלא עת כך ועת כך כנ"ל.

All this was because he is of the level of the inner dimension, and as soon as he knew of evil he became actually mixed with it; and if so, it is a great war and very hard to separate it, but rather [there is] a time [for] this and a time [for] that, as explained above.

7 וכן גם עפ"י [על פי] פשוט שמקודם היו ערומים והיו עסוקים בתשמיש להוליד בנים ולא יתבוששו כמו שהיו אוכלים ושותים כי מצות ה' היא ולא היו יודעים כלל שיש תאוה בזה

So too according to the plain [sense]: beforehand they were naked, and they engaged in marital relations to beget children and "they were not ashamed," just as they would eat and drink, for it was G-d's commandment, and they did not know at all that there is desire in this;

אבל אחר שאכל עה"ד [עץ הדעת] וידעו שיש תאוה בזה אזי קשה לפרוש כו'.

but after he ate from the Tree of Knowledge and they knew that there is desire in this, then it is hard to withdraw, etc.

8 ולכן לא רצה הקדוש ברוך הוא שיטעם האדם מעה"ד [מעץ הדעת] כי לו הדבר מזיק כנ"ל והיה רוצה שלא ידע ממציאת הרע כלל ויהיה כולו קדוש ולא רצה להכניסו במלחמה עצומה הזאת.

Therefore the Holy One, blessed be He, did not want man to taste from the Tree of Knowledge, for to him the matter is harmful, as explained above. He wanted him not to know of the existence of evil at all and to be entirely holy, and He did not want to bring him into this tremendous war.

אבל אחר שכבר טעם מעה"ד [מעץ הדעת] ונתערב ברע אז אמר פן ישלח ידו ולקח גם מעה"ח [מעץ החיים] ואכל וחי לעולם.

But after he had already tasted from the Tree of Knowledge and become mixed with evil, then He said, "Lest he put forth his hand and take also from the Tree of Life, and eat, and live forever."

פ"י שחשש עוד מעתה שכבר נתערב ברע ולקח גם מעה"ח [מעץ החיים] ששרשו מבחי שלמעלה מהשבירה שמשם הוא שהיה התחלת המיתה והתהוות עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] משא"כ מה שלמעלה מהשבירה הוא עה"ח [עץ החיים] ואם יאכל גם ממנו וחי לעולם.

That is, He was further concerned, now that he had already become mixed with evil, [that he would] take also from the Tree of Life, whose root is from the level that is above the shattering — for it is from [the shattering] that the beginning of death and the coming into being of the Tree of Knowledge of good and evil came about, whereas what is above the shattering is the Tree of Life — and if he eats from it too, he will live forever.

פ"י כי הרי באמת בבחי' זו נאמר אם צדקת מה תתן לו (איוב לה) ורכו פשעיך מה תעשה לו

That is: for in truth, of this level it is said, "If you are righteous, what do you give Him" (Job 35), "[and if] your transgressions are many, what do you do to Him?"

וא"כ אף שמעורב ברע הרי גם אם רכו פשעיך כו' ויכול להיות וחי לעולם ואז גם הרע שבו יהיה לו קיום לעולם

If so, even though he is mixed with evil, still, even "if your transgressions are many," etc., he could "live forever"; and then the evil within him too would have existence forever,

מאחר שהוא בבחי' פנימי [פנימיות / פנימית] והרע מעורב כו' וא"א לו להפרידו מעליו. א"כ כשיהיה הוא חי לעולם אזי גם הרע שבו יהיה לו קיום לעולם.

since he is of the level of the inner and the evil is mixed [in him], etc., and it is impossible for him to separate it from himself. If so, when he lives forever, the evil within him too will have existence forever.

9 וזהו היפך הכוונה שהרי צ"ל בלע המות לנצח שיהיה ובערת הרע כמאמר והרשעה כולה בעשן תכלה שזה יהיה לימות המשיח.

And this is the opposite of the intention, for there must be [the fulfillment of] “He will swallow up death forever,” that there be “you shall eradicate the evil,” as the saying [goes], “and all wickedness will vanish like smoke” — which will be in the days of Mashiach.

כי בכל משך הגלות הוא עת הבירורים והפרדת הרע והיינו ע"י בחי' חכמה דבחכמה אתברירו להפריד הרע מהטוב

For the entire duration of the exile is the time of the refinements and of separating the evil; and this is through the level of Chochmah, for “through Chochmah they are refined,” to separate the evil from the good.

ולכן נקי' החכמה דין. שלא כמו שדימו המקובלים הראשונים שהחכ' [שהחכמה] כולה חסד שהרי היא מקור חסד.

Therefore Chochmah is called judgment — not as the early Kabbalists supposed, that Chochmah is entirely kindness, since it is the source of Chesed.

והחייט המציא שיש בה ג"כ דין ושבח האר"י [האלקי רבי יצחק] ז"ל [זכרונו לברכה / זכרונו לברכה] שכך מבואר בזוהר באדרא כחמרא דשקיט ושכיך על דורדיי כו'.

The Chayat innovated that there is judgment in it as well, and the Arizal, of blessed memory, praised him, for so it is explained in the Zohar, in the Idra: “like wine that is still and settled on its lees,” etc.

כי מאחר שיש בירורים להפריד הרע וזהו ע"י גבורות וע"י נאמר (תהלים צד) אשרי הגבר אשר תיסרנו יה שגם היסורים שהם לתועלת העברת הרע הוא מבחי' י"ה וכידוע שהיסורים הם לתועלת הפרדת הרע.

For since there are refinements to separate the evil, and this is through gevuros, and of this it is said (Psalms 94), “Fortunate is the man whom You, Yah, chasten” — that the sufferings too, which serve to remove the evil, are from the level of Yah; and as is known, sufferings serve to separate the evil.

כי הקליפות נמשלים לעלוקה שכשמוצצת דם אזי מיד מתה וז"ש [וזהו שכתוב] (משלי ל) לעלוקה שתי בנות.

For the kelipos are likened to a leech, which, when it sucks blood, immediately dies; and this is [the meaning of] what is said (Proverbs 30), "The leech has two daughters."

וזהו ג"כ ענין שעיר המשתלח. וכן וישלח יעקב וגוי מנחה לעשו אחיו עזים מאתים כו' שבזה שנותן לו חלקו הוא מפרידו.

And this is also the matter of the goat that is sent away. So too, "And Yaakov sent," etc., "a gift to Eisav his brother: two hundred she-goats," etc. — for by giving him his portion he separates him.

וכך צ"ל לאחר שכבר טעם האדם מעה"ד [מעץ הדעת] ונתערב ברע אזי צריך לכירור"י [לכירוריים] עד שיפרידו ע"י שיקחו כל נצוצי קדושה שבו כו'.

So too, after man has already tasted from the Tree of Knowledge and become mixed with evil, there must be refinements until it is separated, by taking all the sparks of holiness in it, etc.

וכ"ז [וכל זה] הוא ע"י החכ' [החכמה] שבחכ' [שבחכמה] אתברירו. לפי שיש בה גם בחי' גבורות להיות תיסרנו יה וכמ"ש (דברים ח) כאשר ייסר איש את בנו כו'.

And all this is through Chochmah, for "through Chochmah they are refined," since there is in it also the level of gevuros, so that there be "You, Yah, chasten," and as it is written (Deuteronomy 8), "As a man chastens his son," etc.

משא"כ בחינת כתר שלמעלה מחכמה הוא רחמים פשוטים וכחשיכה כאורה ולכן פן ישלח ידו ולקח גם מעה"ח [מעץ החיים] ואז וחי לעולם מאחר דאם צדקת מה תתן לו כו'

This is not so with the level of Keser, which is above Chochmah: it is simple mercy, and "darkness is like light." Therefore [He said], "lest he put forth his hand and take also from the Tree of Life," and then "live forever," since "if you are righteous, what do you give Him," etc.

ולפי שהוא מבחי' פנימית וא"כ הרע קשור ואדוק בו ויהי' [ויהיה] גם לו קיום ולא זו היא הכוונה כנ"ל.

And since he is of the inner level, the evil is therefore bound and attached to him, and it too would have existence — and this is not the intention, as explained above.

10 וכמ"ש בזוהר גבי רבי אחא מכפר טרשא שכיפר בקטורת על מקום שהיה הנגף שם ואמרו לו שלא הועיל כי עדיין בחיובא אשתכח. בשלמא אם היו עושין תשובה כו'.

As it is stated in the Zohar concerning Rabbi Acha of Kefar Tarsha, who atoned with incense for a place where there was a plague, and they told him that it did not help, for "they are still found guilty"; "it would be well if they had done teshuvah," etc.

ולכן מיד וישלחהו מג"ע [מגן עדן] לעבד את האדמה אשר לקח משם.

Therefore, immediately, "He sent him out of the Garden of Eden, to work the ground from which he was taken."

דהיינו עבודת הבירורים ע"י זריעה חרישה וקצירה ואח"כ באכלו ממנו ואו"י [ואומר] אחד ואהבת הוא מברר ומעלי [ומעלה] כו'.

That is, the work of refinements through sowing, plowing and reaping; and afterwards, when he eats from it and says "One" and "You shall love," he refines and elevates [it], etc.

11 ואז צריך לילך ממש על האדמה אשר לקח משם ושמה יאכל ושמה יכרר הבירורים.

And then he must actually go upon the ground from which he was taken, and there he will eat, and there he will carry out the refinements.

אך צ"ל איך היה מתחלה כוונתו ית' כשלא ידע האדם מטו"ר [מטוב ורע] כלל מאחר שיש מציאת הרע בעולם א"כ איך יתבררו הבירורים שזה צ"ל ע"י האדם.

But we must understand: what was His original intention, may He be blessed, when man did not know of good and evil at all? Since there is the existence of evil in the world, how, then, would the refinements be accomplished, which must be done by man?

אך הענין כי אז היה באופן אחר ממש שלא בדרך מלחמה אלא ע"י מ"ש ויניחהו בג"ע [בגן עדן] לעבדה זה רמ"ח מ"ע [מצות עשה] להמשיך אור א"ס בג"ע [בגן עדן]

But the matter is that then it was in an entirely different manner, not by way of war, but in the manner of what is written, "And He placed him in the Garden of Eden to work it" — these are the 248 positive commandments — to draw the Infinite Light into the Garden of Eden.

ועי' רבוי התגלות האור ממילא יתעלו נצוצי קדו' [קדושה] שנפלו ונתערבו ברע ויהיו נכללים בתוך האורות עליונים שימשיך האדם כנר בפני האבוקה

And through the abundant revelation of the light, the sparks of holiness that fell and became mixed with evil would rise of themselves and be absorbed within the supernal lights that man would draw down, like a candle before a torch.

שאם האבוקה קטנה אזי נר הסמוך לה יוכלל בה ואם ירחיקוהו מעט לא יתכלל בה מפני שהאבוקה קטנה. אבל אם תהיה האבוקה גדולה אזי אע"פ [אף על פי] שיהיה הנר רחוק יהיה מתכלל בה.

For if the torch is small, a candle close to it is absorbed in it, but if it is moved a little away, it is not absorbed in it, because the torch is small. But if the torch is large, then even if the candle is far away, it is absorbed in it.

12 ועי' שהיה בזמן שבהמ"ק [שבית המקדש] היה קיים שהרי ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] לא גלו ישראל אלא כדי שיתוספו עליהם גרים דהיינו להעלות נצוצות ומה היה נעשה אם לא חטאו ולא היו גולים.

It is like what was at the time when the Holy Temple stood. For our Sages, of blessed memory, said, "Israel was exiled only so that converts would be added to them," that is, to elevate sparks. What, then, would have happened had they not sinned and not been exiled?

אלא ע"כ צ"ל שאז היו נכללים הנצוצות ממילא כנר בפני האבוקה כמו נעמה העמונית וכן כל העמים באו לשמוע חכמת שלמה וכמ"ש במלכת שבא כו'.

Necessarily we must say that then the sparks were absorbed of themselves, like a candle before a torch — like Naamah the Ammonite; and so too all the nations came to hear the wisdom of Shlomo, and as is written of the Queen of Sheba, etc.

והיינו לפי שאז היה אבוקה גדולה עד"מ ע"כ ממילא מתכללים בה הנצוצות ואם היה נמשך בהמ"ק [בית המקדש] כן יותר היו כולם מתבררים עד"ז

That is, because then there was a great torch, so to speak, the sparks were therefore absorbed in it of themselves; and had the Holy Temple continued so longer, they would all have been refined in this way,

וכמ"ש לע"ל [לעתיד לבוא] (צפניה ג') אז אהפוך אל עמים שפה ברורה כו'. והלכו גוים לאורך כו'.

as is written of the Time to Come (Zephaniah 3), "For then I will turn to the peoples a clear (berurah) language," etc., and "Nations shall walk by your light," etc.

וכך היה ענין האדם כשלא היה חוטא שהיה כולו קדוש כי גם גופו נלקח ממקום המזבח וממנו נעשו רמ"ח אבריו כלול בשמן כו'

And so was the matter of man when he had not sinned: he was entirely holy, for his body too was taken from the place of the altar, and from it his 248 limbs were made, "mixed with oil," etc.

והיה עומד בג"ע [בגן עדן] ושם היה מוסיף אורות וממילא היו הקליפות כלים ע"י שהיו הנצוצי קדושה כלים מהם אבל הדבר היה שלא ע"י מלחמה כו'.

He stood in the Garden of Eden, and there he would add lights, and of themselves the kelipos would cease to be, through the sparks of holiness ceasing from them; but the matter was not through war, etc.

משא"כ אחר שחטא אזי צ"ל הבירורים ע"י עבודה ומלחמה שעת צלותא שעת קרבא כנ"ל וצריך לירד אל מקום הקליפות ושם יכררם וזהו את האדמה אשר לקח משם.

This is not so after he sinned: then the refinements must be through labor and war — "the time of prayer is the time of battle" — as explained above; and he must go down to the place of the kelipos and refine them there. And this is "the ground from which he was taken."

13 ובזה יובן גם מה שהנחש ידע מזה. כי הנה אדה"ר [אדם הראשון] עצמו שהיה כולו קדוש למעלה מעה"ד [מעץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] לא ידע ממצאית הרע כלל כנ"ל.

With this we will also understand how the serpent knew of this. For Adam, the first man, himself, who was entirely holy, above the Tree of Knowledge of good and evil, did not know of the existence of evil at all, as explained above.

אבל הנחש שהוא עצמו נלקח מבחי" עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] וידע מזה וידע שמה שצוה לאדם שלא יאכל ממנו היה בכדי שלא יהיה לו ידיעה ברע כלל שלא יצטרך לכנוס עמו במלחמה כלל.

But the serpent, which was itself taken from the level of the Tree of Knowledge of good and evil, knew of this; and it knew that [G-d's] commanding Adam not to eat from it was so that he would have no knowledge of evil at all, so that he would not need to enter into war with it at all.

וחרה לו מאד על שכ"כ [שכל כך] נשמרים ממנו אף שלא לידע ממנו שלא יכשל בו והשיא עצות בנפשו שמוטב לו שיכנס האדם בזה ויהיה מלחמה ואז פעמים שיגבור גם הוא וכמ"ש (קהלת ח) עת אשר שלט האדם באדם כו' משלא ידע האדם מזה כלל

And it was very vexed that they guard themselves so much from it — even not to know of it, so as not to stumble in it; and it took counsel in its soul that it would be better for it that man enter into this and there be a war, for then at times it too would prevail, as is written (Ecclesiastes 8), “A time when man rules over man,” etc. — rather than that man not know of this at all;

ואז יהיה הטוב המעורב בו נכלל באדה"ר [באדם הראשון] כנר בפני האבוקה והוא ימות ויפסד לגמרי ובא בערמומית לחוה

for then the good mixed in it would be absorbed into Adam like a candle before a torch, and it would die and perish entirely. So it came with cunning to Chavah,

וכמ"ש (בפרי"א [בפרקי דרבי אליעזר] פ"ג) בא ס"מ [סמאל] ורכב על הנחש כו'. ואמר כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו וגוי' והייתם כאלקים ידעי טו"ר [טוב ורע].

as is stated (in Pirkei deRabbi Eliezer, ch. 13), “Samael came and rode upon the serpent,” etc. And it said, “For G-d knows that on the day you eat from it,” etc., “and you will be like G-d, knowing good and evil.”

וכן הוא עפ"י [על פי] האמת ולא אמר שקר כנ"ל רק שבערמה דבר זה כי הוא אמר והייתם כאלקים למעליותא. אבל באמת זהו חסרון.

And so it is according to the truth, and it did not speak a lie, as explained above; only it said this with cunning, for it said “and you will be like G-d” as an advantage, but in truth this is a deficiency.

אף שיהי' [שיהיה] יודע טו"ר [טוב ורע] כאלקים הנה למעלה אין זה פוגם כלל אף שידוע טו"ר [טוב ורע] מ"מ הרע נבדל לפי שלמעלה הוא בחי' מקיף משא"כ אם האדם שהוא מבחי' פנימי יהי' [יהיה] יודע מ"טו"ר [מטוב ורע] לו יהי' [יהיה] הדבר מזיק כנ"ל:

Even though he would know good and evil like G-d — above, this is no blemish at all: even though good and evil are known, nevertheless the evil is separate, since above is the level of the encompassing; but if man, who is of the level of the inner, would know of good and evil, for him the matter would be harmful, as explained above.

14 בלקיית [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] **מהאר"י** [מהאלקי רבי יצחק] **ז"ל** [זכרונו לברכה / זכרונום לברכה] **נתי** [נתבאר] **הענין** **שאדה"ר** [שאדם הראשון] היה הולך בהיכלות כי בחי' אדם היה למעלה גם מרשב"י [מרבי שמעון בר יוחאי] כי היה בערך אחר ממש שהרי היה יציר כפיו של הקב"ה.

In Likkutei Torah of the Arizal, of blessed memory, the matter is explained that Adam, the first man, would walk through the chambers, for the level of Adam was higher even than Rabbi Shimon bar Yochai, since he was of an entirely different order, for he was the handiwork of the Holy One, blessed be He.

ובהיכלות הטומאה לא רצה להביט כלל והשיאו הנחש שעכ"פ [שעל כל פנים] יביט מה יש בהם ועי"ז נכשל ונפל בתאוה אליהן.

Into the chambers of impurity he did not want to look at all; and the serpent enticed him that he should at least look at what is in them, and through this he stumbled and fell into desire for them.

וכן שמעתי מהק' [מהקדוש] ר' [רבי] **אברהם בן הה"מ** [הרב המגיד] **ז"ל** [זכרונו לברכה / זכרונום לברכה] **ע"פ** ויט יהודה עד איש עדולמי ושמו חירה שמחמת מעשה דיוסף אזי ויט.

So too I heard from the holy Rabbi Avraham, son of the Maggid, of blessed memory, on [the verse] "And Yehudah turned aside to an Adullamite man whose name was Chirah": that because of the episode of Yosef, therefore "he turned aside."

פ"י ויט היינו שנטה למטה בהיכלות הקליפות עד איש עדולמי כדי להעלות נצוצות משם וזהו ענין הכוונה דנפילת אפים כו':

The explanation: "he turned aside" means that he inclined downward into the chambers of the kelipos, "to an Adullamite man," in order to elevate sparks from there; and this is the matter of the intention of the falling on the face, etc.

להבין ענין הברכות כי הנה אנשי כנה"ג תקנו...

“To understand the matter of the blessings”

1 להבין ענין הברכות כי הנה אנשי כנה"ג [כנסת הגדולה] תקנו הברכות בזמן בית שני אבל בזמן בית ראשון לא היו מברכים.

To understand the matter of the blessings: the Men of the Great Assembly instituted the blessings in the time of the Second Temple, but in the time of the First Temple they did not recite blessings.

והענין כי הנה כל ישראל מאמינים בני מאמינים כו' מה שנלאו חכמי הפילוסופים והמחקרים להבין בשכלם

The matter is this: all Israel are believers, sons of believers, etc. — [believing in] what the philosophers and investigators wearied themselves to understand with their intellect.

כי האמונה היא למעלה מן ההשגה והשכל ואפי' [ואפילו] מההשגה שבשרש נפש האלקית שבישראל דמזליה חזי כו' שהרי לית מחשבה תפיסא ביה והוא רם ונשא למעלה ממזליהו.

For faith is above comprehension and intellect, even above the comprehension that is in the root of the G-dly soul in Israel, of which [it is said] “its mazal sees,” etc.; for no thought can grasp Him, and He is exalted and lofty above their mazal.

2 והנה בזמן בית ראשון היו נשמות ישראל במעלה העליונה והי' [והיה] אוא"ס [אור אין סוף] שורה ומתגלה בנפשם להיות אצלם גילוי אמונה זו כאילו רואה כו'.

Now, in the time of the First Temple the souls of Israel were of the highest level, and the Infinite Light rested and was revealed in their souls, so that this faith was revealed to them as if one sees, etc.

אך בזמן בית שני לא היו הנשמות במעלה עליונה כ"כ [כל כך] תקנו אנשי כה"ג [כהאי גוונא] הברכות להמשיך גילוי אמונה זו להיות ברוך ונמשך הוי"א וא"ס [אור אין סוף] ב"ה בגילוי למטה.

But in the time of the Second Temple, when the souls were not of so high a level, the Men of the Great Assembly instituted the blessings, to draw down the revelation of this faith: that Havayah, the Infinite Light, blessed be He, be "blessed" and drawn down in revelation below.

3 וסדר השתלשלות המשכת הגילוי הוא מתחלה להיות הוי"ה אלקינו הוא גילוי וא"ס [אור אין סוף] ב"ה בנשמות ישראל להיות אלקינו ממש בבחי' ביטול לפי שהם מפנימיות העולמות.

The order of the progression of the drawing down of the revelation is: first, "Havayah our G-d" — the revelation of the Infinite Light, blessed be He, in the souls of Israel, that He be actually "our G-d," in a state of self-nullification, because they are from the inner dimension of the worlds.

משא"כ המלאכים הם מחיצוניות העולמות שעליהם נאמר ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. ארבעה נהרות הם ארבע מחנות השכינה מחנה מיכאל כו'. וזשי"א [וזהו שאמר] רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] (ברכות ד:): מיכאל באחת.

This is not so with the angels, who are from the outer dimension of the worlds, of whom it is said, "And from there it divided and became four heads" — four rivers, which are the four camps of the Shechinah: the camp of Michael, etc. And this is what our Sages, of blessed memory, said (Berachos 4b), "Michael in one."

ולא אמרו איזה שיעור על נשמות ישראל לפי שענין טיסה שטסים את העולם לא שייך גבי נשמות כלל שהעולם ומלואו אינן תופסין מקום כלל נגדם.

They did not state any measure for the souls of Israel, because the matter of flying, in which they fly across the world, does not apply to souls at all, for the world and all it contains takes up no space at all in relation to them.

משא"כ לגבי המלאכים תופס העולם איזה מקום אלא שמיכאל די לו בטיסה אחת וגבריאל בשנים כו' ואלהו בארבע עם גופו שהיה תחלה גשמי ונהפך כו'.

Whereas in relation to the angels, the world does take up some space; only, Michael needs just one flight, Gabriel two, etc., and Eliyahu four — with his body, which at first was physical and was transformed, etc.

ואח"כ מלך העולם שעל העולם הוא גילוי מלכותו ית' בלבד שאין מלך בלא עם כו'.

And afterwards, "King of the world," which is over the world, is only the revelation of His sovereignty, may He be blessed, for "there is no king without a people," etc.

4 והנה ע"י הברכה ממשיך ברכה והמשכה להיות גילוי אור א"ס בנפש כלל ישראל שתתחזק אמונת ה' בלבם בבחי' גילוי כאלו רואה כו'.

Now, through the blessing one draws down blessing and drawing-down, that there be a revelation of the Infinite Light in the soul of the community of Israel, so that faith in G-d be strengthened in their heart in a revealed manner, as if one sees, etc.

אך המוקדם לברכה והמשכת השראת גילוי זה הוא המברך שהוא הוא העושה המצוה לפי שהמצות הם כלים להשראת אא"ס [אור אין סוף] ממש כו' ובהם ועל ידם ממשיך אא"ס [אור אין סוף] למטה.

But what precedes the blessing and the drawing down of the indwelling of this revelation is the one who blesses — he is the one who does the mitzvah — because the mitzvos are vessels for the indwelling of the Infinite Light itself, etc., and in them and through them one draws the Infinite Light below.

וזהו אשר קדשנו במצותיו. אשר מלשון דהא שהוא נתינת טעם לדבר כלומר לפי שקדשנו במצותיו.

And this is "Who has sanctified us with His commandments." "Asher" has the sense of "for," which gives the reason for something; that is to say, because He has sanctified us with His commandments.

וצונו מלשון צוותא והתקשרות באא"ס [באור אין סוף] ב"ה שרש המצות למעלה לכך יש לנו כח להמשיך גילוי אור א"ס ב"ה בברכה זו:

"And has commanded us" (vetzivanu) is from the term tzavta, joining, and connection with the Infinite Light, blessed be He, the root of the mitzvos above; therefore we have the power to draw down the revelation of the Infinite Light, blessed be He, with this blessing.

5 והנה אמרו בירושלמי (פ"ק [פרק קמא] דברכות הלכה ח') מטבע קצר פותח בברוך ואינו חותם בברוך ומטבע ארוך פותח בברוך וחותם בברוך.

Now, it is said in the Jerusalem Talmud (Berachos, ch. 1, halachah 8): A short formula opens with "Baruch" and does not seal with "Baruch"; a long formula opens with "Baruch" and seals with "Baruch."

ולהבין זה גם להבין מהו לשון חותם והל"ל [והוה ליה למימר] ומסיים. הענין כי הנה נודע שיש ב' בחיננו [בחינות] בחי' עלמא דאתכסי' ובחי' עלמא דאתגליא.

To understand this — and also to understand what the term “seal” means; it should have said “end” — the matter is that, as is known, there are two levels: the level of the hidden world and the level of the revealed world.

והנה על עלמא דאתגליא נאמר (בראשית ב) ומשם יפרד והי' [והיה] לארבעה ראשים ארבעה נהרות כנגד ארבע מחנות השכינה שהיא מתלבשת בבי"ע כו'

Of the revealed world it is said (Genesis 2), “And from there it divided and became four heads” — four rivers, corresponding to the four camps of the Shechinah, which enclothes itself in Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc.

ובהשתלשלות וירידות המדרגות מדריגה אחר מדריגה בהתלבשותה בעי' [בשבעים] שרים כו' נעשה עלמא דפרודא כו' ושם יש אחיזה וניקה לקליפות וסט"א [וסטרא אחרא] לינק מהקדושה כביכול.

And in the progression and descent of the levels, level after level, as it enclothes itself in the seventy princes, etc., there comes to be the world of separation, etc.; and there the kelipos and the sitra achra have a hold and nurture, to draw from holiness, as it were.

אך אין יניקתם אלא מותרי השפע ופסולת כו' ולא מעיקר הקדושה ח"ו [חס ושלום]

But their nurture is only from the surplus of the flow and the waste, etc., and not from the essence of holiness, heaven forbid.

וענין התהוות מותרי השפע ופסולת בעלי דאתגליי היינו כי הגם שגם עלמא דאתגליי מצד עצמה באמת אינה דבר נפרד ח"ו [חס ושלום] וכמ"ש (דברים ד) כי הוי"ה הוא האלקים כו' אלא שהוא בחי' גילוי מה שהי' [שהיה] בעולם בעלי דאתכסיא

And the matter of how the surplus of the flow and the waste come into being in the revealed world is this: even though the revealed world, too, of itself, is in truth not a separate thing, heaven forbid — as it is written (Deuteronomy 4), “For Havayah is Elokim,” etc. — it is rather the revelation of what was hidden in the hidden world.

וכמשל הולד שמצטייר בבטן הנקבה בהתחלקות עצמות וגידין כו' שהם מטפת הזכר לובן שממנו עצמות כו'.

As in the analogy of the fetus, which is formed in the womb of the female with a differentiation into bones and sinews, etc.: they come from the drop of the male, the white, from which [come] the bones, etc.

אלא שבטפת הזכר לא הי' [היה] התחלקות עצמות וגידין בפועל ממש רק שהי' [שהיה] בכח הטפה ההיא בהעלם וע"י שהייתה בבטן הנקבה ט' חדשים מצטייר בציור הולד ויוצא מהעלם אל הגילוי.

Only, in the drop of the male there was no actual differentiation of bones and sinews; they were only in the potential of that drop, in concealment; and through its being in the womb of the female nine months, it takes on the form of the fetus and emerges from concealment to revelation.

6 והנה כמו במשל הולד כאשר נתגדל ונגמר ציור כל האברים אזי דוחה ממנו מותרות שערות וצפרנים שזהו סימן גידול הולד שהוא בשלימות כשגמרו שעריו וצפרניו כו'

Now, as in the analogy of the fetus: when it has grown and the formation of all the limbs is complete, it then pushes out from itself surpluses, hair and nails; this is the sign of the fetus's growth, that it is complete when its hair and nails are completed, etc.

ובצאתו מרחם אמו דוחה פסולת יותר ע"י פתיחת נקביו כו' מה שלא הי' [היה] פסולת זה בטפה כי אין הולד נוצר אלא מברור שבה.

And when it leaves its mother's womb it expels more waste through the opening of its orifices, etc. — waste that was not in the drop, for the fetus is formed only from the refined part of it.

כך עד"מ בהגלות נגלות סדר ההשתלשלות בעלמא דאתגליא מהעלם אל הגלוי ברבוי התחלקות המדרגות להיות ציור פרטי העולמות במזגם ותכונתם אזי נעשה בחי' מותרי שפע ופסולת שדוחה לחוץ

So too, by way of analogy, when the order of the chain of descent is revealed in the revealed world, from concealment to revelation, in a great division of levels, so that there be the form of the particulars of the worlds in their blend and character, then there come to be surpluses of the flow and waste, which it pushes outward.

והוא מעבר השפע להיות יניקה ואחיזה לס"א [לסטרא אחרא].

And this is the overflow of the flow, [giving] nurture and a hold to the sitra achra.

משא"כ בבחי' עלמא דאתכסיא שהוא בהתכללות כו' ושם חביון עזו ואין שטן ופ"ר [ופגע רע] ח"ו [חס ושלום] כו'.

This is not so with the hidden world, which is in a state of inclusion, etc.; and "there is the hiding of His strength," and there is "no adversary and no evil occurrence," heaven forbid, etc.

7 והנה מטבע קצר רומז לעלמא דאתכסיא שהוא בחי' טפה לבד בהתכללות בבחי' העלם ובכח ולכן הוא מטבע קצר שכולל הכל בלשון קצר

Now, the short formula alludes to the hidden world, which is the level of the drop alone, in inclusion, in concealment and potential; therefore it is a short formula, which includes everything in brief language.

וא"צ [ואין צריך / ואינו צריך] אלא לפתוח בברוך להיות ברכה והמשכה מאור א"ס ב"ה עצמו שהברכה הוא להיות השראה וגילוי מעצמות אור א"ס ב"ה שאינו בגדר עלמין כלל כנ"ל.

And it needs only to open with "Baruch," so that there be blessing and drawing-down from the Infinite Light itself, blessed be He; for the blessing is to be an indwelling and revelation from the essence of the Infinite Light, blessed be He, which is not within the category of worlds at all, as explained above.

8 ומאחר שתמשך שם ברכה והמשכה זו היא בל תמוט עולם ועד כי אין שם יניקה לס"א [לסטרא אחרא] ח"ו [חס ושלום].

And since this blessing and drawing-down will be drawn there, it "shall not be moved forever and ever," for there is no nurture there for the sitra achra, heaven forbid.

אבל מטבע ארוך רומז לעלמא דאתגליא שהיא בחי' גילוי ההתהוות לפרטי פרטים בהתחלקות רבות ועצומות וכך הוא מטבע ארוך באריכות הדברי' [הדברים] בפרטי פרטיות הדברים רבים שנאמרו ונשנו בה.

But the long formula alludes to the revealed world, which is the level of the revelation of creation into its minutest particulars, in many and vast divisions; and so is the long formula, with length of words, in the many detailed particulars of the things that are said and repeated in it.

9 והנה בעלמא דאתגליי אחר שמשם יפרד בבחי' התחלקות הפרטים יש יניקה לס"א [לסטרא אחרא] ח"ו [חס ושלום] וצריך להפרידם שלא יינקו מעיקר הקדושה ח"ו [חס ושלום] רק דרך מעבר השפע ממותרות ופסולת כו' לכן צ"ל ג"כ חותם בברוך.

Now, in the revealed world, after "from there it divided" into the level of the division of particulars, there is nurture for the sitra achra, heaven forbid; and they must be separated, so that they do not draw from the essence of holiness, heaven forbid, but only by way of the overflow of the flow, from the surpluses and waste, etc. Therefore it must also seal with "Baruch."

10 וענין החותם הוא כמו לשון חותם שעל האגרת מבחוץ כדי שלא יקרא באגרת הזאת איש זר אשר אין רצונו שידע הכתוב שם.

The matter of the seal is like the term "seal" [used for the one] on the outside of a letter, so that no stranger reads this letter, one whom [the writer] does not want to know what is written there.

כך הוא החותם הזה מן הברכה וההמשכה אשר ימשיך עוד אחר המטבע הארוך שהמשכה זו שהיא גלוי ההעלם תהי' [תהיה] רק בבחי' הקדושה לבדה ואין לזרים אתה חלק ונחלה

So too is this seal of the blessing and drawing-down that one draws further after the long formula: that this drawing-down, which is the revelation of the hidden, be only in the realm of holiness alone, and that strangers have no portion or inheritance in it.

וזהו ההפרש שבין פתיחת הברכה לחתימתה כי פתיחת הברכה הוא המשכת הגילוי לבד להיות ברוך ונמשך ה' אלקי ישראל מעולם עד עולם. אבל החתימה היא שתהי' [שתהיה] המשכה זו בקדושה דוקא.

And this is the difference between the opening of the blessing and its seal: the opening of the blessing is the drawing down of the revelation alone, that "blessed" and drawn down be "Havayah, the G-d of Israel, from world to world"; but the seal is that this drawing-down be specifically in holiness.

הבוחר בעמו ישראל באהבה. (מלאכי א) ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי. (תהלים מז) יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב כו'.

"Who chooses His people Israel with love"; (Malachi 1) "And I loved Yaakov, and Eisav I hated"; (Psalms 47) "He chooses our inheritance for us, the pride of Yaakov whom He loved," etc.

ולכן נקי בלשון חותם כמו שחותמין על האגרת שלא יקרא אחר וכמו חותם ממגע זר שהוא שמירה כו'.

Therefore it is called by the term “seal,” as one seals a letter so that another will not read it, and like a seal against the touch of a stranger, which is a safeguard, etc.

ולכן חותמין בברוך שהיא המשכה מבחי' המקיף שהיא שמירה מלמעלה כמ"ש (שם קכא) ה' שמרך ה' צלך כו'

And therefore one seals with “Baruch,” which is a drawing down from the level of the encompassing, which is a protection from above, as it is written (ibid. 121), “Havayah is your guardian, Havayah is your shade,” etc.

ולכן החותם של כללות ישראל הוא בנעילת יו"כ [יום כפור] שאז זוכים למעלה העליונה (ויקרא טז) לפני הוי"ה תטהרו למעלה מבחי' הוי"ה כו' וכמ"ש במ"א:

Therefore the seal of the community of Israel as a whole is at Ne'ilah of Yom Kippur, for then they merit the highest level: (Leviticus 16) “Before Havayah you shall be purified” — above the level of Havayah, etc., as explained elsewhere.

11 ועתה נבא לביאור ענין ב' ברכות ראשונות של נשואין שהם יוצר האדם ואשר יצר את האדם בצלמו.

Now we will come to the explanation of the matter of the first two blessings of marriage, which are “Who forms man” and “Who formed man in His image.”

הראשונה פותחת בברוך ואינה חותמת והשניה פותחת בברוך וחותמת בברוך.

The first opens with “Baruch” and does not seal, and the second opens with “Baruch” and seals with “Baruch.”

והענין כי הנה בגמרא (כתובות ח' א' ע"ש) אמרו שבי' יצירות הללו כנגד שתי יצירות שהי' [שהיה] באדה"ר [באדם הראשון] תחלה נברא האדם לבדו בדו פרצופין ואח"כ נסר הקב"ה את חוה כו'.

The matter is that in the Gemara (Kesubos 8a; see there) they said that these two formations correspond to the two formations that there were with Adam, the first man: first, man was created alone, with two faces, and afterwards the Holy One, blessed be He, sawed off Chavah (Chavah), etc.

וביאור הדבר הנה אדם וחוה רומזים לתושב"כ [לתורה שבכתב] ותושב"פ [ותורה שבעל פה] תושב"כ [תורה שבכתב] בחי אדם בחי טפת הזכר לובן שממנו עצמות כו'

The explanation of the matter: Adam and Chavah allude to the Written Torah and the Oral Torah. The Written Torah is the level of Adam, the level of the drop of the male, the white, from which [come] the bones, etc.

כי תושב"כ [תורה שבכתב] היא בחי חכמה עלאה שאינה אלא בחי טפה ונקודה שהחכמה היא בחי ברק המבריק במוחו

For the Written Torah is the level of supernal Chochmah, which is only the level of a drop and a point; for Chochmah is the level of lightning that flashes in one's mind.

שעדיין לא באה לידי אורך ורוחב ההשגה להבין ולהשיג כל דרכי החכמה בכלל ובפרט רק שהוא כברק בעלמא שמתנוצץ ומאיר במוחו כח ההשכלה

It has not yet come to the length and breadth of comprehension, to understand and grasp all the paths of the wisdom in general and in particular; rather, it is like mere lightning that sparkles and illuminates the power of intellect in his mind.

ואינו מתגלה אלא בחי נקודה אלא שאח"כ מתפשטת הנקודה כאורך ורוחב ובאה לידי השגה ואזי נקראת בשם כינה כו'

And it is not revealed except as a point; but afterwards the point expands in length and breadth and comes to comprehension, and then it is called by the name Binah, etc.

וכך היא בחי תושב"כ [תורה שבכתב] שאין בה גילוי ההשגה שהרי ר"ע [רבי עקיבא] הי' [היה] דורש על כל קוץ וקוץ תלי תלים של הלכות.

And so is the level of the Written Torah, in which there is no revelation of comprehension; for Rabbi Akiva would expound on each and every thorn mounds upon mounds of laws.

שההלכות הללו אינן מבוארות ונגלות בגילוי ההשגה בקוץ ההוא רק שכל קוץ וקוץ כלול מכמה תלי תלים של ההלכות הכלולים ונעלמים בקוץ ההוא מבחי העלם

These laws are not explained and revealed in manifest comprehension in that thorn; rather, each and every thorn includes many mounds upon mounds of laws, which are included and hidden in that thorn in a state of concealment.

והרי אין בקוץ זה אלא רמז בעלמא ובחיי נקודה והקוצין הן בחיי תגין.

And in this thorn there is only a mere hint and the level of a point. And the thorns are the level of the crowns (tagin).

12 וכן עדיין בכל בחיי טנת"א [טעמים נקודות תגין אותיות] הכל רמוזים לכמה ענינים וכמה סודות מופלאים. וכל זה הוא בתושב"כ [בתורה שבכתב] בבחי' העלם ובכח ולא בפועל וגילוי

And so too, in this manner, in all the aspects of the cantillation marks, vowels, crowns and letters: all allude to many matters and many wondrous secrets. And all this is in the Written Torah in a state of concealment and potential, and not in actuality and revelation.

וכמשל טפת הזכר הכלולה מכל הבחי' שכולד לובן שממנו עצמות וגידין וכי' שבטפה ההיא אין התחלקות העצמות וגידים כו' נגלים בפוי"מ [בפועל ממש] רק שהם בהעלם ובכח.

As in the analogy of the drop of the male, which includes all the aspects that are in the fetus, the white, from which [come] the bones, sinews, etc.: in that drop the differentiation of the bones and sinews, etc., is not revealed in actual fact; they are only in concealment and potential.

ויציאתם מהעלם אל הגילוי הוא ע"י שהייה ט"ח [ט' חדשים] בבטן הנקבה ששם מצטייר הולד והיא מוציאתו לידי גילוי בהתחלקות האברים פרטיים נגלים.

And their emergence from concealment to revelation is through remaining nine months in the womb of the female, where the fetus takes form; and she brings it out to revelation, in the differentiation of particular, revealed limbs.

וכך הוא עדי"מ יציאת ההעלם מתושב"כ [מתורה שבכתב] שהיא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] לידי גילוי הוא ע"י תושב"כ [תורה שבעל פה] (ור"ע [ורבני עקיבא] הי' [היה] דורש כו' כי ר"ע [רבי עקיבא] הי' [היה] מקור תושב"כ [תורה שבעל פה] כמו שאמרו סתם ספרי כו' וכולהו אליבא דר"ע [דרבני עקיבא] שהיא בחי' חכמה תתאה.

And so, by way of analogy, the emergence of the concealed of the Written Torah, which is the level of supernal Chochmah, into revelation is through the Oral Torah (and Rabbi Akiva would expound, etc., for Rabbi Akiva was the source of the Oral Torah, as they said, "an anonymous Sifrei," etc., "and all of them follow Rabbi Akiva"), which is the level of lower Chochmah.

שממאמר א' שבתושב"כ [שבתורה שבכתב] כמו ענין שמירת שבת שנאמרה בתוי בכלל נעשה מסכת שלימה שהוא גילוי פרטי הלכות שבת מה הן האבות מלאכות וכיצד מתחייב בהן וכל עניניהם בכל פרטיהן ודקדוקיהן.

For from one statement in the Written Torah, such as the matter of keeping Shabbos, which was stated in the Torah in general terms, a complete tractate is made, which is the revelation of the particulars of the laws of Shabbos: what the primary categories of labor are, and how one becomes liable for them, and all their matters in all their particulars and fine points.

ולכן נק' תושבע"פ [תורה שבעל פה] בשם חוה כי חו"ה בגימטריא המילוי של חו"ה (שהוא עולה י"ט) כי המילוי הוא גילוי ההעלם כמ"ש במ"א וגם חוה לשון גילוי כי תרגום ויגד וחוי. והגדה לשון המשכה שנמשך מהעלם אל הגילוי

Therefore the Oral Torah is called by the name Chavah, for Chavah is numerically equal to the filling of Havayah (which amounts to 19), for the filling is the revelation of the concealed, as explained elsewhere. Also, Chavah is a term of revelation, for the Targum of "and he told" is "vachavi." And telling (haggadah) is a term of drawing down, drawing from concealment to revelation.

וז"ש [וזהו שכתוב] ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ולכאורה א"כ למה קרא שמה חוה הי' [היה] לו לקרא שמה חיה אלא לפי שחוה ל' [לשון] גילוי

And this is [the meaning of] what is written, "And the man called his wife's name Chavah, because she was the mother of all living." Seemingly, then, why did he call her Chavah? He should have called her Chayah! Rather, [it is] because Chavah is a term of revelation.

וזהו כי היא היתה אם כל חי פי' ולכך הוציאתם מהעלם אל הגילוי כמו אם הבנים שהולד מצטייר בקרבה והיא מוציאתו מהעלם:

And this is "because she was the mother of all living," meaning: and therefore she brought them out from concealment to revelation, like the mother of children, in whom the fetus takes form and she brings it out from concealment.

13 וזהו יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחזה דעת פי יום ליום בחי תושב"כ [תורה שבכתב] יביע אמר

אמ"ר [אש מים רוח] ר"ת [ראשי תיבות] אש מים רוח ובחי תושב"כ [תורה שבכתב] יביע כמעין הנובע ממקורו

And this is [the meaning of] "Day to day pours forth speech, and night to night expresses knowledge." Explanation: "Day to day" is the level of the Written Torah; "pours forth speech (omer)": omer is an acronym of fire (esh), water (mayim), air (ruach); and in the level of the Written Torah it "pours forth" like a spring that flows from its source,

שהוא עדיין דבוק במקורו ומתאחד עמו לפי שתושב"כ [שתורה שבכתב] היא בחי ח"ע [חכמה עילאה] ושם

שורה ומתגלה אוא"ס [אור אין סוף] הוי"ה בחכ' [בחכמה]

which is still attached to its source and one with it; because the Written Torah is the level of super-nal Chochmah, and there the Infinite Light, Havayah, rests and is revealed in Chochmah.

ולכן שם יביע כמעין הנובע שנובע מן המקור ואינו הולך ומתפשט באורך ורוחב רק נביעו דחכמתא בלבד שהיא בחי נקודה וברק המבריק

Therefore there [it says] "pours forth," like a flowing spring, which flows from the source and does not go and spread out in length and breadth, but is only the flowing of Chochmah, which is the level of a point and a flashing lightning.

והאמ"ר [והאש מים רוח] שהוא ר"ת [ראשי תיבות] אש מים רוח כלולים ומתעלים בו בהעלם ובכח ולא בגלוי

ובפ"מ [ובפועל ממש]

And the omer, which is the acronym of fire, water, air, is included and elevated in it in concealment and potential, and not in revelation and in actual fact.

שאין שם התחלקות בחי אש רוח מים ממש כמו שהם אחר שנפרטו ובאו לידי גילוי רק הם בבחי

נביעו בלבד כהתכללות המעין הנובע ממקורו ומתאחד ונכלל במקורו הוא א"ס ב"ה הוי"ה בחכ'

[בחכמה].

For there is no differentiation there of the levels of fire, air and water as such, as they are after they have been particularized and come to revelation; they are only in the level of the flowing alone, like the inclusion of the spring that flows from its source and is united and included in its source, which is the Infinite One, blessed be He, Havayah in Chochmah.

ולילה ללילה בחיי תושבע"פ [תורה שבעל פה] יחזה דעת בבחי' גילוי לבאר ולפרט פרטי התחלקות ההתהוות כמו שהם בסדר ההשתלשלות במדרגות רבות ועצומות (וזהו שמשרע"ה [שמש רבינו עליו השלום] למד ביום מקרא ובלילה משנה כשהי' [כשהיה] בהר כו'):

"And night to night" is the level of the Oral Torah, "expresses knowledge" in revelation, to explain and detail the particulars of the division of creation as they are in the order of the chain of descent, in many and vast levels. (And this is why Moshe Rabbeinu, peace be upon him, learned Scripture by day and Mishnah by night when he was on the mountain, etc.)

14 והנה ברכה ראשונה כנגד אדה"ר [אדם הראשון] שהיא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] תושב"כ [תורה שבכתב] דהיינו כדי להמשיך אור א"ס בחכמה כו'

Now, the first blessing corresponds to Adam, the first man, who is the level of supernal Chochmah, the Written Torah — that is, to draw down the Infinite Light into Chochmah, etc.

ופי' יוצר כמו צר צורה עד"מ שהוא מצייר תמונת החומר. ותמונה זו היא גי'כ גילוי בערך החומר שהי' [שהיה] חומר פשוט כמו גוף גולמת המתכת.

And the meaning of "Yotzer" (Who forms) is like "forming a form" (tzar tzurah), by way of analogy, one who fashions the shape of the material. And this shape too is a revelation in relation to the material, which was simple material, like the body of a raw lump of metal.

15 ומראהו ומעשהו או הצורה שמציירין עליו הוא גילוי החומר שנעשה על תמונה זו דוקא

Its appearance and its workmanship, or the form that is fashioned upon it, is the revelation of the material, which was made into this particular shape.

והרי ציור זה אינו דבר נפרד ואין הציור נראה דבר בפ"ע [בפני עצמו] אלא שע"י הציור מתראה תבנית הכלי באופן יותר נאות מכמות שהי' [שהיה] גולמו. וגולמת הכלי עצמו הוא שנצטייר ונתגלה.

And this form is not a separate thing, nor is the form seen as a thing in itself; rather, through the form the structure of the vessel appears in a more fitting way than it was in its raw state; and it is the raw material of the vessel itself that was formed and revealed.

כך הנה בנמשל האדם שהוא תושב"כ [תורה שבכתב] הוא גי'כ בבחי' גילוי אל החומר הראשון שהוא כח ההיולי שלא נתפס בו שום גילוי

So too in the analogue: "Adam," which is the Written Torah, is also in the level of revelation relative to the primordial matter, which is the hylic potential, in which no revelation at all is grasped.

שעליו נאמר (תהלים יח) ישת חשך סתרו וחומר ההיולי הוא נקי בשם אדם דכריאה וראשית הגילוי הוא בחכמה תושב"כ [תורה שבכתב] ונקי אדם דיצי" [דיצירה].

Of this it is said (Psalms 18), "He made darkness His hiding place." The hylic matter is called by the name "Adam of Beriah," and the beginning of revelation is in Chochmah, the Written Torah, and it is called "Adam of Yetzirah."

וברכה שניה נגד חוה בחי' תושבע"פ [תורה שבעל פה].

And the second blessing corresponds to Chavah, the level of the Oral Torah.

ולכן נתוסף בה תיבת את. אשר יצר את האדם. את פי' בחי' אותיות מא' ועד תי"ו שהאותיות הן מבחי' עלמא דאתגליא כי האותיות הן גילוי השכל.

Therefore the word "es" is added in it: "Who formed es ha'adam." "Es" means the level of the letters, from alef to tav, for the letters are of the level of the revealed world, since the letters are the revelation of the intellect.

16 והיינו גילוי חכמה תתאה שהיא בחי' גילוי לחכמה עלאה תושב"כ [תורה שבכתב] כנ"ל והוא גילוי אחר גילוי שהח"ע [שהחכמה עילאה] הוא גילוי חומר הראשון ההיולי כנ"ל.

That is, the revelation of lower Chochmah, which is the level of revelation of supernal Chochmah, the Written Torah, as explained above; and it is a revelation after a revelation, for supernal Chochmah is the revelation of the primordial hylic matter, as explained above.

וזהו בצלמו בצלם דמות תבניתו. כי צלם לשון ציור וגילוי וכפל בצלמו בצלם. פי' גילוי אחר גילוי.

And this is "in His image, in the image of the likeness of His form." For "image" is a term of form and revelation, and the doubling, "in His image, in the image," means revelation after revelation.

גילוי הראשון להיות אור א"ס בחכמ' [בחכמה] עלאה בבחי' יביע ואח"כ גילוי חכמה תתאה והיא היא דמות תבניתו דהיינו בחי' עלמא דאתגליי ממש.

The first revelation is that the Infinite Light be in supernal Chochmah in the manner of "pours forth"; and afterwards [comes] the revelation of lower Chochmah, and it is "the likeness of His form," that is, the level of the actual revealed world.

17 והתקין לו ממנו בנין עדי עד שבח"י עלמא דאתגליי אע"פ [אף על פי] שרגליי [שרגליה] יורדות כו' מ"מ איננה דבר נפרד ח"ו [חס ושלום] אלא והתקין לו ממנו בעצמו

"And prepared for him from himself an everlasting edifice": the revealed world, even though "her feet go down," etc., nevertheless is not a separate thing, heaven forbid, but rather "and prepared for him from himself" — from his very self.

כי גילוי חכמה תתאה הוא גילוי הארת אור א"ס ב"ה עצמה שבחכ' [שבחכמה] עלאה

For the revelation of lower Chochmah is the revelation of the radiance of the Infinite Light itself, blessed be He, that is in supernal Chochmah.

אלא לפי שבה נפרטו ונתחלקו בבחי' רבוי המדרגות בדרך פרט מה שהיו כלולים בח"ע [בחכמה עילאה] בהעלם בדרך כלל הנה האור שבה הוא מצומצם ומלוכש בכמה מיני צמצומים והתלבשות שונות

Only, since in it there were particularized and divided, in a multitude of levels, in particular form, what had been included in supernal Chochmah in concealment, in general form, the light in it is contracted and enclothed in many kinds of contractions and various enclothings,

כדי להאיר ולהתגלות בכל מדרגה ומדרגה לפי מה שהיא להיות המדרגות ההם נראים ונגלים ולא יתבטלו במציאות.

in order to shine and be revealed in each and every level according to what it is, so that those levels be seen and revealed and not be nullified out of existence.

18 וכ"כ [וכן כתב] נתצמצם האור ונתמעט עד שירד מדרגה אחר מדרגה בסתר המדרגות שהלכוש מסתיר ומכסה על האור ההוא ונעשה מקור לעלמא דפרודא להיות משם יפרד כו'.

And the light was contracted and diminished so much, until it descended level after level into the hiddenness of the levels, where the garment hides and covers that light, and it became a source for the world of separation, that "from there it divides," etc.

אבל עיקר צמצום האור הוא כדי שיהיה בנין העולמות שלא יתבטלו במציאות וזהו בנין עדי עד

But the main purpose of the contraction of the light is that there be the edifice of the worlds, that they not be nullified out of existence; and this is "an everlasting edifice,"

דהיינו להיות לעדי עד ימלוך להיות מדת מלכותו עדי עד למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית.

that is, that He reign forever and ever: that the attribute of His sovereignty be forever, above without end and below without limit.

19 והיא התגלות מלכותו בבחי' א"ס ממש רק שכדי שיהי' [שיהיה] גילוי א"ס ב"ה בבחי' מלכותו הוצרך להיות בחי' בנין.

And this is the revelation of His sovereignty in the level of the actual Infinite; only, in order that there be a revelation of the Infinite One, blessed be He, in the level of His sovereignty, there had to be the level of an edifice,

דהיינו להיות הסתר האור וצמצומו והתלבשותו בכמה מיני לבושין עד שיאיר ויתגלה אור זה בבחי' זו דוקא.

that is, the concealment of the light, its contraction and its enclothing in many kinds of garments, until this light shines and is revealed in this level specifically.

כי אור א"ס מצד עצמו כשמו כן הוא אין לו סוף כו' ולא מכל מדות כלל כמ"ש במ"א

For the Infinite Light in itself is as its name: it has no end, etc., and is not of any of the attributes at all, as explained elsewhere.

ואפי' [ואפילו] אור א"ס שבח"ע [שבחכמה עילאה] הוא בבחי' צמצום ולבוש שח"ע [שחכמה עילאה] נק' בשם לבוש לאור א"ס כו'.

And even the Infinite Light that is in supernal Chochmah is in a state of contraction and garment, for supernal Chochmah is called a garment for the Infinite Light, etc.

20 וכל מה שירד האור ונתגלה גילוי אחר גילוי ירידה היא זו. ומיעוט האור והתלבשותו וירידה זו היא כדי שיאיר אור א"ס ב"ה גם במדרגות התחתונות.

And to whatever extent the light descended and was revealed, revelation after revelation, this is a descent. And this diminution of the light and its enclothing, and this descent, are so that the Infinite Light, blessed be He, shine also in the lower levels.

כי נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים וא"כ תכלית המכוון מבחי' מלכותו להחיות עולמות נפרדים אינה להיות נפרד ח"ו [חס ושלום] רק אדרבה להיות בנין עדי עד כי והתקין לו ממנו כו' כנ"ל:

For the Holy One, blessed be He, desired to have a dwelling place among the lower realms; and if so, the ultimate intent of His sovereignty in giving life to separate worlds is not that they be separate, heaven forbid, but on the contrary, that there be "an everlasting edifice," for "and prepared for him from himself," etc., as explained above.

21 אך הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] זכה נעשה לו סם חיים כו' דבזכותא תליא מילתא ואחר כוונת

הלב של העוסק בתורה נאמרו הדברים

However, our Sages, of blessed memory, said, "If he merits, it becomes for him an elixir of life," etc. — for the matter depends on merit, and the words were said according to the intention of the heart of the one who occupies himself with Torah.

כי לפי שעוסק בתושבע"פ [בתורה שבעל פה] שהיא חכמה תתאה שירדה לעלמא דפרודא ונתלבשה בדברי

[בדברים] גשמיים [גשמיים] שהם מהע' [מהשבעים] שרים שנתלבשה בהם ברבוי השתלשלות המדרגות ליתן

בהם כח וממשלה על הדברים הגשמיים ההם

For since he occupies himself with the Oral Torah, which is lower Chochmah, which descended into the world of separation and enclothed itself in physical things, which are from the seventy princes, in which it enclothed itself through the great chain of descent of the levels, to give them power and dominion over those physical things;

והדבר הגשמי שעוסק בו שהוא תחת ממשלת השרים הוא המסתיר ומכסה על קדושת אור א"ס הנמשך

מחכמה עלאה ומתלבש בחכמה תתאה לכך יכול להמשיך את האדם ולהורידו ולהפילו למטה

and the physical thing with which he occupies himself, which is under the dominion of the princes, is what hides and covers the holiness of the Infinite Light that is drawn from supernal Chochmah and enclothed in lower Chochmah — therefore it can draw a person and bring him down and make him fall below,

כל יראה גאות ה' והוד מעטה לבושו שהוא התלבשות אור א"ס ב"ה הנמשך ומתלבש בחכמה תתאה

בפסק הלכה הערוכה בדברים הגשמיים ההם. כי דבר ה' זו הלכה והיא חכמתו ורצונו כו'.

so that "he not see the majesty of Havayah" and the splendor of the mantle of His garment, which is the enclothing of the Infinite Light, blessed be He, that is drawn down and enclothed in lower Chochmah, in the ruling of the law as it is set forth concerning those physical things. For "the word of Havayah" — this is halachah, and it is His wisdom and His will, etc.

22 ולכך לא זכה ונמשך אחר עלמא דפרודא וגורם להפריד עלמא דאתגליי היא חכמה תתאה ממקורה

ושרשה היא ח"ע [חכמה עילאה] ונותן יד וממשלה להיות שליטה ואחיזה לקליפות וס"א [וסטרא אחרא]

Therefore, [if] he did not merit and is drawn after the world of separation, he causes the separation of the revealed world, which is lower Chochmah, from its source and root, which is supernal Chochmah; and he gives a hand and dominion for there to be rule and a hold for the kelipos and the sitra achra,

שיהי' [שיהיה] יניקתם ואחיזת' מעיקר הקדושה כו' ולא מן השמרים ופסולת אשר ניתן להם כדי חיותם מלמעלה מחכמה תתאה היא מלכותו ית' בהתלבשות' בהשרי' [בהשרים] כו'

so that their nurture and hold be from the essence of holiness, etc., and not from the dregs and waste that were given to them for their life-force from above, from lower Chochmah, which is His sovereignty, may He be blessed, in its enclothing in the princes, etc.,

דרך ירידת והשתלשלות המדרגות מדרגה אחר מדרגה עד שירדה בסתר המדרגות שנמשך להם חיות מעט מן השמרים והפסולת דרך יניקת שערות וצפרנים מותרי השפע כו'.

by way of the descent and chain of the levels, level after level, until it descended into the hiddenness of the levels, so that a little life-force is drawn to them from the dregs and waste, by way of the nurture of hair and nails, the surplus of the flow, etc.

כי מאחר שנמשך אחר גשמית הדברים שהן מהשרים כו' ומחשיב אותם ליש ועיקר הרי מעורר כך למעלה כביכול

For since he is drawn after the physicality of things, which are from the princes, etc., and regards them as something existing and primary, he thereby arouses the same above, as it were.

ולכך נעשה לו סם המות ממש שלוקח חיותו מהקליפות הנקרא מות ומשם נופל לו מחשבות רעות מהיכלות הקליפות וס"א [וסטרא אחרא] להחזיק א"ע [את עצמו] ליש ודבר במה שלומד כו'

And therefore it becomes for him an actual "elixir of death," for he takes his life-force from the kelipos, which are called death; and from there evil thoughts fall upon him from the chambers of the kelipos and sitra achra, to regard himself as something existing and significant through what he learns, etc.

[ועיי' [ועיין] ביומא ד' ע"ב ב' ע"פ וזאת התורה אשר שם משה זכה כו' ובזוהר ר"פ חקת בענין וזאת ועיי' [ועיין] בפ' בהר דף ק"י ע"ב בענין ועשה טוב כו' ע"ש]

[And see Yoma 72b, on "And this is the Torah that Moshe placed": "If he merits," etc.; and in the Zohar at the beginning of Parshas Chukas, on the matter of "And this"; and see Parshas Behar, folio 110b, on the matter of "And do good," etc.; see there.]

וזהו האומר אין לי אלא תורה כו' שאומר אין לי לעצמי מפני שהוא בבחי' לא זכה ורוצה להיות לעצמו יש ודבר נפרד.

And this is "one who says, 'I have nothing but Torah,'" etc.: that he says, "I have nothing [but Torah] for myself," because he is in the state of "did not merit" and wants to be, for himself, something existing and a separate thing.

23 ולכן אפי' [אפילו] תורה אין לו שהתורה היא נשפעת ונמשכת במקום קדושה דוקא

Therefore "even Torah he does not have," for the Torah is bestowed and drawn down specifically in a place of holiness.

כי אין אור א"ס שורה אלא במי שבטל כו' והיינו סטרא דקדושה ולכן כל השפעת הקדושה היא ממנה ולזולתה דהיינו שאינו רוצה לעצמו

For the Infinite Light rests only on one who is nullified, etc.; and this is the side of holiness. Therefore all the bestowal of holiness is from itself and to another, that is, one does not want [it] for oneself.

משא"כ סטרא דקליפה הרי כל טיבו דעבדין לגרמייהו וכי' ולכן א' על דואג ואחיתופל דלא מסקי שמעתתא אליבא דהלכתא

This is not so with the side of kelipah, for "all the good that they do, they do for themselves," etc. Therefore it is said of Doeg and Achitophel that they did not bring their learning to accord with the halachah.

אבל בדהע"ה [בדוד המלך עליו השלום] כתי' [כתיב] וה' עמו שהלכה כמותו בכ"מ [בכל מקום] והיינו לפי שהמשכת התורה היא דוקא במקום קדושה ואחר כוונת הלב של העוסק בתורה.

But of King David, peace be upon him, it is written, "And Havayah was with him" — that the halachah follows him in every place. And this is because the drawing down of the Torah is specifically in a place of holiness, and according to the intention of the heart of the one who occupies himself with Torah.

כי כפי מה שהוא באתעדל"ת [באתערותא דלתתא]. כך מעורר למעלה שיערה עליו רוח ממרום באתעדל"ע [באתערותא דלעילא] אם זכה ומדבק א"ע [את עצמו] באור א"ס הנמשך בתורה

For according to how he is in the arousal from below, so he arouses above, that "a spirit from on high be poured upon him" in an arousal from above — if he merits and cleaves to the Infinite Light that is drawn down in the Torah,

וכמ"ש וכל בניך למודי ה'. דהיינו שיהא לימוד הלכה זו מפני שהיא דבר ה' כו'.

as it is written, "And all your children shall be taught of Havayah"; that is, that his learning of this halachah be because it is the word of G-d, etc.

אך הכח הזה להיות המשכת אור א"ס שבתורה בקדושה דוקא הוא הוא מבחי' החותם שלמעלה

But this power, that the drawing down of the Infinite Light that is in the Torah be specifically in holiness, is from the level of the seal above,

וכמ"ש חתום תורה בלימודי שפי' בלימודי להיות למודי ה' דוקא וחותם זה הוא המפריד הקליפות שלא יינקו מעיקר הקדושה ח"ו [חס ושלום] כנ"ל.

as it is written, "Seal the Torah among My disciples" — the meaning of "among My disciples" being that they be "taught of Havayah" specifically; and this seal is what separates the kelipos, so that they not draw from the essence of holiness, heaven forbid, as explained above.

ולכן אנו חותמין בברוך שלא יהיה יניקה ואחיזה לקליפות ע"י לא זכה כי גם חותם זה באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] תליא מילתא.

Therefore we seal with "Baruch," so that there be no nurture or hold for the kelipos through "did not merit"; for this seal too depends on the arousal from below.

24 והנה מבקשי ה' יבינו כל שכמו שהוא לענין תורה כך כיוצא בזה הוא לענין עבודת הלב באהוי"ר [באהבה ויראה] כו'.

Now, "those who seek Havayah will understand all": that just as it is with regard to Torah, so, similarly, it is with regard to the service of the heart, in love and awe, etc.

כי הנה ב' בחינות יש בלב דהיינו פנימיות הלב וחיצוניותו. בחי' פנימית הלב היא התלהטות והתלהבות האהבה לה' בשמחה וטוב ללב מרוב כל

For there are two levels in the heart: the inner dimension of the heart and its outer dimension. The level of the inner dimension of the heart is the blazing and flaming of love for G-d, with joy and gladness of heart, more than anything,

שהיא שמחת הנפש האלקית המשכלת ומתבוננת באור א"ס ב"ה מקור חוצבה ושרשה שהיתה כלולה במאצילה ב"ה טרם ירידתה לעוה"ז.

which is the joy of the G-dly soul, which intellectually grasps and contemplates the Infinite Light, blessed be He, the source from which it was hewn and its root, in which it was included in its Emanator, blessed be He, before its descent into this world.

25 וגם עתה כן הוא כל חפצה וכל ישעה להתענג על ה' הוא אור א"ס ב"ה ממש אהבה בתענוגים בגילוי אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה בחכמה שבנפש כח מ"ה [מה] כו'.

And now, too, it is so: all its desire and all its salvation is to delight in G-d, that is, the actual Infinite Light, blessed be He — love in delights, in the revelation of the Infinite Light, blessed be He, in the Chochmah that is in the soul, the koach mah (“the power of what”), etc.

ואיזהו חכם הרואה את הנולד מאין כו' שאין העולם מעלים ומסתיר על אור א"ס ב"ה שאינו בגדר עלמין כלל וכולא קמ"י [קמיה] כלא וכאין ממש.

“Who is wise? One who sees what is born” — from nothing, etc.; for the world does not conceal and hide the Infinite Light, blessed be He, which is not within the category of worlds at all, and all before Him is as nothing and truly as naught.

26 ואי לזאת תהי' [תהיה] דביקות הנפש בשרשה באלק"י חיים בהתכללות ויחוד עצום כמו שהיתה כלולה ומיוחדת טרם ירידתה וע"ז נאמר יום ליום יביע כמעין הנובע ממקורו שמתאחד עמו

And therefore there will be a cleaving of the soul to its root in the living G-d, in a tremendous inclusion and unity, as it was included and united before its descent; and of this it is said, “Day to day pours forth,” like a spring that flows from its source and is united with it.

ומזה תהי' [תהיה] שמחת הנפש בה' עושה הוא אור א"ס ב"ה השורה ומתגלה בחכמה

And from this will come the soul's rejoicing in G-d its Maker, that is, the Infinite Light, blessed be He, which rests and is revealed in Chochmah.

ותהי [ותהיה] השמחה גדולה לאלהים בהתלהבות והתלהטות הנפש מחמת קרבת ה' הטוב לה ובשמחתה לא יתערב זר ח"ו [חס ושלום] כי אין בנמצא שמחה זו כמוה וכדוגמתה בזה לעו"ז [לעומת זה] כלל.

And the joy will be great unto G-d, with the flaming and blazing of the soul because of the nearness of G-d, which is good for it; "and in its joy no stranger shares," heaven forbid, for in [the side that is] "one opposite the other" there exists no joy like it or resembling it at all.

שהיא מבחי' יחידה שבנפש שאינה מלוכשת כלל בלבושי הגוף והנפש הבהמית רק שתתמלא הנפש אורה ושמחה לה' לבדו.

For it is from the level of yechidah in the soul, which is not enclothed at all in the garments of the body and the animal soul; rather, the soul is filled with light and joy for G-d alone.

27 וזוהי מדת יום ואור כמ"ש יום ליום יביע. אבל חיצוניות הלב היא מדת לילה וחשך שיש בו העלם והסתר מלבושי הגוף ונה"ב [ונפש הבהמית] שמנוגה שמלבישים את הנפש.

And this is the quality of day and light, as it is written, "Day to day pours forth." But the outer dimension of the heart is the quality of night and darkness, in which there is concealment and hiding from the garments of the body and the animal soul, which is from nogah, which clothe the soul.

וכמו שהמדות שבנפש אלקית אהוי"ר [אהבה ויראה] כו' כך הם בזה לעו"ז [לעומת זה] כי אהבה זו היא מבחי' יחודא תתאה שנראה העולם ליש כו'

And just as [there are] the emotive attributes in the G-dly soul, love and awe, etc., so they are [also there], "one opposite the other"; for this love is from the level of the lower unity, in which the world appears as something existing, etc.,

מחמת התלבשות אור א"ס בהשתלשלות וירידת המדרגות עד שנעשה עוה"ז הגשמי כו' ולכן צריך מלחמה ולאם מלאם יאמץ ואלמלא הקב"ה כו'

because of the enclothing of the Infinite Light in the chain of descent and the descent of the levels, until this physical world came to be, etc. Therefore war is needed, "and one nation shall be mightier than the other nation," and "were it not that the Holy One, blessed be He," etc.,

שיש כח נפשו לעורר את האהבה עד שתחפץ להתפשט מלבושי [מלבושיה / מלבושים] לפי שבאמת אינה דבר נפרד כו' רק היחוד הוא מבחי' יחוו"ת [יחודא תתאה] כו'

for it is in the power of his soul to arouse the love until it desires to divest itself of its garments, because in truth it is not a separate thing, etc.; only, the unity is of the level of the lower unity, etc.

(ועמ"ש ע"פ שיר השירים בענין ב' בחי' כלה משם יובן מ"ש כאן ועיין עוד מ"ש ע"פ צאנה וראנה בענין שאו ידיכם כו') וע"ז התפלל דהע"ה [דוד המלך עליו השלום] יחד לבבי.

(And see what is explained on "Shir HaShirim," on the matter of the two levels of "kallah"; from there what is said here will be understood. And see further what is explained on "Tze'enah u're-nah," on the matter of "Lift up your hands," etc.) And for this King David, peace be upon him, prayed, "Unite my heart."

כי אע"פ [אף על פי] שהם שני לבבות מדת יום ומדת לילה אינן נפרדים בעצמותן ח"ו [חס ושלום] רק מדת הלילה היא בחי' גילוי לעצמיות המדה

For even though they are two hearts, the quality of day and the quality of night, they are not separate in their essence, heaven forbid; only, the quality of night is the level of revelation of the essence of the attribute,

שהיא מדת יום כדי שתבא בבחי' גילוי בפו"מ [בפועל ממש] מהעלם ומצפוני בינת הלב לידי גילוי הלב בפו"מ [בפועל ממש] שיהא הלב כלי ומשכן להשראת אהבה זו.

which is the quality of day, so that it come into revelation in actual fact, from the concealment and hidden recesses of the understanding of the heart into the revelation of the heart in actual fact, so that the heart be a vessel and dwelling place for the indwelling of this love.

28 וכן אהבה עליונה הבאה מלמעלה מן השתלשלות בחי' אהבה בתענוגים מבחי' יחודא עילאה תהיה בגילוי הנפש באהבת הלב המלובשת בגוף ונפש הבהמית

So too, the supernal love that comes from above the chain of descent, the level of love in delights, from the level of the higher unity, is to be revealed in the soul in the love of the heart that is enclothed in the body and the animal soul,

שהיא האהבה מיחודא תתאה ואין גילוי המדה דבר נפרד מעצמיות המדה רק והתקין לו ממנו כו'.

which is the love from the lower unity; and the revelation of the attribute is not a thing separate from the essence of the attribute, but rather "and prepared for him from himself," etc.

אלא שא"א שתבא בחי' אהבה עליונה לידי גלוי רק ע"י מדת לילה וחשך

Only, it is impossible for the level of supernal love to come to revelation except through the quality of night and darkness.

שהוא צמצום האור והתלבשותו בירידתו מדרגה אחר מדרגה עד שקנה שם לעצמו מדת לילה ויחודות [ויחודא תתאה] ונראה כאלו הוא דבר נפרד לכן התפלל יחד לבבי כו'.

This is the contraction of the light and its enclothing in its descent, level after level, until it acquired for itself the name "the quality of night" and "the lower unity," and it appears as if it were a separate thing. Therefore he prayed, "Unite my heart," etc.

29 והנה בגילוי המדות מאחר שנרא' כאלו הוא נפרד ויש שם התלבשות הגוף ונפש הבהמית שמנוגה המעלימים ומסתירים כו' לכך יש אחיזה לקליפות וסט"א [וסטרא אחרא] להתאחז ולניק מעיקר הקדושה ח"ו [חס ושלום]

Now, in the revelation of the attributes, since it appears as if it is separate, and there is there the enclothing of the body and the animal soul, which is from nogah, which conceal and hide, etc., therefore the kelipos and the sitra achra have a hold, to take hold and draw from the essence of holiness, heaven forbid.

ולזאת צ"ל המשכת החותם דהיינו להיות המשכה וברכה עליונה להפריד הקליפות ושלא תהיינה גילוי המדות כי אם ליחודו ג"כ וכמ"ש יחד לבבי.

And for this there must be the drawing down of the seal, that is, that there be a supernal drawing-down and blessing to separate the kelipos, and that the revelation of the attributes be only for His unity as well, as it is written, "Unite my heart."

30 וחות"ם אותיות תחו"ם כלומר עד פה תבא ולא תוסיף שלא תהיה תוספת חיות יותר משיעור המוגבל כו'

And chosam (seal) has the letters of techum (boundary); that is to say, "Thus far you shall come, and no further" — that there be no addition of life-force beyond the limited measure, etc.,

דהיינו שלא יוסיף האדם תת כחו וכל יגיעתו לנפשו הבהמית רק כמ"ש יגיע כפיך כו' וכמ"ש במ"א.

that is, that a person not add to giving his strength and all his toil to his animal soul, but only as it is written, "The toil of your hands," etc., and as explained elsewhere.

ובזה מעורר למעלה באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] שלא יומשך להם אלא מותר שפע שערות וצפרנים
כוי וכמאן דשדי בתר כתפוי כוי

And by this he arouses above, through the arousal from below, that there be drawn to them only the surplus of the flow, hair and nails, etc., and "like one who throws [it] over his shoulder," etc.,

שאינו נותן מרצונו הטוב דרך אהבה וחיבה רק כמ"ש ואת עשו שנאתי וכ"ז [וכל זה] באתעדל"ת
[באתערותא דלתתא] תליא מלתא. והכח לאתעדל"ת [לאתערותא דלתתא] זו שיהא תלוי בזה אתעדל"ע [אתערותא
דלעילא] הוא מבחי" חותם הנ"ל:

who does not give of his good will, by way of love and affection, but only as it is written, "And Eisav I hated." And all this depends on the arousal from below. And the power for this arousal from below — that the arousal from above should depend on it — is from the level of the seal explained above.

יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה

“Yaval — he was the father of those who dwell in tents”

1 יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה. ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב. הנה ארז"ל

[אמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל בעלי השיר יוצאין בשיר כו'.

“Yaval — he was the father of those who dwell in tents and [keep] cattle. And his brother's name was Yuval; he was the father of all who handle the harp and the pipe.” Now, our Sages, of blessed memory, said: “All that possess song (shir) go out with song,” etc.

פ"י שכל בחי' העלאה ממהות למהות כמו מג"ע [מגן עדן] התחתון לג"ע [לגן עדן] העליון וכדומה הוא ע"י השיר שהוא בחי' בטול היש

The meaning: every elevation from one state of being to another — such as from the lower Garden of Eden to the higher Garden of Eden, and the like — is through song, which is the level of the nullification of the “something” (bittul hayesh).

וכנודע שלא יוכל להתהוות מיש לי א"כ [אלא אם כן] נעשה היש תחילה בחי' אין אז יוכל להתהוות ממנו יש אחר בתוס' [בתוספת] ברכה.

As is known, a “something” cannot come into being from a “something” unless the “something” first becomes a state of “nothing”; then another “something” can come into being from it, with added blessing.

כמשל הגרעין הנזרע בארץ שצריך להיות נרקב בארץ ואח"כ יכול לצמוח מזה הרבה גרעינים [גרעינים].

It is like the seed sown in the ground, which must rot in the ground, and afterward many seeds can grow from it.

2 וכמו"כ [וכמו כן] למעלה בנשמות ומלאכים כדי שיהיה לו עלייה בתוספת השגה צריך מקודם להיות

בחי' בטול היש והשגה ראשונה שהיה לו ואח"כ יוכל לעלות השגה יותר גדולה

So too above, in souls and angels: in order for one to have an ascent with added comprehension, he must first be in a state of nullification of his “something” and of the first comprehension he had, and afterward he can rise to a greater comprehension.

וזהו בחי' עמוד שבין ג"ע [גן עדן] התחתון לג"ע [לגן עדן] העליון הוא בחי' בטול כנ"ל

And this is the level of the pillar between the lower Garden of Eden and the higher Garden of Eden: it is the level of nullification, as mentioned above.

וזהו כל בעלי השיר יוצאין בהשגתם ונמשכים לעלות למעלה ע"י השיר ולכן בשעת הקרבת הקרבן היה צריך להיות ג"כ שיר

And this is [the meaning of] “all that possess song go out” — in their comprehension — “and are drawn” to rise upward through song. Therefore at the time the sacrifice was offered there also had to be song,

כי ענין הקרבנות הוא העלאה ממטה למעלה אשה ריח ניחוח וצריך לזה ג"כ בחי' שיר בחי' בטול כנ"ל שיוכל להתעלות:

for the matter of the sacrifices is an elevation from below to above, “a fire-offering, a pleasing fragrance”; and for this, too, there must be the level of song, the level of nullification, as mentioned above, so that it can be elevated.

3 והנה יש שיר פשוט ושיר כפול וכנודע שבהעמוד יש ג' גוונים חור וסומק שהוא בחי' חו"ג [חסד וגבורה] וירוק בחי' התכללות כו'. כי הנה בבחי' בטול יש הרבה מדרגות.

Now, there is a simple song and a double song. As is known, in the pillar there are three colors: white and red, which are Chesed and Gevurah, and green, the level of integration, etc. For within the level of nullification there are many levels.

יש בחי' בטול פשוט נקודה אחת בחי' יו"ד ויש בחי' בטול שנכלל בזה גם מדות בחי' אהבה או יראה וכו' וכן בחיצוניות המדות שהן חו"ג [חסד וגבורה] יש התכללות ג"כ חסד שבגבורה

There is a level of simple nullification, a single point, the level of Yud; and there is a level of nullification in which emotive attributes are also included — the level of love or awe, etc. And so too in the outer dimension of the emotive attributes, which are Chesed and Gevurah, there is also integration: Chesed within Gevurah,

כמו המכה את בנו שהוא בחי' גבורה ונכלל בזה בחי' חסד ואהבה שמחמת אהבה רצונו להדריכו בדרך הישר ולכן מכה דייקא בנו ולא אחר כי את אשר יאהב יוכיח.

like one who strikes his son, which is the level of Gevurah, and within it is included the level of Chesed and love: out of love he wishes to guide him in the straight path, and therefore he strikes specifically his son and not another, “for whom He loves He rebukes.”

וכשהבטול הוא בטול פשוט נקרא שיר פשוט וכשיש בו עוד מדה אחת אהבה או יראה (עמ"ש בפי' הזהר פ' קרח ע"פ קרואי מועד) נקרא שיר כפול

When the nullification is simple nullification, it is called a simple song; and when there is in it one more attribute, love or awe (see what is explained on the Zohar, Parshas Korach, on the verse "called to the assembly"), it is called a double song;

וכשיש התכללות המדות (אהו"ר [אהבה ויראה] גם שניהם בהבטול) נק' שיר משולש ועד"ז יש ג"כ שיר מרובע and when there is an integration of the attributes (love and awe, both of them together in the nullification), it is called a triple song; and in the same way there is also a quadruple song

(עמ"ש בענין תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר שהן התכללות ד' בחי' יחד אהו"ר [אהבה ויראה] ורחמנות ובחי' שש הוא האהבה מוסתרת כו')

(see what is explained on the matter of the blue wool, purple wool, scarlet wool and twisted linen (shesh), which are the integration of four levels together: love, awe and compassion, and the level of shesh is the hidden love, etc.),

כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם שהוא התכללות מצפון לדרום ע"י הרוח המנשב מצפון לדרום for "As the four winds of the heavens I have spread you out," which is the integration from north to south through the wind that blows from north to south,

וכן ממזרח למערב כו' (ולפעמים יש התכללות כל הד' בחי' מזרח מערב צפון ודרום ע"י הרוח המנשב כך כו')

and likewise from east to west, etc. (and sometimes there is an integration of all four levels — east, west, north and south — through the wind blowing thus, etc.).

וזהו ג"כ ענין הליכת השמש ממזרח למערב הוא ג"כ ענין בטול

This is also the matter of the sun's movement from east to west: it too is a matter of nullification;

והוא בחי' נפש שבשמש שהוא בחי' השגתה ומחמת זה גוף השמש הולך תמיד בגשמיות בבחי' בטול (כמבואר בענין שמש בגבעון דום כו' בדרוש דחרבות צורים).

and it is the level of the soul within the sun, which is its comprehension; and because of this the body of the sun moves constantly, physically, in a state of nullification (as explained regarding "Sun, be still in Givon," etc., in the discourse on "Knives of flint").

ויש בזה ב' דעות בהליכתה אם הוא מצד אהבה ותשוקה או מצד בטול הפשוט. ובאמת יש לפעמים בטול פשוט ולפעמים יש בזה ג"כ בחי' אהבה כנ"ל

There are two views about its movement: whether it is out of love and longing or out of simple nullification. In truth, sometimes there is simple nullification and sometimes there is also the level of love in it, as mentioned above

(וזהו שכתוב] וזרח השמש כו' הולך אל דרום וסובב אל צפון כו' וכדפי' ע"ז בזהר ר"פ ויצא שהוא להיות בחי' התכללות ד' בחי' מזרח ומערב צו"ד [צפון ודרום] כו' וזרח ובא הן מזרח ומערב):

(and this is [the meaning of] “And the sun rises,” etc., “goes toward the south and circles toward the north,” etc., as the Zohar explains on this at the beginning of Parshas Vayetzei, that it is so that there be the integration of the four levels — east and west, north and south, etc.; and “rises” and “sets” are east and west).

4 וזהו ענין יובל אבי כל תופש כנור כו' פי' יובל לשון הולכה שמוביל וממשיך למעלה ע"י כנור ועוגב בחי' שיר כנ"ל שע"י השיר הוא העלייה יוצאין בשיר כו'.

And this is the meaning of “Yuval, the father of all who handle the harp,” etc. The meaning: Yuval is a term of conveying (holachah), for he conveys (movil) and draws upward through the harp and the pipe, the level of song mentioned above; for through song there is the ascent — “they go out with song,” etc.

5 ויבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה כי כתיב לשמש שם אהל בהם פי' כדי שיהיה להשמש בחי' זו שיהיה לה בחי' בטול ותשוקה הוא ע"י אהל בהם.

“And Yaval was the father of those who dwell in tents and [keep] cattle”: for it is written, “For the sun He set a tent in them.” The meaning: in order that the sun have this quality — that it have nullification and longing — this is through “a tent in them.”

אהל הוא בבחי' מקיף מלמעלה נמשך הארה זו שתהיה תמיד בבחי' בטול וזהו בחי' יבל לשון ויבל לחמורים שהוא ענין בלכול ותערובות

A tent is in the manner of an encompassing [light]: from above this radiance is drawn so that it be constantly in a state of nullification. And this is the level of Yaval, from the term “and he gave fodder (vayavol) to the donkeys,” which is a matter of mixing (bilbul) and blending.

פ"י שהיא הארה מבחי"י מקיף ששם הוא בלי התחלקות ויוכל להתערב הכל שיומשך הארה גם למטה שיוכל להיות אח"כ בחי"י יוכל אבי כל תופש כנור שהוא בחי"י בטול כנ"ל

The meaning: it is a radiance from the level of the encompassing [light], where there is no division and everything can be blended, so that the radiance be drawn also below, so that afterward there can be the level of "Yuval, the father of all who handle the harp," which is the level of nullification, as mentioned above.

וזהו אבי יושב אהל ומקנה שבחי"י אהל הוא בחי"י מקיף כנ"ל ולכן יוכל להיות גם למקנה להמשיך למטה (כי המקיף אין בו מעלה ומטה כמ"ש ומתחת זרועות עולם)

And this is [the meaning of] "the father of those who dwell in tents and [keep] cattle": the level of "tent" is the level of the encompassing [light], as mentioned above, and therefore it can also be for cattle — to draw down below (for the encompassing [light] has no above and below, as it is written, "and beneath are the everlasting arms").

כמו יעקב שהיה רועה צאן מקל לבנה לח כו' (התכללות חג"ת [חסד גבורה תפארת] ע' [עיין] זהר ויצא)

Like Yaakov, who was a shepherd of sheep — "a rod of fresh poplar," etc. (the integration of Chesed, Gevurah and Tiferes; see the Zohar, Vayetzei).

שאדם אחר רועה צאן הוא רועה בגשמיות משא"כ יעקב שהיה יושב אהלים המשיך מבחי"י מקיפים להיות רועה צאן

For another man who is a shepherd of sheep is a shepherd in a physical way; but Yaakov, who was one who "dwelt in tents," drew down from the level of the encompassing lights to be a shepherd of sheep.

וזהו יושב אהל ומקנה כנ"ל (ועמ"ש מענין יובל בפ' שלח ע"פ מקושש ועיין עוד מענין מקנה בפ' ויצא ע"פ ושש שנים בצאנך כו' וע"פ ואלה המשפטים כו'):

And this is [the meaning of] "dwell in tents and [keep] cattle," as mentioned above. (And see what is explained about Yuval in Parshas Shelach, on the verse "gathering [wood]," and see further about "cattle" in Parshas Vayetzei, on the verse "and six years for your flock," etc., and on the verse "And these are the ordinances," etc.)

צאינה וראינה וגו'

Go Forth and Gaze

1 (שה"ש [שיר השירים] ג) צאינה וראינה וגו'. כיום חתונתו זה מתן תורה וביום שמחת לבו זה בנין בהמ"ק [בית המקדש].

(Song of Songs 3) "Go forth and gaze," etc. "On the day of his wedding" — this is the giving of the Torah; "and on the day of the joy of his heart" — this is the building of the Holy Temple.

להבין למה נמשל מ"ת [מתן תורה] ליום חתונתו ובנין בהמ"ק [בית המקדש] לשמחת לבו. והענין דתפלה הוא במקום קרבנות

[We need] to understand why the giving of the Torah is likened to "the day of his wedding," and the building of the Holy Temple to "the joy of his heart." And the matter is that prayer is in place of the offerings.

והנה תפלה נק' עבודה שבלב כמ"ש בגמ' [בגמרא] ע"פ ולעבדו בכל לבבכם איזהו עבודה שבלב זו תפלה ולכן בהמ"ק [בית המקדש] שהוא מקום הקרבת הקרבנות נק' שמחת לבו שהרי הקרבנות הם כענין התפלה שנקרא עבודה שבלב

Now, prayer is called "the service of the heart," as is stated in the Gemara on the verse "and to serve Him with all your heart": "What is the service of the heart? This is prayer." Therefore the Holy Temple, which is the place where the offerings were brought, is called "the joy of his heart," for the offerings are like prayer, which is called the service of the heart.

ולכן גם עכשיו התפלה בכוונה ובפרט בצבור בבהכ"נ [בבית הכנסת] הנקרא מקדש מעט היא בחי' שמחת לבו כביכול.

And therefore even now, prayer with intention, and especially [prayer] with the congregation in the synagogue, which is called a "minor Sanctuary," is the aspect of "the joy of His heart," as it were.

2 והענין דהנה כתיב לבבתי אחותי כלה שכנס"י [שכנסת ישראל] נקי לב דהנה עד"מ הלב באדם ששופע החיות לכל האברים

And the matter is: it is written, "You have captured My heart (libavtini), My sister, [My] bride" — for the Community of Israel is called "heart." For by way of analogy, the heart in a person pours forth life-force to all the limbs,

דכל הדמים הולכים מן הלב ויוצאים לכל האברים דרך הגידים והעורקים עד סיום כל הגוף כמו גם בציפורני הרגל מגיע חיות הדם שהוא הנפש כידוע.

for all the blood goes from the heart and goes out to all the limbs through the veins and the arteries, to the extremity of the whole body, so that the life-force of the blood, which is the soul, reaches even the toenails, as is known.

3 והנה כל הדמים שיצאו מהלב לכל האברים הם חוזרים ושבים ללכת אל הלב והיינו שיש בלב ב' חללים שבחלל אחד בו מתקבצים הדמים העולים מהאברים אל הלב ויוצאים דרך חלל הב'.

Now, all the blood that went out from the heart to all the limbs returns and goes back to the heart. That is, there are two chambers in the heart: in one chamber the blood rising from the limbs to the heart is gathered, and it goes out through the second chamber.

וגם הדם שנתהווה מהמאכלים והמשקים עולה אל הלב ואח"כ יוצא מהלב לכל האברים.

And also the blood that is formed from food and drink rises to the heart and afterwards goes out from the heart to all the limbs.

וה"י [והרי זה] כדמיון כל הנחלים הולכים אל הים ואח"כ חוזר חלילה ויוצאים המים מהים אל הנהרות ע"י גידי הארץ כו' ולכן הים איננו מלא כו'.

And this is like "all the rivers go to the sea," and afterwards it goes round again, and the water goes out from the sea to the rivers through the veins of the earth, etc.; and therefore "the sea is not full," etc.

4 והנה כמו"כ [כמו כן] בעבודה שבלב זו תפלה שאז זמן העלאה והתקשרות האהבה של הניצוץ האלקי בהקב"ה ואתערותא זאת בלב הוא דוקא כמ"ש ואהבת כו' בכל לבבך

Now, similarly in the service of the heart, which is prayer — for then is the time of the ascent and binding of the love of the Divine spark to the Holy One, blessed be He, and this arousal is specifically in the heart, as it is written, "And you shall love," etc., "with all your heart."

והי"ז [והרי זה] כמו קבוץ הדמים מהאברים אל הלב וזהו שמע ישראל שמע לי [לשון] אסיפה וקבוץ לבחי' עי' רבתי הוא כללות השבע מדות.

And this is like the gathering of the blood from the limbs to the heart. And this is [the meaning of] "Hear (Shema), O Israel": shema is an expression of assembling and gathering, to the level of the large ayin, which is the seven emotive attributes as a whole.

5 ואהבה זו נמשכת ונולדה ע"י התכוננות בפסוד"ז [בפסוקי דזמרה] ובשמע ישראל. ופי' שמע ישראל הי' אלקינו הוא בחי' יחוד חו"ב [חכמה ובינה] שנקרא בזוהר פ' חיי שרה מחשבה ויובלא.

And this love is drawn forth and born through contemplation in the Verses of Praise (Pesukei deZimra) and in "Hear, O Israel." And the meaning of "Hear, O Israel, Havayah is our G-d" is the level of the union of Chochmah and Binah, which in the Zohar, Parshas Chayei Sarah, is called "Thought" and "Jubilee."

והענין ע"ד מ"ש בזהר דבמחשבה א' ברא כל העולמות והוא כענין צופה ומביט עד סוף כל הדורות בסקירה אחת כי מה שנמשך ונתהווה בחי' זמן עבר הוה ועתיד זהו מקורו ושרשו ממדות עליונות

And the matter is along the lines of what is said in the Zohar, that with one thought He created all the worlds; and this is like [the idea that] He sees and looks to the end of all the generations with a single glance. For what is drawn forth and comes into being as the dimension of time — past, present and future — has its source and root in the supernal emotive attributes,

וכמ"ש אלף שנים בעיניך כיום אתמול וששת ימ"ב [ימי בראשית] שרשן משה מדות הנ"ל ועל ידי שנמשכו המדות בדבור ומתחלקים לחלקים נעשה מכל מדה אלף שנים ומתחלקים עוד לר"ח וימים ושעות וכו'.

as it is written, "A thousand years in Your eyes are like yesterday"; and the six days of Creation are rooted in the six attributes mentioned above. And through the attributes being drawn forth into speech and divided into parts, each attribute became a thousand years, and they are further divided into months and days and hours, etc.

אבל בבחי' המחשבה עלאה שלמעלה מהדבור ואפי' [ואפילו] מהמדות דהיינו קודם שנולדו ונמשכו בחי' מדות שם נכלל הכל בסקירה א'.

But on the level of the supernal Thought, which is above speech and even above the attributes — that is, before the attributes were born and drawn forth — there everything is included in a single glance.

6 וזהו פ"י הוי"ה אלקינו שהוא בחי' מחשבה כנ"ל. וישראל עלה במחשבה לכן נאמר הוי"ה אלקינו. וכמו שהוא בבחי' זמן כך הוא בבחי' עולם ונפש כי עולם שנה נפש הם.

And this is the meaning of "Havayah is our G-d": it is the level of Thought, as mentioned above. And Israel arose in Thought; therefore it says "Havayah is our G-d." And just as it is in the dimension of time, so it is in the dimension of world [space] and of soul, for they are [three]: "world, year, soul."

7 וכיון שהוא למעלה מבחי' שנה כך בחי' מחשבה הנ"ל הוא למעלה מבחי' עולם והוא בחי' סוכ"ע. ואי לזאת יומשך ואהבת שיהי' [שיהיה] הוי"ה אלקיך שיהי' [שיהיה] גלוי בחי' סוכ"ע.

And since it is above the dimension of "year," so too the level of Thought mentioned above is above the dimension of "world," and it is the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin). And accordingly, "And you shall love" will be drawn forth, so that Havayah will be "your G-d" — so that there will be a revelation of the level of sovev kol almin.

וענין פסוד"ז [פסוקי דזמרה] שלפני ק"ש [קריאת שמע] היינו בהיות שעד ק"ש [קריאת שמע] הוא בחי' העלאה לבא לבחי' בכל לבבך עד"מ העלאה וקבוץ הדמים מהאברים ללב ע"כ תקנו לומר מזמורים מיוחדים

And the matter of the Verses of Praise that precede the reading of the Shema: since up to the reading of the Shema is the aspect of ascent, to come to the level of "with all your heart" — by way of analogy, the ascent and gathering of the blood from the limbs to the heart — therefore they instituted the recitation of specific psalms,

שמזמור זה הוא העלאה מבחי' אברים אלו ומזמור שני העלאה מאברים אחרים וכמ"ש בכהאריז"ל [בכתבי האריז"ל] שמזמורים דהללוי' [דהללויה] הן ע"ס [עשר ספירות] דיצירה. שבמזמור זה הוא מלכות דיצירה.

so that this psalm is an ascent from the level of these limbs, and a second psalm an ascent from other limbs, as is written in the writings of the Arizal of blessed memory, that the Halleluyah psalms are the ten Sefiros of Yetzirah: this psalm is Malchus of Yetzirah,

8 ובמזמור שני נגד יסוד דיצירה כו' ע"ש. וכ"ז [וכל זה] הוא בחי' רצוא והעלאה ואח"כ שמו"ע [שמונה עשרה] בא"י [ברוך אתה ה'] הוא בחי' שוב והמשכה.

and the second psalm corresponds to Yesod of Yetzirah, etc.; see there. And all this is the aspect of ratzo (running forth) and ascent; and afterwards the Shemoneh Esreh, "Blessed are You, Havayah," is the aspect of shov (return) and drawing-down.

וכן עסק התורה ומצות מעשיות והוא כמו שהדמים נמשכים מן הלב לכל הרמ"ח אברים ושס"ה גידים כך המצות נק' רמ"ח אברים דמלכא.

And so too the engagement in Torah and practical mitzvos: just as the blood is drawn from the heart to all the 248 limbs and 365 sinews, so the mitzvos are called the 248 limbs of the King.

ומצוה בלא כוונה כגוף בלא נשמה והכוונה הוא התפלה (כמ"ש במ"א ע"פ לא הביט און ביעקב) לכן זהו כמשל התפשטות והמשכת הדם מהלב לכל הרמ"ח אברים.

And a mitzvah without intention is like a body without a soul, and the intention is prayer (as is explained elsewhere on the verse "He has not beheld iniquity in Yaakov"); therefore this is like the analogy of the spreading and drawing of the blood from the heart to all the 248 limbs.

וכך יובן ג"כ למעלה כי גם בחי' המלי' הנה בלילה יורדת לבי"ע וה"ז [והרי זה] כמו ירידת הדם מהלב עד צפורני הרגלים וירידתה זו לברר רפ"ח ניצוצים ואח"כ מחצות לילה מתחלת לעלות והוא כמו שהדמים עולים אל הלב

And so it can be understood also above: for the level of Malchus as well descends at night to Beriah, Yetzirah and Asiyah, and this is like the descent of the blood from the heart to the toenails; and this descent of hers is to refine the 288 sparks. And afterwards, from midnight on, she begins to ascend, and this is like the blood rising to the heart.

ועי"ז נמשך מהמוח ללב והוא ענין יחוד או"א [אבא ואימא] וזו"נ [זועיר אנפין ונוקבא] בק"ש [בקריאת שמע] ותפלה כו'.

And through this [light] is drawn from the brain to the heart, which is the union of Abba and Imma and of Z'eir Anpin and Nukva in the reading of the Shema and in prayer, etc.

וזהו שכנס"י [שכנסת ישראל] נק' לבי לבבתני אחותי כלה (ועמ"ש ע"פ ולבי ער כו' דופק כו' וה' פקד כו') ועיין באגה"ק [באגרת הקודש] בסופו סי' ל"א ד"ה נודע בשערים מ"ש בתקונים:

And this is why the Community of Israel is called "My heart": "You have captured My heart (libavtini), My sister, [My] bride" (and see what is explained on the verse "and my heart is awake," etc., "knocks," etc., and "and Havayah remembered," etc.). And see Iggeres HaKodesh, at its end, section 31, beginning "It is known in the gates," what is written in the Tikkunim.

9 והנה אנו רואים באדם שאם סיבוב והילוך רוח החיים מהלב אל האברים ומהאברים אל הלב הוא כהלכתו אזי האדם בריא בתכלי' [בתכלית].

Now, we see in a person that if the circulation and flow of the spirit of life from the heart to the limbs and from the limbs to the heart is as it should be, then the person is perfectly healthy.

אך אם יש איזה קלקול באיזהו מקומן כמו איזה אוטם ומכה באיזה אבר המונע ומעכב או ממעט סיבוב והילוך הדם

But if there is some damage in any of their places, such as some blockage or wound in some limb which prevents and holds back, or diminishes, the circulation and flow of the blood,

אזי נפסק או מתמעט הקשר הלז המקשר כל האברים אל הלב ואזי נופל האדם למשכב וחולי הי' [השם ישמרנו] וצריך רפואה.

then this bond that connects all the limbs to the heart is cut off or diminished, and then the person falls to his bed with illness, may G-d protect us, and needs healing.

10 וכך הנמשל בעבודה כי עסק האדם כל היום הוא כמשל המשכת החיות מהלב אל האברים

And so it is in the analogue, in [divine] service: for a person's occupation all day long is like the analogy of the drawing of the life-force from the heart to the limbs,

דהיינו מהתפלה אל רמ"ח מ"ע [מצות עשה] רמ"ח אברים וגם לכל מעשה האדם ע"ד וכל מעשיך יהיו לש"ש [לשם שמים].

that is, from prayer to the 248 positive commandments, [the] 248 limbs, and also to all of a person's deeds, in the manner of "and let all your deeds be for the sake of Heaven."

11 ולכן אם העסק בהיתר עדי"ז יוכל למחר לחזור ולעלות מהאברים אל הלב להיות ואהבת בכל לבבך

Therefore, if the occupation with permitted things is in this manner, he will be able on the morrow to return and ascend from the limbs to the heart, so that there be "And you shall love... with all your heart."

אבל אם נכשל באיזה עון הי' [הרי זה] כמו מכה באיזה אבר המונע ומעכב ההעלאה ונפסק הקשר

But if he stumbled in some sin, this is like a wound in some limb, which prevents and holds back the ascent, and the bond is cut off.

וזהו חולי הנפש וע"ז אמר מכף רגל ועד ראש אין בו מתום פצע וחבורה כו'

And this is illness of the soul, and of this it is said, "From the sole of the foot to the head there is no soundness in it: wounds and bruises," etc.

ואין תקנה כ"א ע"י תשובה שנקראת רפואה כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם והיא בחי' בכל מאדך שמבחי' זו נמשך רפואה אם ח"ו [חס ושלום] יש קלקול בבחי' אהבה דבכל לבבך.

And there is no remedy except through teshuvah (return), which is called healing, as our Sages of blessed memory said, "Great is teshuvah, for it brings healing to the world." And it is the level of "with all your might," for from this level healing is drawn if, G-d forbid, there is damage in the level of the love of "with all your heart."

כי תשובה קדמה לעולם פי' שממשיך אור מבחי' שלמעלה מכל החיות דהשתלשלות העולמות והיינו ע"י מאדך בחילא יתיר.

For teshuvah preceded the world; this means that it draws down light from a level that is above all the life-force of the chain of descending worlds (hishtalshelus) — and this is through "your might," with greater strength.

12 ולכן ביכולת המשכה זו לתקן הפגם והקלקול שבסיבוב והילוך רוח החיות מהלב אל האברים שהוא

בחי' האור וחיות המחי' [המחיה] עולם שנה נפש בחי' מלי' מכ"ע [ממלא כל עלמין] שנק' לבי כנ"ל

Therefore this drawing-down is able to repair the blemish and the damage in the circulation and flow of the spirit of life from the heart to the limbs — which is the level of the light and life-force that gives life to "world, year, soul," the level of Malchus, the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is called "My heart," as mentioned above.

וכיון שע"י תשובה נמשך בחי' ממעמקי' [ממעמקים] מגלה עמוקות מה שהוא נמשך אור חדש ומחודש ע"כ חוזר ומחדש החיות כו' (ותקון המכה הוא ע"י הוידוי דברים אשמנו בגדנו כו'):

And since through teshuvah the level of "from the depths" is drawn down — "He reveals deep things" — that is, a new and renewed light is drawn down, it therefore renews the life-force again, etc. (And the repair of the wound is through the verbal confession, "We have trespassed, we have betrayed," etc.)

13 והנה התורה נק' ג"כ רפואה לנפש כמ"ש ולכל בשרו מרפא והיינו ג"כ משום דהתורה קדמה לעולם שבה ועל ידה נמשך ג"כ אור חדש מלמעלה מהשתלשלות

Now, the Torah too is called healing for the soul, as it is written, "and healing to all his flesh." And this too is because the Torah preceded the world, so that in it and through it, too, a new light is drawn from above the chain of descending worlds (hishtalshelus).

וזהו ביום חתונתו זו מ"ת [מתן תורה] פ"י כי התפלה נק' עבודה שבלב והוא ענין שמחת לבו

And this is [the meaning of] "On the day of his wedding — this is the giving of the Torah." The explanation: prayer is called the service of the heart, and it is the matter of "the joy of his heart";

ובלב הוא יסוד האש שהוא העלאה מלמטה למעלה אך יסוד המים הוא במוח ובו שורה כח התענוג שבנפש כי מים מגדלים כל מיני תענוג והתענוג הוא למעלה מהשמחה.

and in the heart is the element of fire, which is ascent from below to above; but the element of water is in the brain, and in it rests the soul's power of delight, for water makes all kinds of delights grow; and delight is above joy.

14 והנה עד"מ הטפה נמשכת מיסוד המים שבמוח ובה מתלבש מעצם השכל והתענוג שבנפש ולכן עי"ז נעשה הולדה חדשה להוליד בדומה לו והיינו דוקא עי"י התלבשותה בטיפה גשמית משא"כ בדבור כו'

Now, by way of analogy, the drop is drawn from the element of water in the brain, and in it is clothed [something] of the very essence of the soul's intellect and delight; and therefore through it a new birth takes place, to beget one similar to himself — and this specifically through its being clothed in a physical drop, which is not so with speech, etc.

כמו"כ [כמו כן] עי"י התלבשות התורה בעשיי' [בעשייה] גשמיות היום לעשותם יומשך עי"ז אור חדש ממש מאור א"ס ב"ה מלמעלה מההשתלשלות.

So too, through the Torah's being clothed in physical deeds — "today to do them" — a truly new light will be drawn through this from the Infinite Light, blessed be He, from above the chain of descending worlds (hishtalshelus).

15 וז"ש [וזהו שכתוב] אין כל חדש תחת השמש משא"כ עמלא דאורייתא דהוא לעילא מן שמשא ממשיך אור חדש כי ס"ר אותיות התורה הן אותיות המחשבה.

And this is what is said, "There is nothing new under the sun"; whereas the toil of the Torah, which is above the sun, draws down a new light. For the 600,000 letters of the Torah are the letters of Thought.

והרי במחשבה א' צופה ומביט כו' והתורה היא מבחי' מאד עמקו מחשבותיך עמקו דוקא בחי' עומק המחשבה וכמו גבי תשובה כתיב ממעמקים והיינו דוקא ע"י התלבשות התורה בגשמיות וכמשל הנ"ל.

And behold, with a single Thought He sees and looks, etc. And the Torah is from the level of "Your thoughts are very deep" — "deep" specifically, the level of the depth of Thought; and so concerning teshuvah it is written, "From the depths." And this is specifically through the Torah's being clothed in physicality, as in the analogy mentioned above.

16 ופי' וענין אור חדש הוא כי הנה ידוע דשרש כל ההשתלשלות דאבי"ע [דאצילות בריאה יצירה עשיה] הוא

נמשך מבחי' הקו"ח [הקו וחוט] והוא נמשך ע"י צמצום ומק"פ [ומקום פנוי] מתחלה ונמשך אח"כ רק קו

And the explanation and meaning of "new light" is this: it is known that the root of the whole chain of descent (hishtalshelus) of Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah is drawn from the level of the kav and the chut (the line and the thread); and it is drawn through the tzimtzum (contraction) and the vacated space at first, and afterwards only a kav is drawn.

ולכן כל מה שנמשך מבחי' הארת הקו לא נק' אור חדש ממש כו' אך אור הנמשך מעצמות אא"ס [אור אין

סוף] שלמעלה מהחלל והקו נק' אור חדש וכמארוז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] על ד"ת [דברי תורה] בכ"י

[בכל יום] יהיו בעיניך כחדשים כו'

Therefore whatever is drawn from the level of the illumination of the kav is not called a truly new light, etc.; but the light drawn from the essence of the Infinite Light, which is above the vacated space and the kav, is called a new light. And as our Sages of blessed memory said concerning the words of Torah, "Every day let them be in your eyes as new," etc.

ולכן נק' חתן חות דרגא מדלג על ההרים בחי' דילוג מלמעלה מהשתלשלות כו' ולכן בקרבנות

הנשיאים הוכפל בתורה בכ"א [בכל אחד / בכל אחת]

And therefore [He] is called chasan (bridegroom) — chus darga ("descend a level") — "leaping upon the mountains," the aspect of leaping from above the chain of descent, etc. And therefore, with the offerings of the princes, the Torah repeated [the account] for each one,

ולא אמר וכן הקריב נשיא פלוני אלא משום דאעפ"י [דאף על פי] שצירופי האותיות שבכל קרבן של כל הנשיאים שוין הן ממש מ"מ האור המלוכש בהן הוא בכ"א [בכל אחד / בכל אחת] בחי' אור חדש ממש וכמו שלשים ומאה משקלה שהם ה' שמות הוי"ה

and did not say, "And so did prince so-and-so offer," but rather [this is] because, although the combinations of letters in each offering of all the princes are exactly the same, nevertheless the light clothed in them is in each one the aspect of a truly new light. And as with "its weight was one hundred and thirty," which are five Names of Havayah:

הנה בכל קרבן של נשיא נמשך בחי' ה' שמות דהוי"ה חדשים מעצמות המאציל מה שלא נמשך כן בשל נשיא שלפניו כו' ע"ד ממעמקים קראתיך הוי"ה:

in each prince's offering the aspect of five new Names of Havayah was drawn from the essence of the Emanator, which was not drawn thus in that of the prince before him, etc. — along the lines of "From the depths I have called You, Havayah."

17 וזהו צאנה וראנה פי' צאנה ממקום שרשם למעלה בגי'ע [בגן עדן] להתלבש בעוה"ז הגשמי כי דוקא היום לעשותם בעוה"ז אז יומשך ע"י התורה אור חדש ומחודש כו' משא"כ למעלה ברוחניות כנ"ל:

And this is [the meaning of] "Go forth and gaze": "Go forth" from the place of their root above in Gan Eden, to be clothed in this physical world. For specifically [through] "today to do them," in this world, a new and renewed light will then be drawn through the Torah, etc., which is not so above, in spirituality, as mentioned above.

18 במלך שלמה במלך שהשלום שלו פי' ע"י שנמשך אור חדש מלמעלה מהשתלשלות נעשה בחי' שלום והתחברות ב' הפכים משפיע ומקבל אש ומים. ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] העוסק בתורה משים שלום בפמשמ"ע [בפמליא של מעלה] ובפמשמ"ט [ובפמליא של מטה].

"Upon King Shlomo (Shlomo)" — upon the King to Whom peace (shalom) belongs. The explanation: through a new light being drawn from above the chain of descending worlds (hishtalshelus), there comes about the aspect of peace and the joining of two opposites — giver and receiver, fire and water. And therefore our Sages of blessed memory said, "Whoever engages in Torah makes peace in the heavenly household and in the earthly household."

כי הנה מלכות דאצי' נעשה עתיק לבריאה ומחבר אצי' עם בריאה אף שאצי' ובריאה הם ב' הפכים

For Malchus of Atzilus becomes Atik of Beriah and joins Atzilus with Beriah, even though Atzilus and Beriah are two opposites.

והכח הזה בבחינת מל' דאצי' הוא להיות כי נעוץ סופן בתחלתן ושרשה מבחי' כתר שהוא בחי' תחתונה שבמאציל ע"כ ביכולתה לחבר אצי' עם בי"ע.

And this power exists in the level of Malchus of Atzilus because “their end is wedged in their beginning,” and its root is from the level of Keser, which is the lowest level of the Emanator; therefore it is able to join Atzilus with Beriah, Yetzirah and Asiyah.

וכידוע בענין המשל ופחד עמו ע"כ עושה שלום במרומיו כו'. וזהו מלך שהשלום שלו היינו בחי' מלכות דא"ס שכל השלומות נמשכים משם:

And as is known concerning “Dominion and fear are with Him”: therefore “He makes peace in His heights,” etc. And this is “the King to Whom peace belongs,” namely, the level of Malchus of the Infinite One (Ein Sof), from which all [forms of] peace are drawn.

בעטרה שעטרה לו אמו כי מצות התורה הן...

“With the crown with which his mother crowned him”

1 בעטרה שעטרה לו אמו כי מצות התורה הן תרי"ג מצות דאורייתא וז' מצות דרבנן שהם תר"ך עמודי אור בחי' כתר ועטרה והוא מה שלמעלה מהשתלשלות.

“With the crown with which his mother crowned him”: for the commandments of the Torah are the 613 Biblical commandments and the seven Rabbinic commandments, which are the 620 pillars of light, the level of Keser (the Crown) and of a crown (atarah); and this is what is above the chain of descending worlds (hishtalshelus).

והנה עד"מ העטרה היא עשויה מאבנים טובות מאירים ומבהיקים מאד והרי גוף האבנים הם רק בחי' דומם אלא שמזככים אותם.

Now, by way of analogy: the crown is made of precious stones that shine and sparkle greatly; yet the substance of the stones themselves is only of the level of the inanimate, except that they are refined.

2 ולפי שהוא דבר פלא שהדומם כאבן יאיר כ"כ [כל כך] ע"כ הם יקרים מאד ולכך ניתן לתכשיט על הראש אעפ"י [אף על פי] שהראש מעלתו נכבדת להיות שבו שוכן אור החכמה כו'

And because it is a wondrous thing that something inanimate, like a stone, should shine so much, therefore they are very precious; and so it is placed as an ornament on the head, even though the head is of honored standing, since in it dwells the light of Chochmah (wisdom), etc.

וכך המצות נעשים בענינים גשמיים מבחי' ק"נ [קליפת נוגה] אלא ע"י הבירור נעשה זה דבר הפלא שהיש גשמי יהיה בטל לכן נעשה מזה עטרה ובחי' המשכת הכתר והוא לעילא מן שמשא כו':

So too, the commandments are performed with physical things, from the level of kelipas nogah; but through the refinement (birur) this wondrous thing comes about: that the physical “something” becomes nullified. Therefore a crown is made from this, and the level of the drawing down of Keser, which is “above the sun,” etc.

3 **ביום חתונתו זו מ"ת** [מתן תורה] **כבר מבואר למעלה הטעם שנק' ביום חתונתו שהיא המשכת ח"ע** [חכמה עילאה] **מוחא כו' ובוזה מתלבש כח התענוג שהוא פנימי** [פנימיות / פנימית] **הרצון כנ"ל.**

"On the day of his wedding" — this is the Giving of the Torah. It has already been explained above why it is called "the day of his wedding": that it is the drawing down of supernal Chochmah, the "brain," etc.; and in this is en clothed the power of delight, which is the inner dimension of the will, as mentioned above.

ושמחת לבו זה בנין בהמ"ק [בית המקדש] **פי' פתיחת הלב נק' שמחת לבו**

"And [on the day of] the gladness of his heart" — this is the building of the Holy Temple. That is, the opening of the heart is called "the gladness of his heart,"

משא"כ בגלות נק' חולת אהבה שאין הסיבוב והילוך רוח החיים מהלב אל האברים כדבעי וע"כ אומרת סמכוני כו' ע"י התורה שנק' רפואה כנ"ל.

whereas in exile [she] is called "sick with love," for the circulation and flow of the spirit of life from the heart to the limbs is not as it should be; and therefore she says, "Sustain me," etc. — through the Torah, which is called healing, as mentioned above.

4 **והנה התענוג והשמחה לכאורה ענין א' הם אבל באמת ב' ענינים המה**

Now, delight and joy seem to be one matter, but in truth they are two matters.

כי עד"מ עשיר שיש לו מטמון כסף וזהב באוצרו הוא שמח וטוב לב אעפ"י [אף על פי] **שאינו רואה אותו וגם אעפ"י** [אף על פי] **שהממון רחוק ממנו כמה מאות פרסאות.**

For, by way of analogy, a rich man who has a treasure of silver and gold in his storehouse is joyful and glad of heart even though he does not see it, and even though the money is several hundred parsas away from him.

אך להיותו יודע שישנם בשלימות בודאי אעפ"י [אף על פי] **שמכוסה ונעלם הוא מעיניו עתה ישמח לבו מאד וזהו ענין ומהות השמחה שיכול להיות על הטוב אף כשהוא נעלם ומכוסה מעיניו.**

But because he knows that it is certainly there, whole, even though it is covered and hidden from his eyes now, his heart rejoices greatly. And this is the matter and essence of joy: that it can be over the good even when it is hidden and covered from one's eyes.

אבל ענין התענוג והשעשועים אינו אלא דוקא כשרואה הדבר שמתענג ממנו בעיניו ממש כמו שעשוע האב עם בנו הוא דוקא כשרואהו בעיניו

But delight and delectation come only when one sees with one's very eyes the thing in which one delights — like a father's delight in his son, which is specifically when he sees him with his eyes;

משא"כ מרחוק אינו שייד תענוג רק שמחה ולכן מברכין ברכת הראיה כשרואה אדם החביב לו כו'.

whereas from afar delight does not apply, only joy. And therefore one says the blessing over seeing when one sees a person dear to him, etc.

5 והנמשל יובן בענין שמחה של מצוה דהנה טעמי תורה לא נתגלו עתה שאין עתה הגילוי רק שכך רצונו ית'.

The analogue will be understood in the matter of the joy of a mitzvah. For the reasons of the Torah have not been revealed now; for now nothing is revealed except that such is His will, blessed be He.

ולע"ל [ולעתיד לבוא] יתגלו טעמי תורה בחיי ענג עליון שיש בכל מצוה אמנם גם עתה ידוע לנו שמלוכש ונמשך בהמצוה מבחי תענוג העליון

And in the Time to Come the reasons of the Torah will be revealed — the level of supernal delight that is in every mitzvah. However, even now it is known to us that [something] of the level of the supernal delight is enfolded and drawn down into the mitzvah,

רק שאין מהותו מושג ולכן יכול להיות מזה בחי שמחה גדולה וכמ"ש בשמחה ובטוב לבב מרוב כל.

only its essence is not grasped; and therefore great joy can come from this, as it is written, "with joy and with gladness of heart, from the abundance of everything."

כמו שהעשיר שמח מהמטמון אף שאינו רואהו בעיניו כו'. אך לע"ל [ולעתיד לבוא] יתגלה מהות התענוג העליון וזהו ישקני מנשיקות פיהו.

Just as the rich man rejoices over the treasure even though he does not see it with his eyes, etc. But in the Time to Come the essence of the supernal delight will be revealed; and this is "Let him kiss me with the kisses of his mouth."

6 ולכן בהמ"ק [בית המקדש] נקי שמחת לבו שהיה האור ג"כ מוסתר בארון וכפורת כו'. וכן תפלה באהוי"ר [באהבה ויראה] הוא ג"כ רק השגת המציאות ולא המהות.

And therefore the Holy Temple is called "the gladness of his heart," for there too the light was hidden in the Ark and the Kapores (the Ark's cover), etc. And likewise prayer with love and awe is also only a grasp of [its] existence, and not of [its] essence.

אך ביום חתונתו זו מתן תורה נמשך בחי' תענוג אלא שמ"מ עכשיו אין התענוג בגלוי

But "on the day of his wedding" — this is the Giving of the Torah — the level of delight was drawn down; except that, nevertheless, now the delight is not revealed,

שמלובש ג"כ בהתלבשות בענינים גשמיים כ"א לע"ל [לעתיד לבוא] יתגלה מתוך הלבושים וע"ז נאמר וראנה בבחי' ראי' [ראיה] ממש כמ"ש ולא יכנף עוד כו' והיו עיניך רואות כו':

for it too is en clothed in a garment, in physical things; rather, in the Time to Come it will be revealed from within the garments. And about this it is said "and see," in the sense of actual seeing, as it is written, "And [your Teacher] will no longer hide [Himself]," etc., "and your eyes shall see," etc.

7 ועפ"ז [ועל פי זה] יובן המדרש (בפ' בראשית פ' כ"ז) ע"פ ויתעצב אל לבו אמר רבי ברכיה משל למלך שבנה פלטין ע"י אדריכל

According to this, the Midrash (in Parshas Bereshis, section 27) will be understood, on the verse "and He was saddened to His heart": Rabbi Berechiah said: A parable of a king who built a palace through an architect.

ראה אותה ולא ערבה לו על מי יש לו להתכעס לא על אדריכל כך ויתעצב אל לבו עכ"ל [עד כאן לשונו].

He saw it and it did not please him. With whom should he be angry, if not with the architect? So too, "and He was saddened to His heart." End of quote.

כי ממש"ל [ממה שכתוב לעיל] בענין וכיום שמחת לבו זה בנין בהמ"ק [בית המקדש] שמדת מלכותו ית' נקראת לב שממנו נמשך החיות לכל האברים ואח"כ חוזרים הדמים מכל האברים אל הלב

For, according to what was explained above regarding "and on the day of the gladness of his heart — this is the building of the Holy Temple": that His attribute of Malchus (sovereignty), blessed be He, is called "heart," from which life-force is drawn to all the limbs, and afterwards the blood returns from all the limbs to the heart.

כך בחי' מלכותך הוא מכ"ע [מלכות כל עולמים] שממנה נמשך השפעת החיות לבי"ע והוא בחי' ממכ"ע [ממלא כל עולמין] ואח"כ עולה האתעדל"ת [האתערותא דלתתא] מבי"ע לבחי' מלכות

So too the level of "Your Kingship" is "the kingship of all worlds," from which the flow of life-force is drawn to [the worlds of] Beriah, Yetzirah and Asiyah; and this is the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin). And afterwards the arousal from below rises from Beriah, Yetzirah and Asiyah to the level of Malchus.

ואתעדל"ת [ואתערותא דלתתא] זו הוא מ"ש ואהבת את הוי"ה אלקיך בכל לבבך כו'

And this arousal from below is what is written, "And you shall love Havayah your G-d with all your heart," etc.

ולכן בנין בהמ"ק [בית המקדש] שבו מקריבים הקרבנות שהוא ענין העלאת מ"ן [מיינן נוקבין] מבירור ק"נ [קליפת נוגה] ונפש הבהמית נק' שמחת לבו שהשמחה היא פתיחת הלב שעיי"ז המ"ן [המיינן נוקבין] נמשך מ"ד [מיינן דוכרין] מבחי' סוכ"ע בממכ"ע [בממלא כל עולמין].

And therefore the building of the Holy Temple, in which the sacrifices are offered — which is the raising of mayin nukvin from the refinement of kelipas nogah and the animal soul — is called "the gladness of his heart"; for gladness is the opening of the heart, through which the mayin nukvin draws down mayin duchrin from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) into the light that fills all worlds.

8 ולכן ההפוך מזה היה בדור המבול שהיו מכעיסין ובאין. ה"ז [הרי זה] עד"מ כמו שיש ח"ו [חס ושלום] קלקול בהאברים המונע סיבוב והילוך הדם מהלב אל האברים ומהאברים אל הלב כו' ועיי"ז לא נמשך ג"כ מהמוח בהלב ונפסק הקשר כו'.

And therefore the opposite of this took place in the generation of the Flood, who kept provoking [Him]. This is, by way of analogy, like when there is, G-d forbid, a defect in the limbs that prevents the circulation and flow of the blood from the heart to the limbs and from the limbs to the heart, etc.; and through this [the flow] from the brain into the heart is not drawn either, and the connection is cut off, etc.

וכך הוא ענין ויתעצב אל לבו שלא נמשך האור בגילוי מבחי' סוכ"ע אל בחי' ממכ"ע [ממלא כל עולמין] הוא בחי' מלכות כו'.

And this is the meaning of "and He was saddened to His heart": that the light was not drawn in revelation from the level of the light that encompasses all worlds to the level of the light that fills all worlds, which is the level of Malchus, etc.

ולכן בפ' נח אחר שהקריב קרבן וכתוב וירח ה' את ריח הניחוח כתי' [כתיב] ויאמר ה' אל לבו כו' והוא ע"ד מעין שנקרא בנין בהמ"ק [בית המקדש] מקום הקרבנות שמחת לבו כנ"ל:

And therefore in Parshas Noach, after he offered a sacrifice, and it is written, "And Havayah smelled the pleasing fragrance," it is written, "And Havayah said to His heart," etc. And this is in the manner of a semblance of [how] the building of the Holy Temple, the place of the sacrifices, is called "the gladness of his heart," as mentioned above.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/bereishis/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok